XXXII. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1976. ÁPRILIS 29.

Ludas Matyi

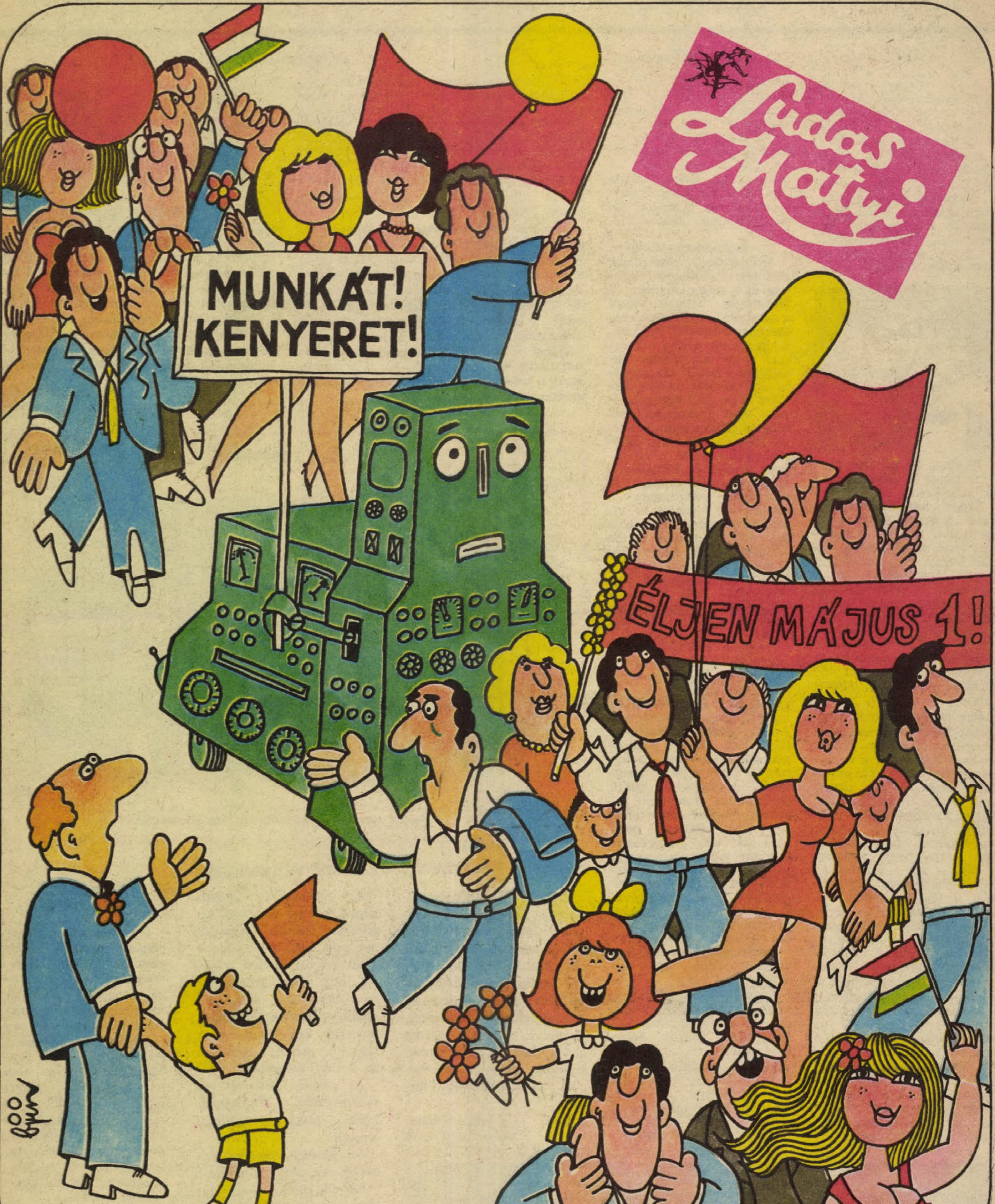
MUNKÁT! KENYERET!
ÉLJEN MÁJUS 1!

Balázs-Piri Balázs rajza

— Tőkés importból vettük és szerinte nem használjuk ki eléggé...

KEDVES LUDAS!

Bűntények a parkban

Aki a virágot szereti, rossz ember nem lehet.

Így tartja a közmondás.

Rendben van, de lehet-e lopós ember — jó ember?!

Pontosabban: ha valaki, akiről nagy valószínűséggel föltehető, hogy kedveli a virágokat, de ugyanakkor jogtalanul eltulajdonít valamit a társadalmi tulajdonból, beletartozhat-e a „rossz ember nem lehet” kategóriába?

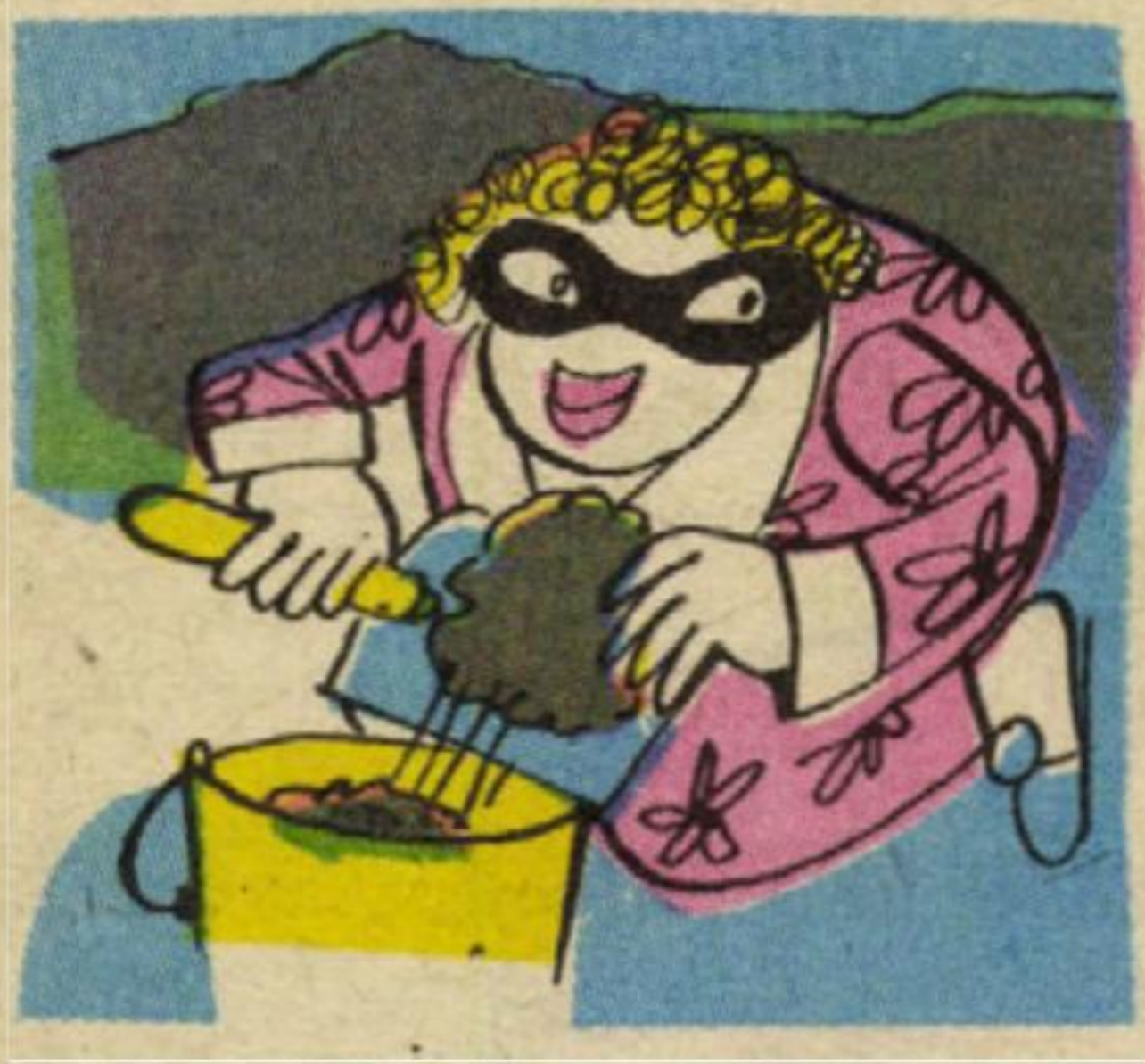

Térjünk át az üres moralizálásról a kézzelfogható tényekre.

Reggel, hat óra harminc perc. Kormos kutyámmal kerülgetni kezdjük a Honvéd teret, mint tesszük ezt már vagy tíz esztendeje mindig ilyenkor.

Rögtön észrevesszük, hogy megint valami változás készül a téren, a közepén két fekete domb emelkedik. Hajnalban szállíthattak ki virágföldet a kertészek, hogy majd elszórják, elteregetik, ahová kell.

Hat óra harmincegy perc. Papucsban, virágmintás pongyolában borzas fiatalasszony surran ki a szemben levő bérház kapujából. Átszalad az úttesten, a kerítésnél megáll. Egyik kezében sárga műanyag kisvödör, a másikban szemétlapát. Körülnéz. Látja, hogy néptelen a táj — mi Kormossal nem számítunk, úgyszólván a tér tartozékai vagyunk —, odafut az egyik fekete halomhoz, leguggol, telilapátolja a kisvödröt, aztán usgyi, mint az egér a lyukba, vissza a házba.

Hat óra harminchárom perc. Két nagy papírdobozzal a hóna alatt kényelmesen beballag a Stollár Béla utca felől egy alacsony, őszes, szerelőruhás ember. Oda, a virágföld halmokhoz. Kétmarokkal meregetve, komótosan megtölti, le is lapogatja a két dobozt. Érdekes, az egyik dobozt az egyik kupacból merítette teli, a másikat a másikból. Vajon miért? A szimmetria kedvéért? Vagy azt gyanítja, hogy az egyik dombocska finomabb matériából van, mint a másik, de nem tudja, hogy melyik, így hát botor kockázat helyett rámegy a szolid, ötvenszázalékos bizonyosságra?

Hat óra harminchét perc. Aktatáskás, sötétruhás, tekintélyes külsejű férfiú vág át a téren, sietősen. A virágföldes halmok láttán megtorpan. Elgondolkozik. Mereng. Tűnődik. Vajúdik. A jó harcol benne a rosszal. Győz az utóbbi. Tekintélyes férfiú kikapcsolja aktatáskáját, valami iratokat vesz ki, belegyömöszöli őket a zsebeibe. Aktatáska nyitva marad. Férfiú lehajol, mintha cipőfűzőjével adódott volna valami probléma, közben villámgyors mozdulattal, alulról fölfelé végigrántja a táska tátott száját a virágföld kupacon, már áll is föl, már kapcsolja is be a táskát, már gyors léptekkel folytatja is útját a Markó utca felé. A törvényszékre siet? Megy önként föladni magát? Vagy — uram bocsá' — egy bíró lenne?!

Hagyjuk a hipotéziseket, nézzünk szembe a rideg valósággal, számoljunk csak egy kicsit.

Hat perc alatt — három lopás! Kétpercenként egy. Azaz óránként harminc. Egy nap alatt huszonnégyszer harminc, tehát míg a Föld egyszer megfordul a tengelye körül, hétszázhúsz társadalmi tulajdon megkárosítás történik. Csak itt! És hány park van még Budapesten! És hány park van az egész országban! És tessék tekintetbe venni, hogy virágföldet jó emberek, virágot szerető emberek lopnak, mi tételezhető föl akkor a rossz emberekről?!

Lehetséges, hogy mi egy nagyon lopós nép vagyunk?

Elszomorodom.

Aztán elhessegetem magamtól ezt a föltételezést, mely sérti nemzeti büszkeségemet.

Inkább gyorsan hazaviszem Kormost, és lejövök egy cekkerrel... Amíg még tart a virágföldből...

Kürti András

A LIBRA TITKA

Egyáltalán nem csodálkozom, azon, hogy olvasójuk elcsodálkozott a Tejipari Vállalat vaj-csomagolásán feltüntetett súlymértéken. Valóban meglepő, hogy Magyarországon, ahol kereken száz esztendeje kizárólag a méter-rendszer van használatban, miért adják meg a súlyt angol mértékegységben, de latin eredetű spanyol elnevezéssel? ("Libra". — Ludas Matyi, 1976. márc. 25.)

Maga a súly-érték még rendben lenne, ám ez nem „libra”, hanem angol birodalmi font (imperial pound) = 453,593 gramm, ennek a fele tehát tényleg kb. 226,8 gramm. A sárvári Vajüzemben tehát „librá”-t írnak de fontnak — esetleg angolosan „paund”-nak? — ejtik. A rejtvény megfejtése: az angolszász nyelvterületen a font súly rövidítése — valóban a középkori libra szóból (latin mérleg, mérték) — „l b”, talán mert a p-betű, mint rövidítés már a penny számára volt lefoglalva.

IDEGEN SZAVAK

A „libra” elnevezést egyébként csak Spanyolországban és egyes latin-amerikai államokban használták, ám a spanyol „libra” súlyértéke nem egyezik az angol fonttal. Államonként kb. 46—55 dekagramm közt változott — manapság tudtommal hivatalosan sehol nincsen használatban. Így hát a felirat mindenképpen hibás, akár magyarul, akár angolul, akár spanyolul olvassuk! (Ugyanígy hibás az Idegen szavak... II. kiadásának magyarázata is, de jó az I. kiadásé.)

ifj Bartha Lajos
szakíró

EZ A MEGOLDÁS?

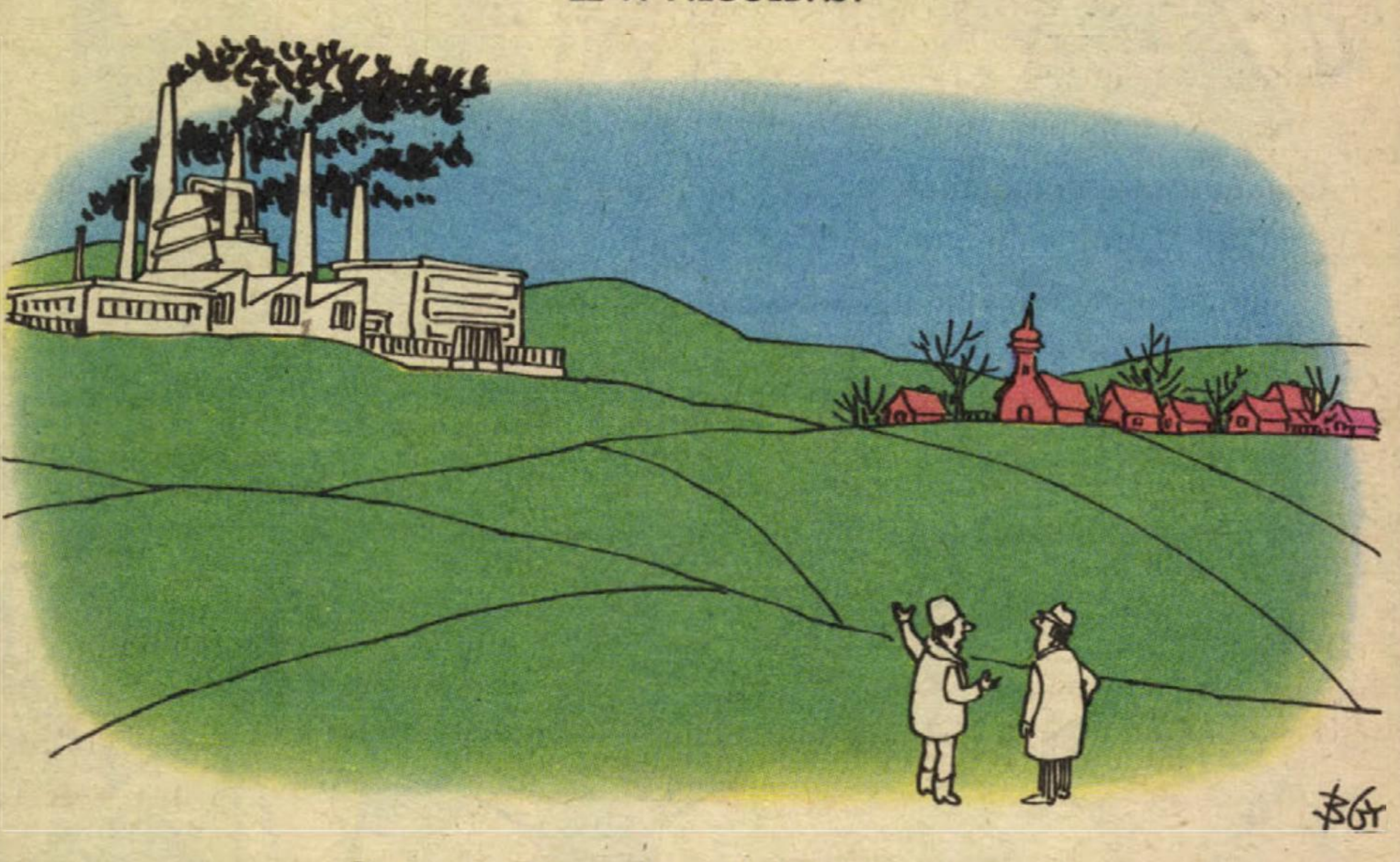

– Pesten rontotta a levegőt, hát ide telepítették...

KEREK A BÉLYEGZŐ...

Kétféle bélyegzőt rendeltem a Fővárosi Nyomdaipari Vállalatnál. Rendelésemet azzal a megjegyzéssel küldék vissza, hogy két külön megrendelő papírt kérnek, mivel az egyik bélyegzőnek a kerete négyszögletes, a másiké viszont kerek. Hát én kijelentem: kereken: az ilyen intézkedést bürokratikusnak tartom!

Dr. Szungyi Zoltán
Barcs, Petőfi u. 10.

TANKÖNYVET KERESEK!

Az esztergomi Óvónőképző Intézet levelező tagozatán tanulok, második éve. Sajnos, nem tudok megszerezni minden könyvet, ami a tanulmányaimhoz okvetlenül szükséges volna. A Ludas olvasóihoz fordulok, hátha tud valaki segíteni rajtam. Keresem az alábbi könyveket:

Az óvodai bábjáték és módszertana. (Tankönyvkiadó, Mészáros Vincéné szerk.)

Dr. Kovács Sándor: Vezetéstudományi ismeretek.

Babodi Béla: Vezetéstudományi ismeretek, szöveggyűjtemény.

Nagyon hálás lennék, ha valaki segítene nekem ezeknek a könyveknek a felkutatásában és megszerzésében!

Takács Ildikó
2890 Tata II.,
Somogyi Béla út 3.

NYERESÉG: EGY TÍZES

Gyermekgondozási segélyen vagyok, ezért nem számítottam nyereségrészesedésre. Annál nagyobb volt az örömöm, amikor a pénzespostás beállított egy csekkel. Kenyéradóm, a Fővárosi Kefe- és Seprűgyártó Vállalat nem felejtkezett el rólam: elküldte a múlt évről esedékes nyereségrészesedésemet. Tíz kemény forintot. Örömöm határtalan: ebből megalapozhatom majd gyermekem jövőjét!

Egy aggaszt csupán: a 10 forinttal járó adminisztráció költsége kitelik-e vajon egy húszasból?!

Ifj. Czinege Károlyné
1148 Bp.,
Nagy Lajos kir. útja 76/b.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi f. év február 26-i számában megjelent „Egy rendelet margójára” című cikk megküldéséért ezúton mondok köszönetet.

Tekintettel arra, hogy a zöldterület-gazdálkodás ágazati feladatai az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium hatáskörébe tartoznak, a cikket Szilágyi Lajos miniszterhelyettes elvtárs számára azzal küldtem meg, hogy a zöldterületek jelenlegitől eltérő nyilvántartására vonatkozó intézkedés kibocsátását az államigazgatási munka egyszerűsítése, a nyilvántartások és adatszolgáltatások csökkentése szem előtt tartásával döntse el.

Az építésügyi és városfejlesztési miniszterhelyettes elvtársat kértem, hogy ágazati döntéséről a szerkesztőséget tájékoztassa.

Dr. Papp Lajos
Minisztertanács Tanácsi Hivatala elnöke

SPONTÁN FELVONULÁS

Dallos Jenő rajza

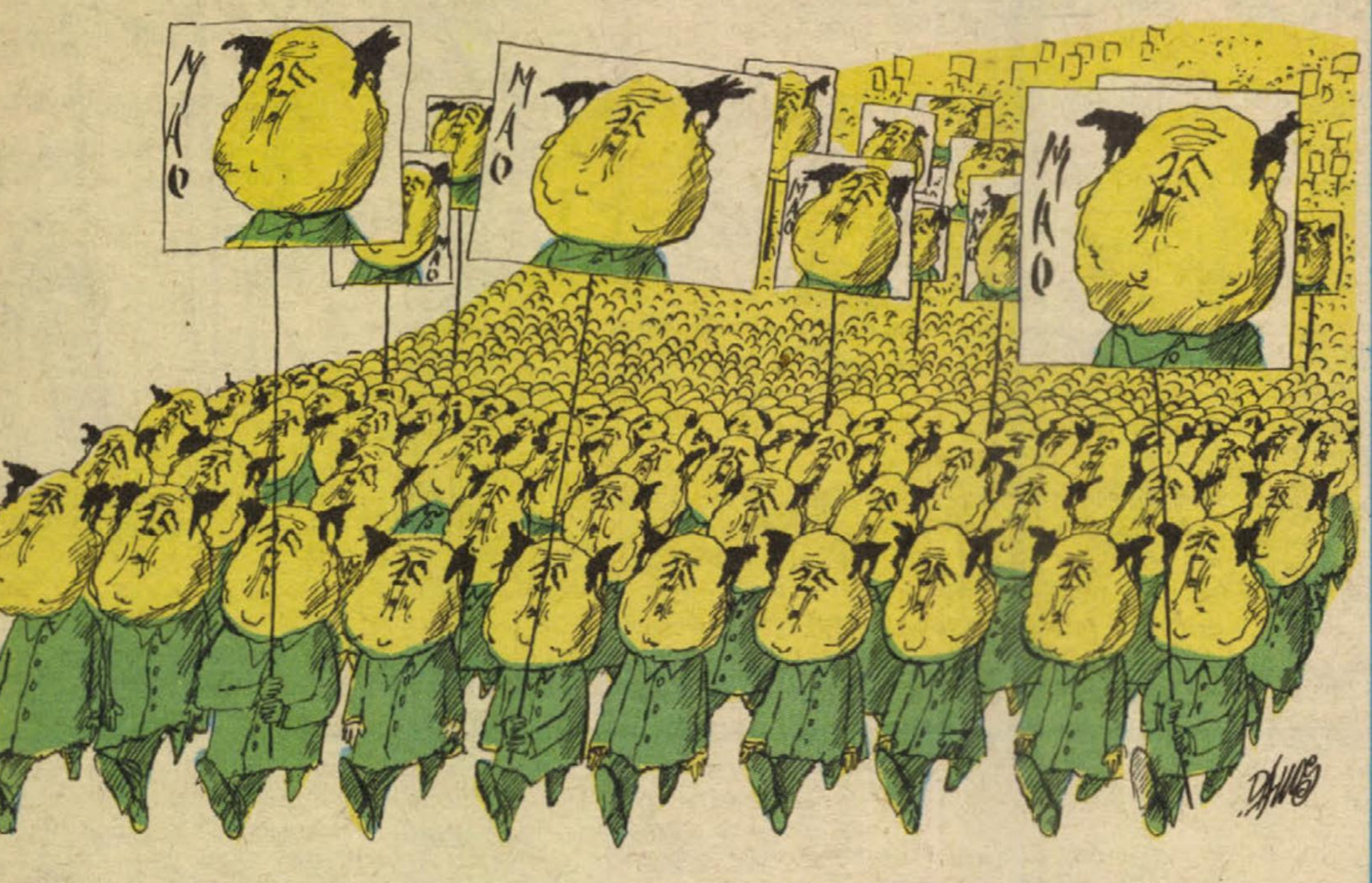

Vendégség 1976

— Holnap vendégeink lesznek — mondta ellentmondást nem tűrő hangon Verpelétiné. — Remélem nincs kifogásod ellene...

— Nekem? — mondta a férj. — Miért lenne? Örülök, hogy jönnek. Hányan leszünk?

— A mamával együtt nyolcan. Vagy kilencen. Remélem, nincs kifogásod ellene, hogy a mama is itt lesz?

— Nekem? Miért lenne? A mamának különösen örülök. Fotogén arca van.

— Mije van?

— Elfelejtettem megmondani neked, hogy holnap tévéfilmet készítenek rólunk. Vendégség, 1976 címmel. És a dokumentumfilmesek odalesznek a mamáért. Őszhajú nénike. Az arcán millió ránc. Közelről olyan, mint egy fametszet, de ezeket a ráncokat az idő metszette rá az arcára.

— Előbb is szólhattál volna...

— Szándékosan nem szóltam. Azt akarják, hogy minden természetes legyen. Mintha ők itt sem lennének.

— Mi lesz a film címe?

— Mondtam már. Vendégség, 1976. Lajos bácsi itt lesz?

— Azt mondta, eljön.

— Nagyszerű. Lajos bácsi megjelenik az ajtóban. A kalapján pántlika. A jobb kezében egy üveg bor. Amikor meglát minket, felkiált: Ezer áldás szálljon a házra, a ház szépséges asszonyára!

— Te megőrültél! Miért mondjon Lajos bácsi rigmust? Hiszen ő orvos.

— Az mindegy. A dokumentumfilmesek örülnének neki. S ennyit igazán megtehet értünk. Hadd lássa mindenki, hogy ha hozzánk vendégek jönnek, megadjuk a módját!

— Ehhez pénz is kell!

— Holnap reggel megkapod a pénzt. Ha már itt lesznek a filmesek. A kezedbe számolom a százasokat. A nézők majd láthatják a kezemet. Közelről. Nem szép kéz, de egy dolgos ember keze. A dokumentumfilmesek szívesen fényképeznek kezeket.

— Mennyit szánsz erre az estére?

— Azzal te ne törődj. Nem szeretném, ha szó érné a házunk elejét. Hadd lássa mindenki, milyen egy echt magyar vendéglátás 1976-ban. Énekelni tudsz?

— Miért kérded?

— Esetleg énekelhetnél a konyhában a fortyogó lábasok felett. Babos kendőd van?

— Nincs.

— Kár. A babos kendő nagyon mutatós. Te ott szorgoskodsz majd a konyhában és Lajos bácsi, magasra emelve az üveg bort, azt rikoltja: Készül már a finom étek, meg nem enni de nagy vétek, azt kérdezi Péter Pál, hol van itt a nagykanál...

Verpelétiné gondterhelten nézett maga elé.

— Csak nincs valami baj? — kérdezte a férj.

— Hányan leszünk a filmesekkel együtt?

— Fogalmam sincs. Azt nem mondták. Emília nénit meghívtad?

— Meghívtam, de...

— Pompás! Emília néni majd elmeséli, milyen volt egy vendégség 1924-ben, amikor még kenyér is alig akadt a háznál. Aztán, ha befejezték vele az interjút, Lajos bácsi magasra emeli a boros üveget és aszongya, hogy...

— Nem mond semmit! — sikoltott fel Verpelétiné. — Vedd tudomásul, hogy nem lesz itt holnap vendégsereg. Ha jön valaki, úgy kirúgom, hogy...

— Rendben van — vonta meg a vállát a férj. — Ahogy akarod. Majd beszélek a filmesekkel. Kínos beszélgetés lesz, dehát mit csináljak...

— Holnap itthon se leszünk. Átmegyünk Flanczékhoz, már úgyis régóta hívnak.

Verpeléti bólintott és a telefonhoz ment.

— Flancz Zebegényt keresem. Szervusz. Itt Verpeléti. Mondd, mit csináltok holnap? Arra gondoltunk, hogy átugrunk hozzátok... Rendben van... Szervusz...

— Mit mondott?

— Azt mondta: jöjjünk. Holnap este szerepelni fognak a rádióban. A műsor címe: „Vendégségben a Flancz családnál”.

Mikes György

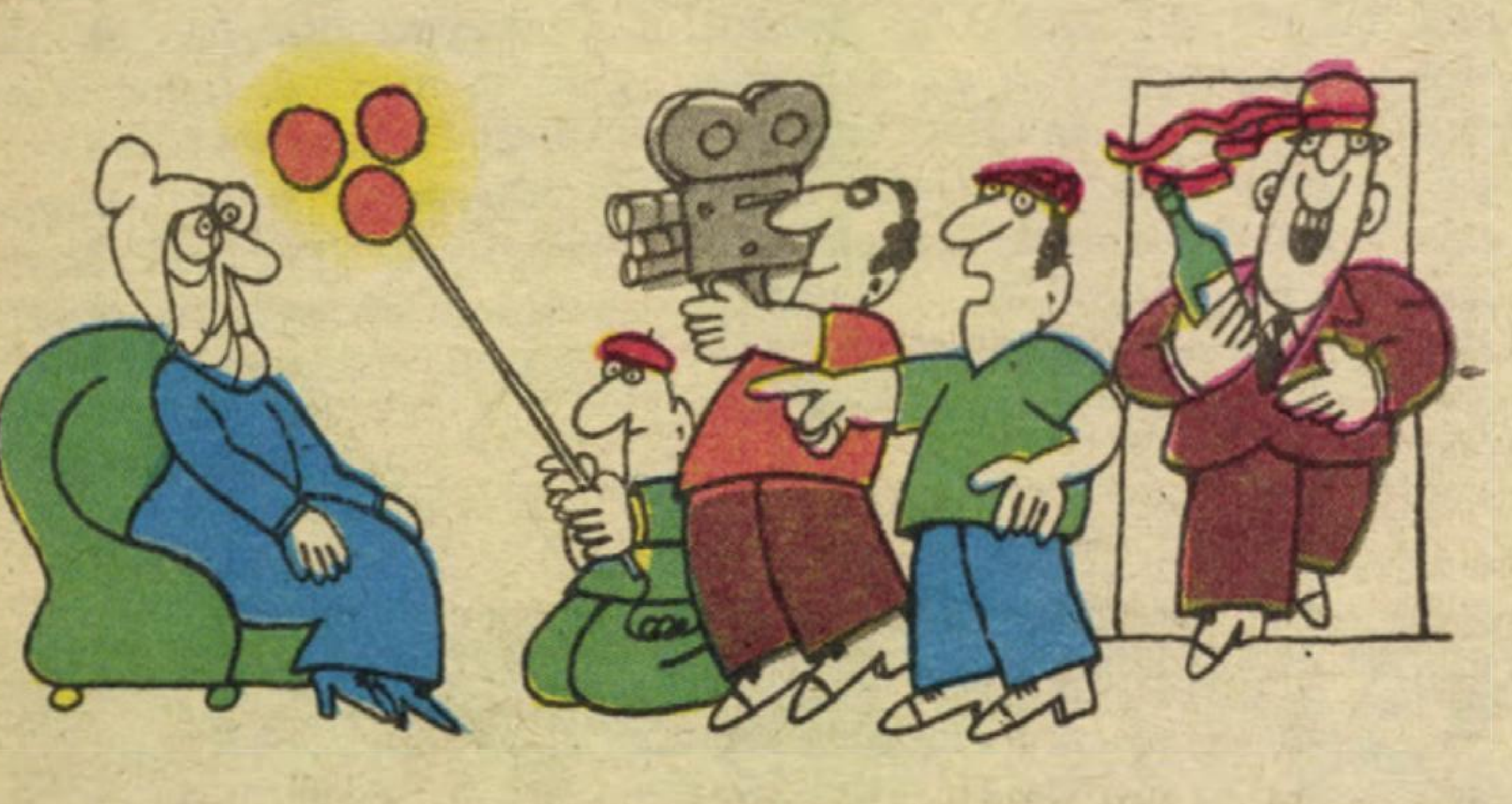

ÍGY IS MEGOLDHATÓ AZ ANGOL MUNKANÉLKÜLISÉG

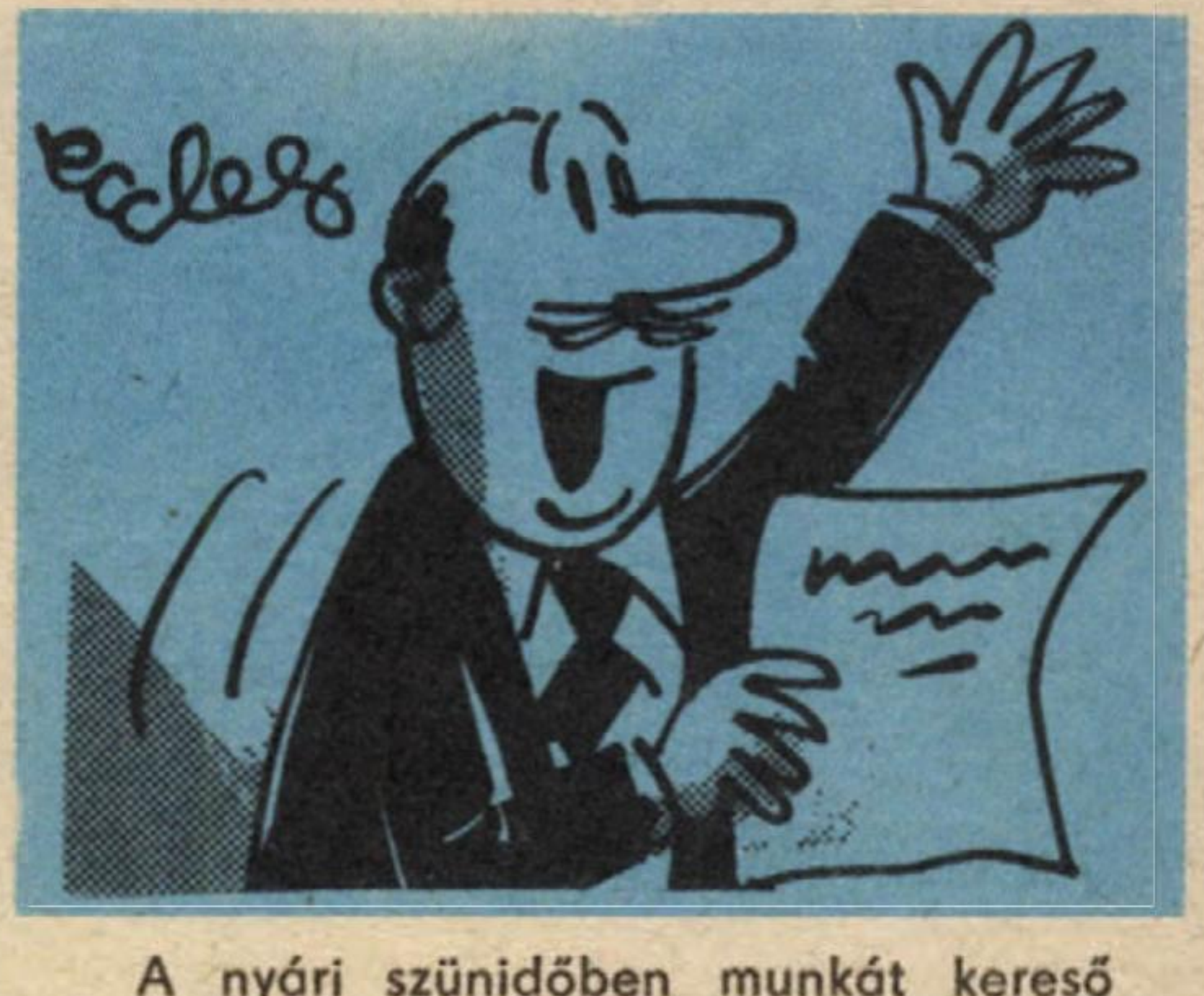

A nyári szünidőben munkát kereső egyetemi hallgatókat nem tekintjük munkanélkülieknek...

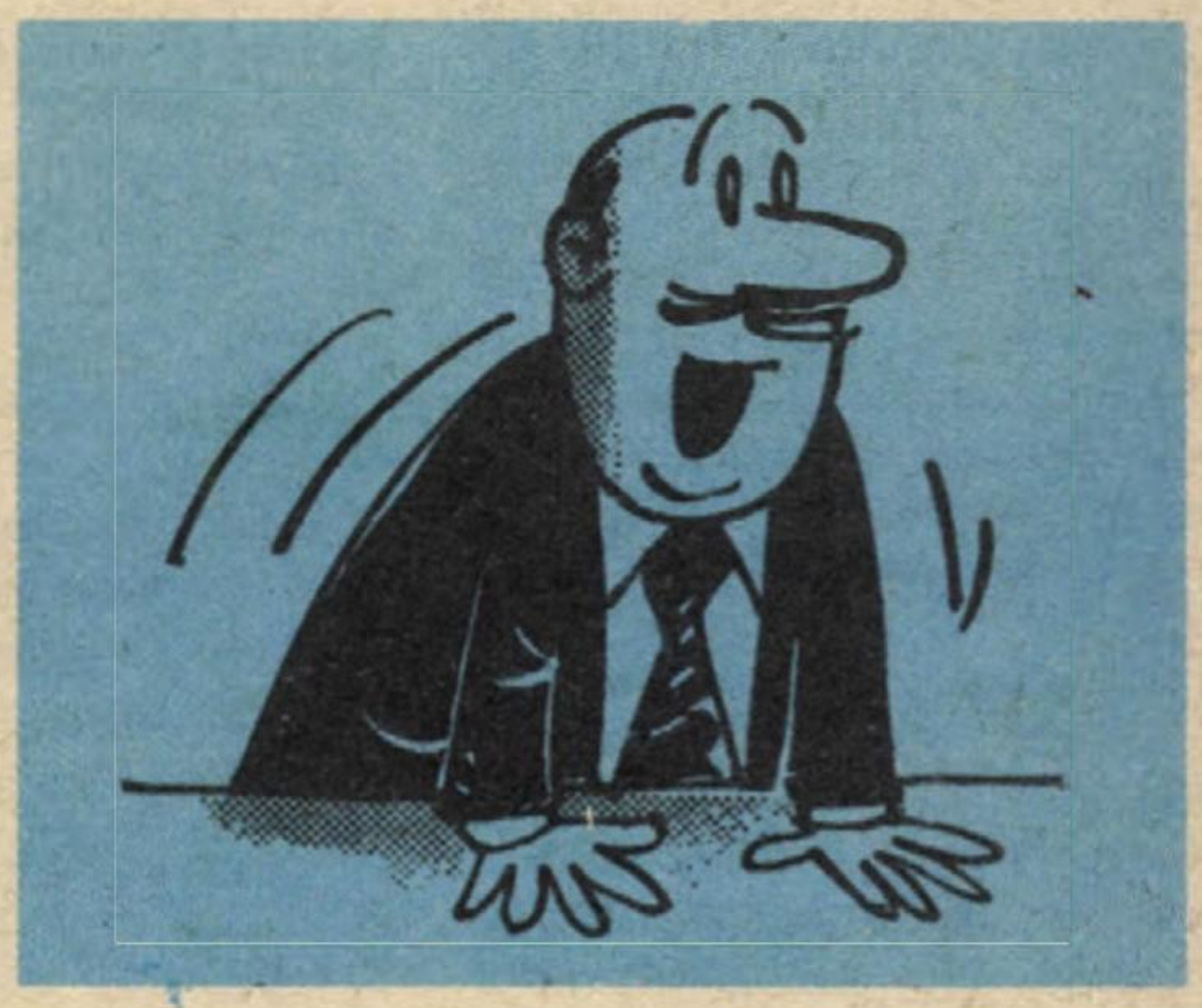

Az elbocsátandókat szabadságra menőknek nevezzük...

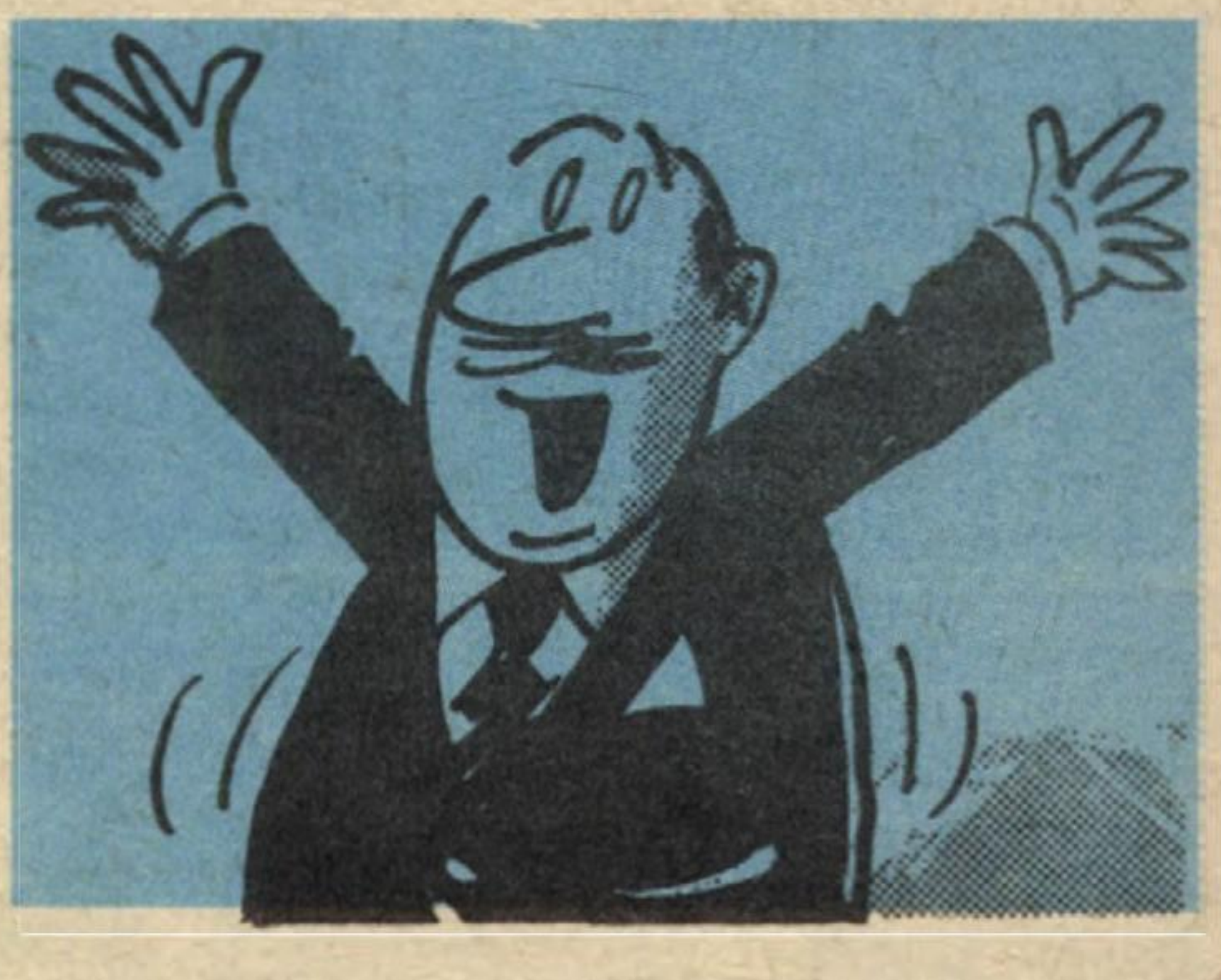

Szabadságon levőknek tekintjük mindazokat, akiknek nincs munkájuk...

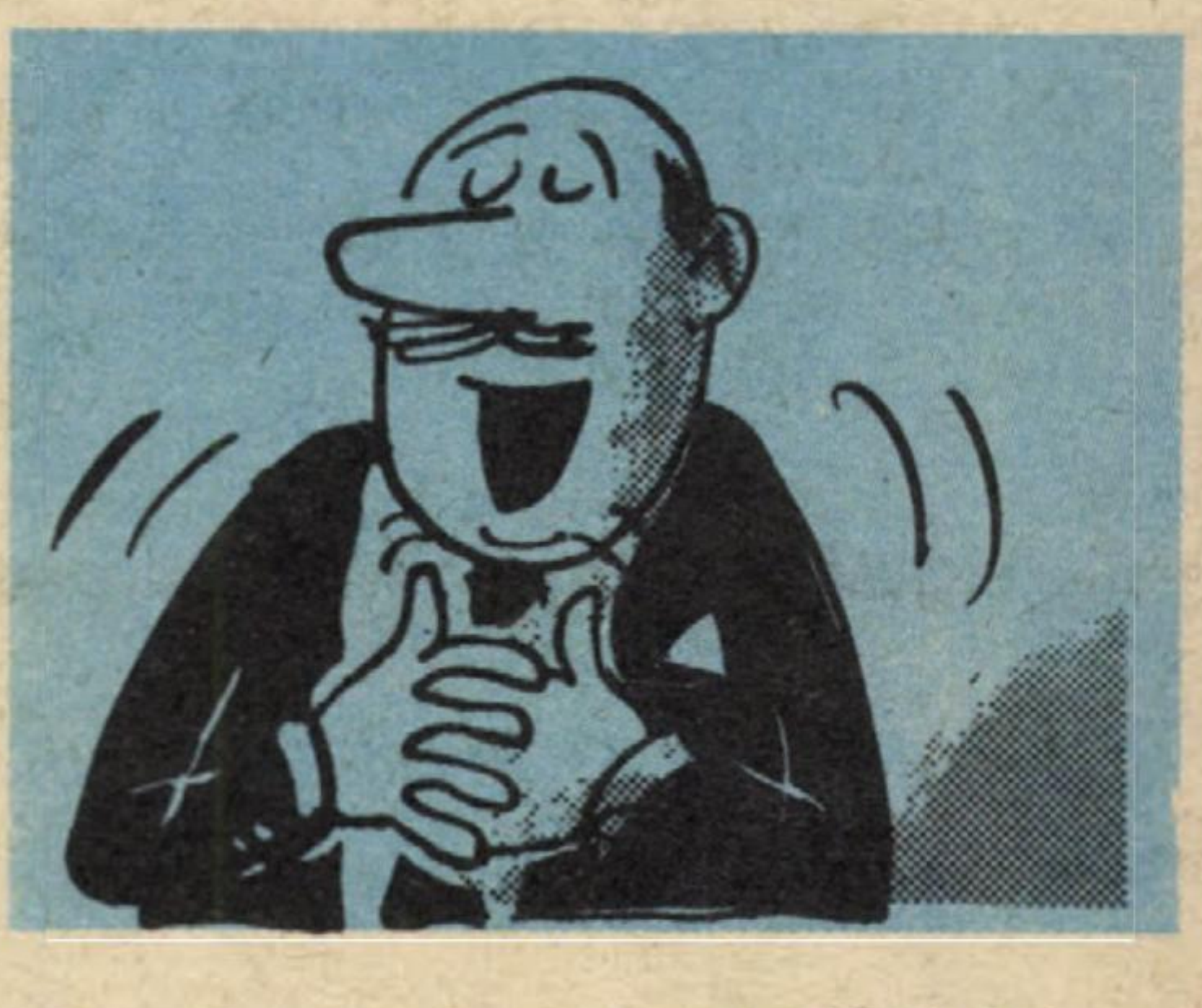

S ezzel megszűnt a munkanélküliség!

(„Morning Star”, London)

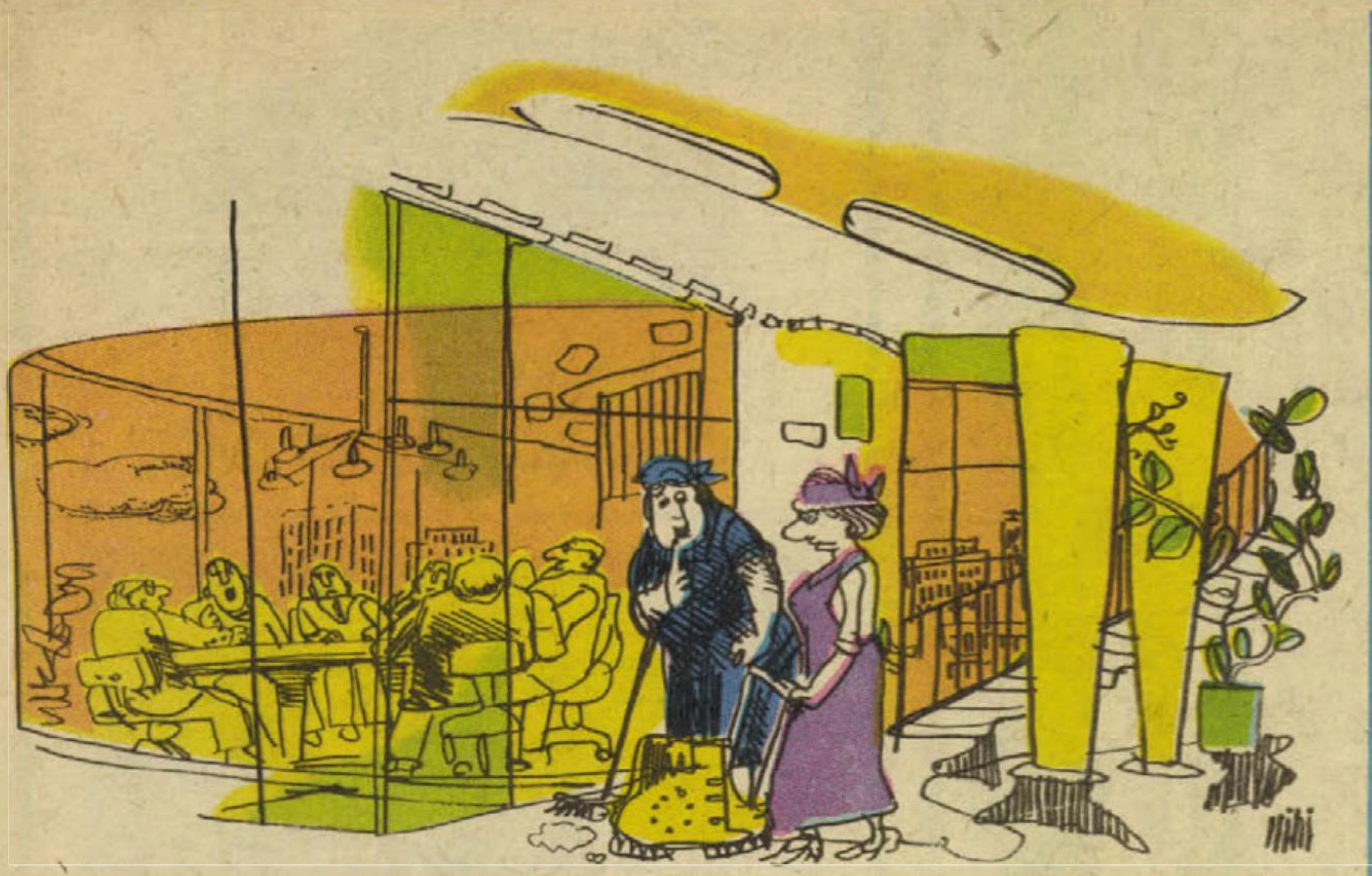

– Pszt... Most döntik el a holnapi időjárást...

BEUTALÓ

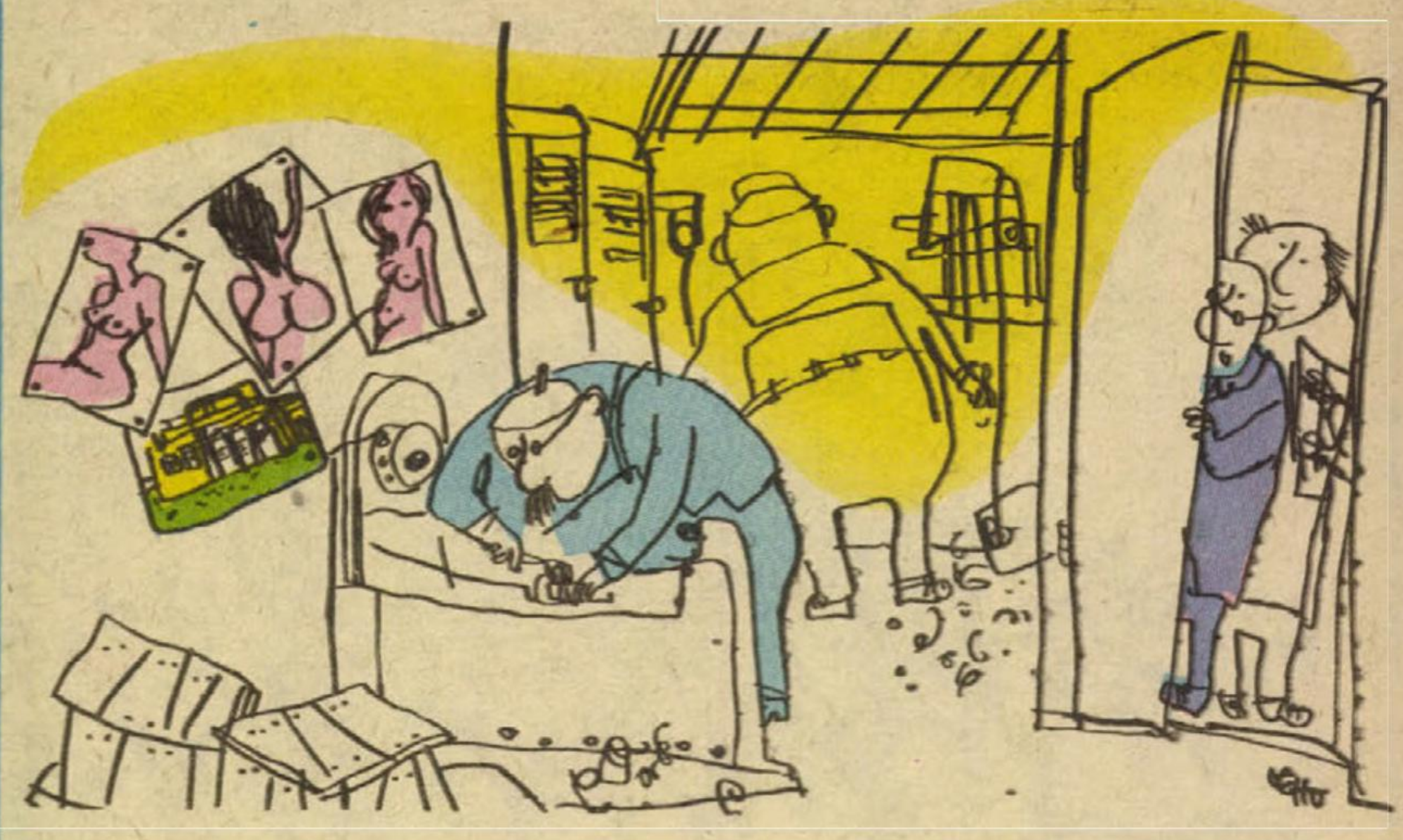

– Odacsempésztük a siófoki üdülőnk képét is, hátha kedvet kap rá...

Levélváltás egy új szolgáltatásról

Kedves Szerkesztő elvtárs!

Adva van egy gépírónő. Igaz, nem a mai értelemben vett titkárnő, mert már nem fiatal és nem is csinos, ezzel szemben csekély előnye, hogy jól dolgozik, mert a 24 éves munkaviszonya alatt „ragadt rá" egy és más. És adva van a főnöke, aki, hogy az élet tengerén jól evezgessen, nemcsak az egész napi szakadatlan gépírást követeli meg tőle, de sok esetben „kölcsönadja" neje munkahelyére, „társadalmi munkára." Ő a fej, s ezt természetesnek találja. Vétó nincs! Kérdésem: megengedhető-e az ilyenfajta „jófiúság"?

Kedves Olvasónk!

Bizonyára tudja, milyen nagy hiány van jó gépírókban. Amiről ön ír, nem egyéb, mint a kölcsönző szolgálat kiterjesztése és ha ezt a társadalmi munka nagy jelentőségével összefüggésben vizsgálja, akkor csak dicsérheti nagyvonalú főnökének kitűnő ötletét. Ön, sajnos, nem ismeri fel ennek az újabb, nagy jelentőségű szolgáltatásnak a fontosságát.

Gondolja csak meg, milyen elsőrendű követelmény a munkaidő teljes kihasználása, a lazaságok a lógás megszüntetése. Főnöke ebből a szempontból feltétlenül hivatása magaslatán áll. Ön — saját megállapítása szerint — nem fiatal és nem csinos. Ez tulajdonképpen előny. Lehetnek ugyanis olyan főnökök, akik nem adják kölcsön fiatal és csinos gépírónőjüket, hanem ők maguk túlóráztatják őket, munkaidő után. Igaz, hogy munkaidő alatt annál inkább kímélik őket.

Ennél nagyobb örömet önnek csak az okozhatna, hogyha „jófiúnak" titulált főnöke nem a felesége vállalatának, hanem a háztartásának adná kölcsön a gépírónőjét. Nem kell nagy fantázia ahhoz, hogy ez is előfordulhat, mert bizony takarítónőt, bejárónőt és háztartási alkalmazottat még kevésbé lehet kapni mint jó gépírónőt és csak jóval magasabb órabérért.

A szolgáltatások térhódítását talán azzal is elősegíthetné az ön főnöke, hogyha egy másik vállalat főnökének azt mondaná: Maszekoljanak nálam a te embereid „társadalmi munkában", nálad pedig az én embereim, hogy meglegyen az egyensúly. Akkor legalább nem mondhatják, hogy a saját dolgozóinkat vesszük igénybe víkendházunk építéséhez. Erre már volt példa és a fejlődés távlatai kiszámíthatatlanok.

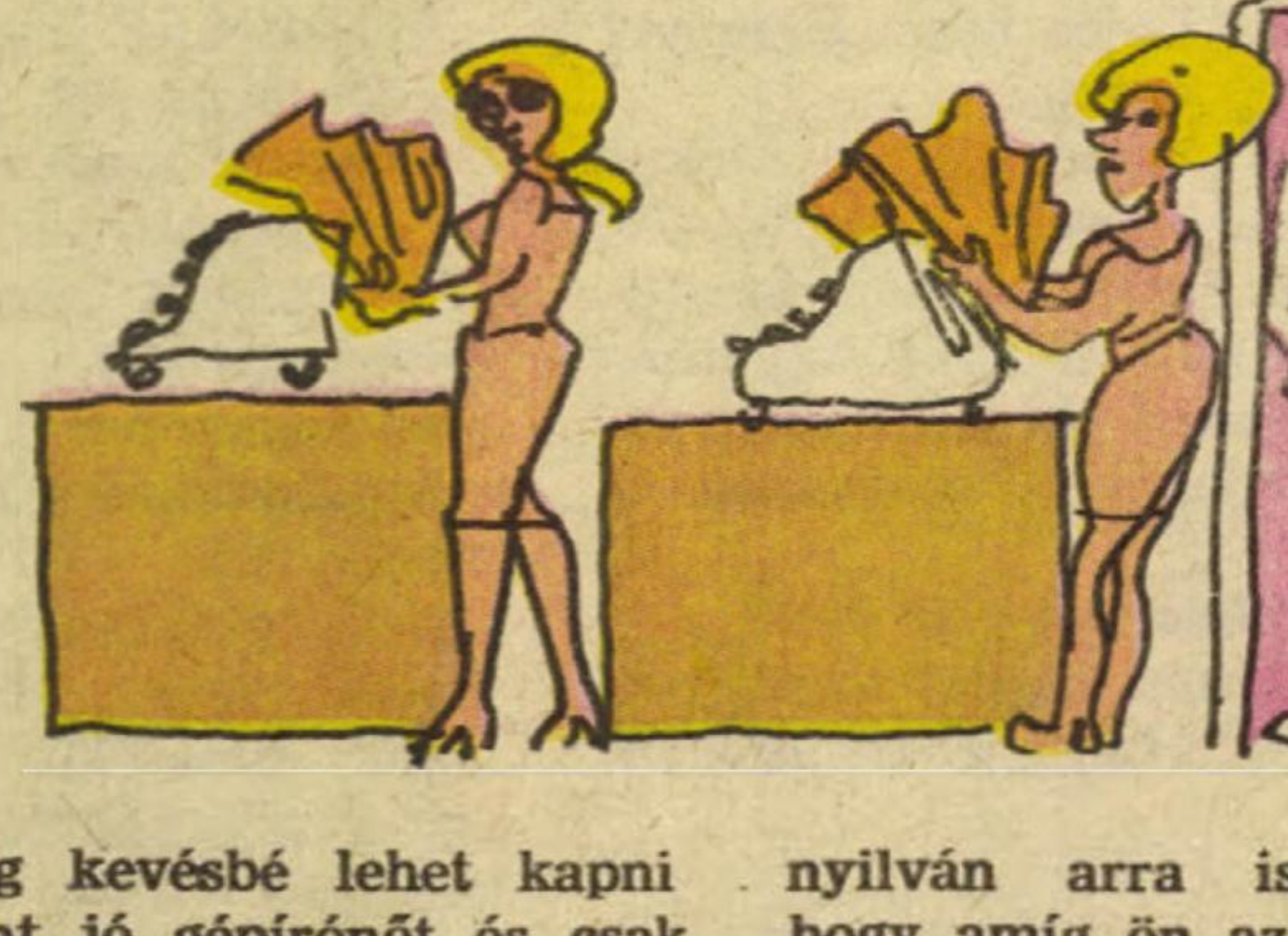

Az ön ötletes főnöke nyilván arra is gondol, hogy amíg ön az ő feleségének a vállalatánál dolgozik, addig a saját munkahelyén nem gépel, nem titkárnősködik, hanem részt vesz az újszerű kölcsönző szolgálat fejlesztésében.

A főnöke mindenre gondol, csak arra nem, hogy a gépírónő nem mosógép, nem televízió és nem hűtőgép, hanem ember. Ha újítása elterjedne, akkor a *nem* fiatal és *nem* csinos gépírónők esetleg 3—4 munkahelyre is vándorolhatnának naponként „társadalmi munkában". Ahelyett, hogy ha a vállalatnál, ahol dolgoznak, kevés a munkájuk (vagy talán egyáltalán nincs!) meg lehetne szüntetni egy-egy íróasztalt.

Fenti elmélkedésen kívül még két egyszerű kérdés foglalkoztat:

Miért annyira *egyoldalú* főnökének kölcsönző szolgálata, hogy csak a felesége vállalatának adja önt kölcsön?

Miért olyan *egyoldalú* ön, hogy nem örül annak a megbecsülésnek és erkölcsi sikernek, amit a kikölcsönzés jelent?

Ahelyett, hogy büszke lenne rá! Hiszen részese lehet a társadalmi munka újszerű értelmezésének.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD LAKÁSAIBÓL

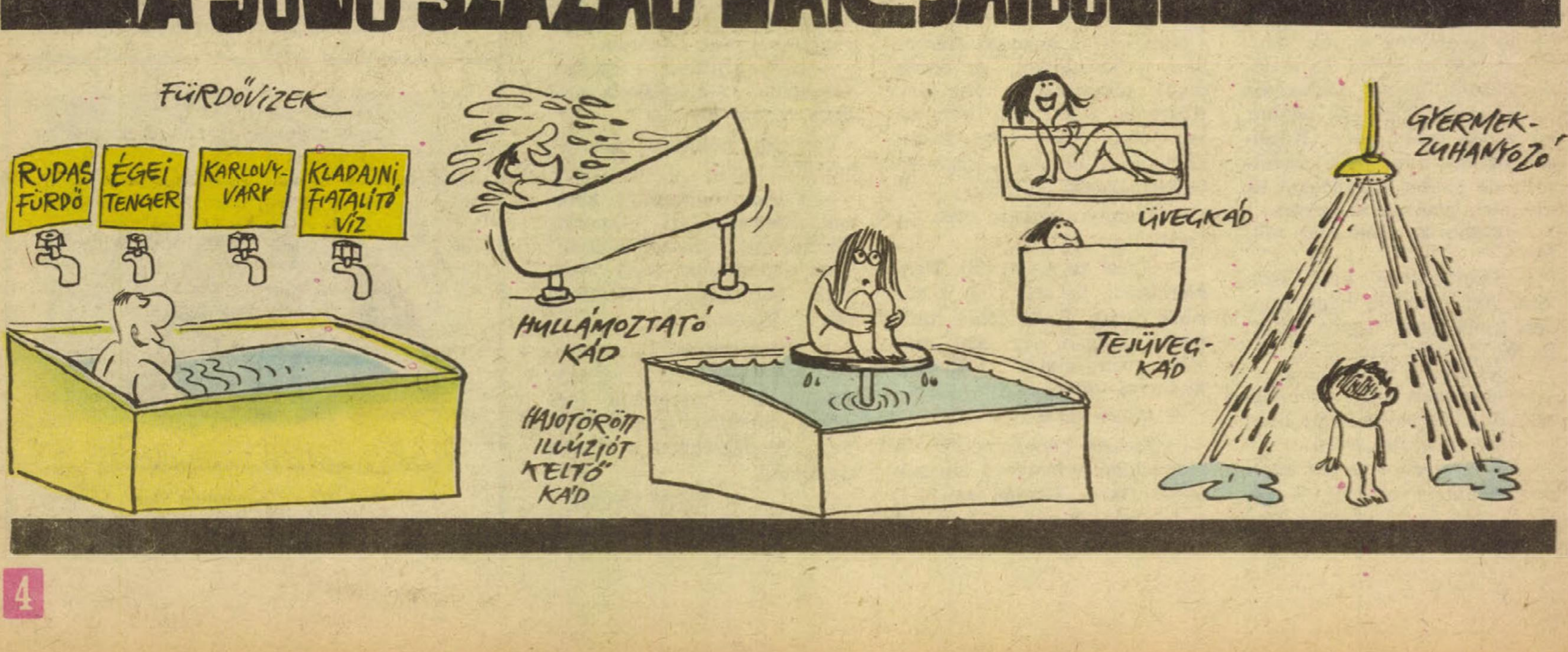

ROSSZ SZOMSZÉDOK

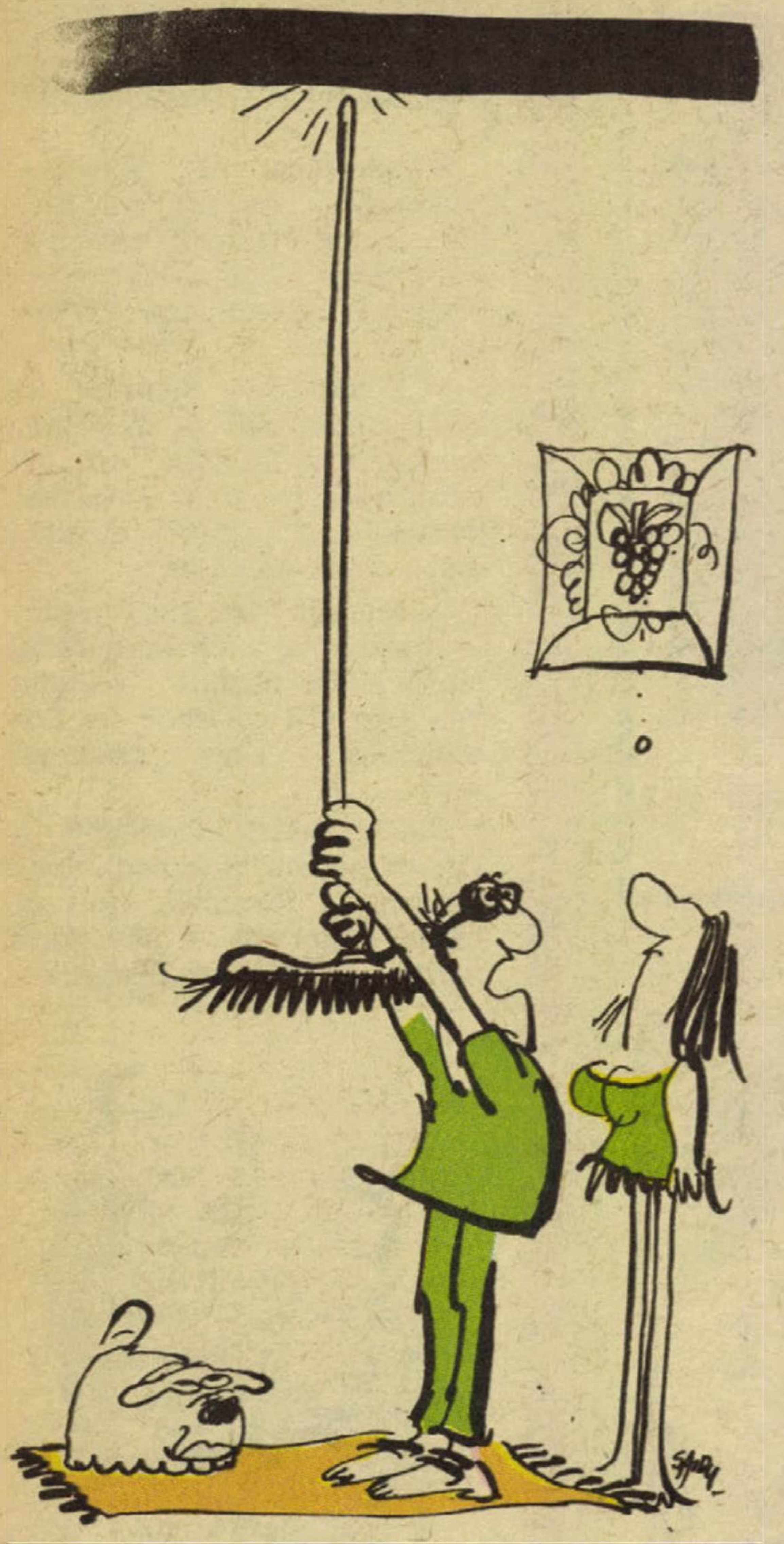

– Hiába kopogok fel, juszt sem hangosítják azt a jó zenét.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

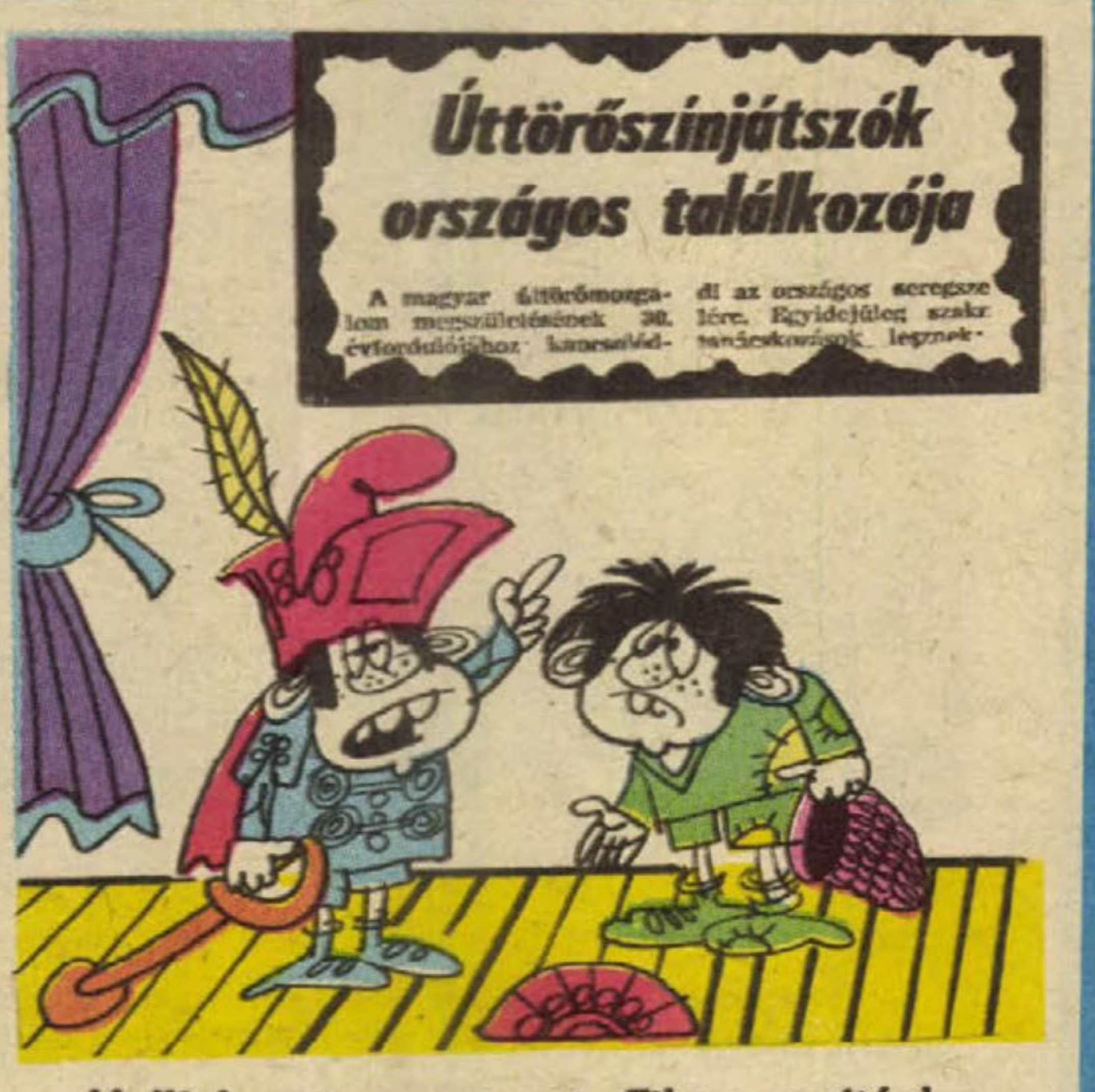
Úttörőszínjátszók országos találkozója
A magyar úttörőmozgalom megszületésének 30. évfordulójához kapcsolódó- di az országos seregszemlére. Egyidejűleg szakr tanácskozások legnek-

– Halljuk azt a panaszt, Tiborc pajtás!

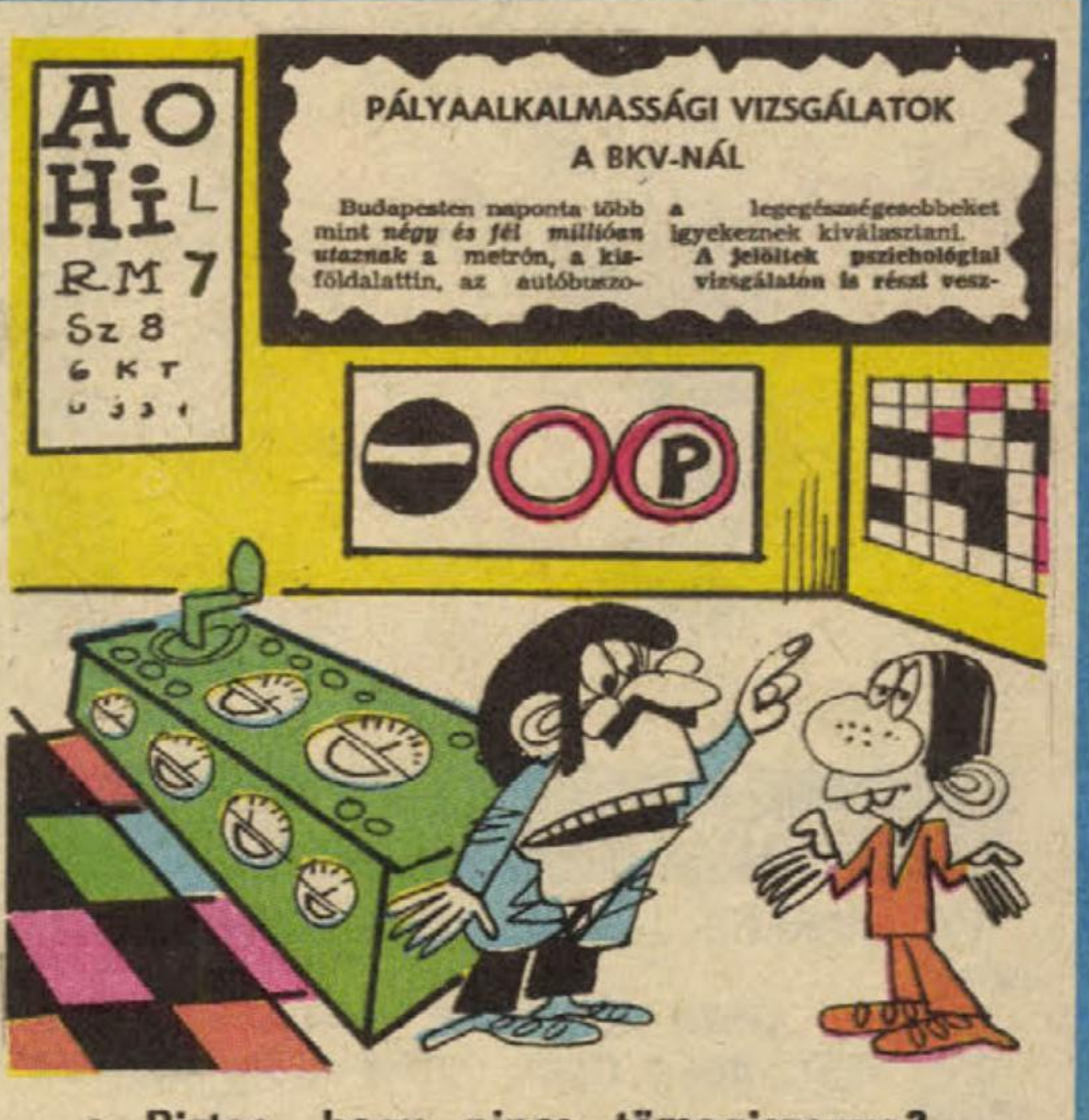
AO
Hi L
RM 7
Sz 8
6 KT
PÁLYAALKALMASSÁGI VIZSGÁLATOK A BKV-NÁL
Budapesten naponta több mint négy és fél millióan utaznak a metrón, a kisföldalattin, az autóbuszo- a legegészségesebbeket igyekeznek kiválasztani. A jelöltek pszichológiai vizsgálaton is részt vesz-
P

‑ Biztos, hogy nincs tömegiszonya?

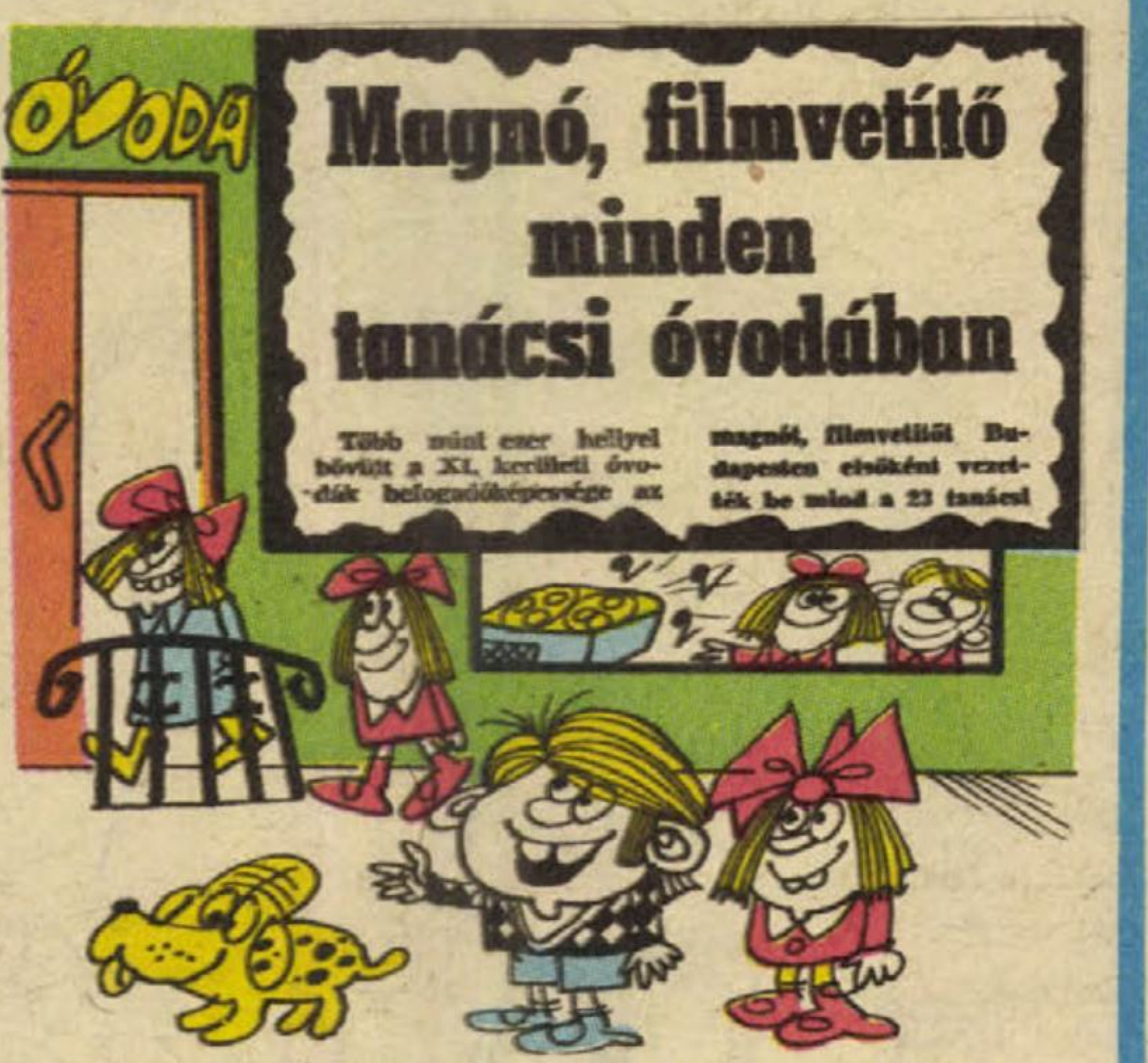
ÓVODA
Magnó, filmvetítő minden tanácsi óvodában
Több mint ezer hellyel bővült a XI. kerületi óvodák befogadóképessége az magnót, filmvetítőt Budapesten elsőként vezették be mind a 23 tanácsi

– Egész jó kis szórakozóhely.

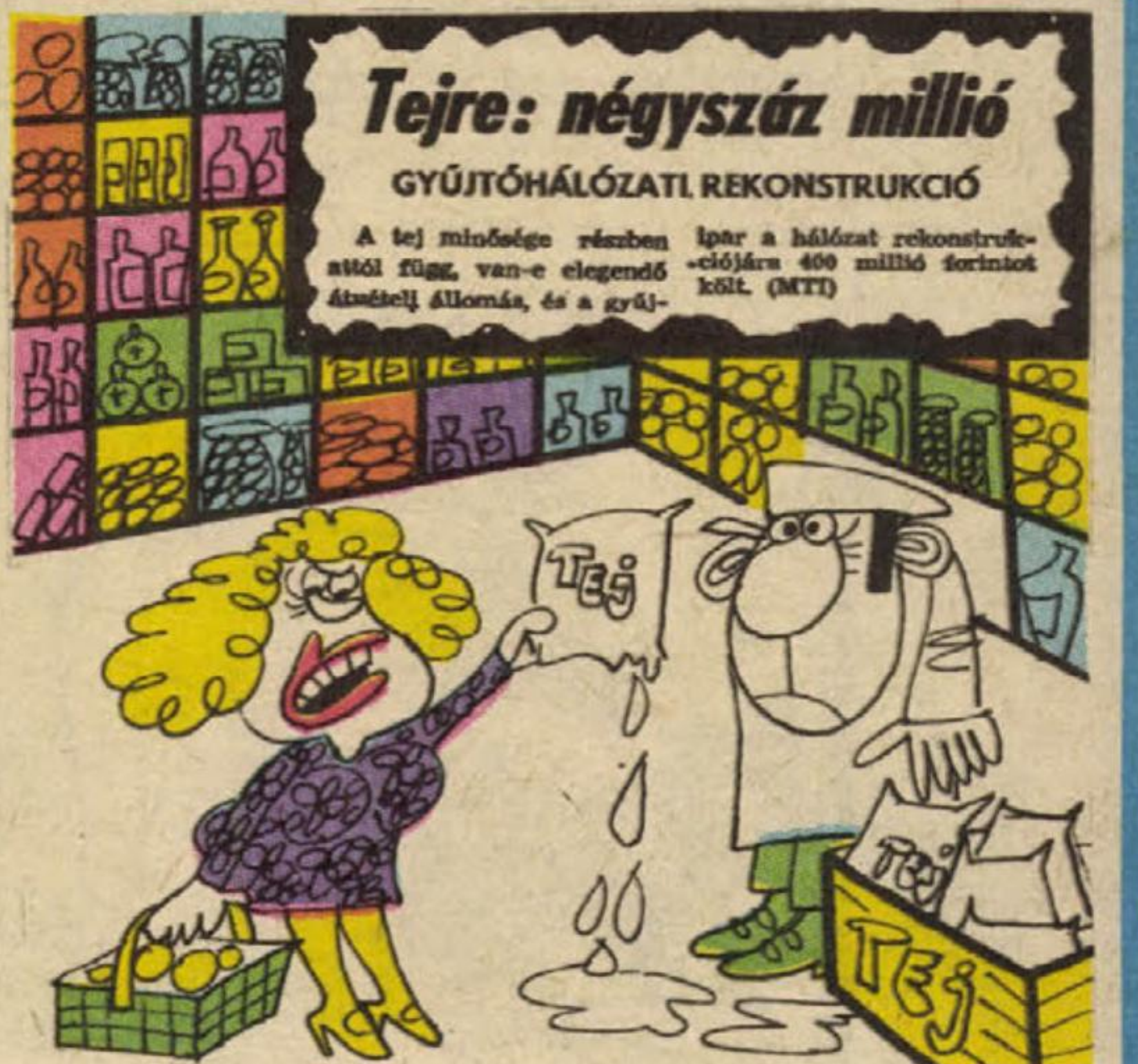
Tejre: négyszáz millió
GYŰJTŐHÁLÓZATI REKONSTRUKCIÓ
A tej minősége részben attól függ, van-e elegendő átvételi állomás, és a gyűj- ipar a hálózat rekonstrukciójára 400 millió forintot költ. (MTI)
TEJ
TEJ
TEJ

– ... és zacskóra?

MITSÜTSZ NEM GONDOLTA VOLNA

Van egy régi-régi ismerősöm: Mitsütsz Ferdinánd; még harminc évvel ezelőtt közös ruhatári számunk volt a fáskörben, onnan az ismeretség. Azóta legalább kétszer is összetalálkoztunk már, a véletlen különös játékából, egyszer a Bástya mozi előcsarnokában, egyszer pedig egy kárpitosműhely kirakata előtt. Mindkét alkalommal azonnal megismertük egymást, sőt Mitsütsz azt is felelevenítette, hogy a fáskörben volt egy Rézi nevű leány, akit ő név szerint ma sem ismer. Szóval régi-régi ismeretség fűz Mitsütszhöz, akivel nemrégen harmadszor is találkoztam, ezúttal a debreceni gyorson.

— Irigyellek téged — mondta Mitsütsz —, mert te tudsz élni! Ülsz kényelmesen, kitalálsz valamit, leírod és pénzt kapsz érte. Így aztán könnyű! Én is tudnék írni, nem is gondolnád, mennyi jó történetem van! Ha lenne rá időm, hogy megírjam!

Kezdtem Mitsütszt nagyon unni, mert már két perce beszélgettünk. Ezért azt mondtam neki:

— Például most lesz rá időd! Egy óra még az út Debrecenig, addig írsz, Debrecen előtt megmutatod nekem és én megmondom, hogy hová vigyed!

Mitsütsz fel volt villanyozva:

— Segítesz?

— Természetesen — feleltem. — Majd keltsél fel.

— Te alszol? — nézett rám csodálkozva. — Nem használod ki ezt az órát, hogy pénzt keressél?

— Nekem most van! — mondtam, már becsukott szemmel. — Addig alszom, míg fogytán nem lesz a pénzem.

Debrecen előtt öt perccel kinyitottam a szememet. Mitsütsz mindjárt lecsapott rám, igen elégedettnek látszott:

— Nézd, mennyit írtam! — mutatott vagy három teleírt füzetlapot. — Felolvasom. Jó?

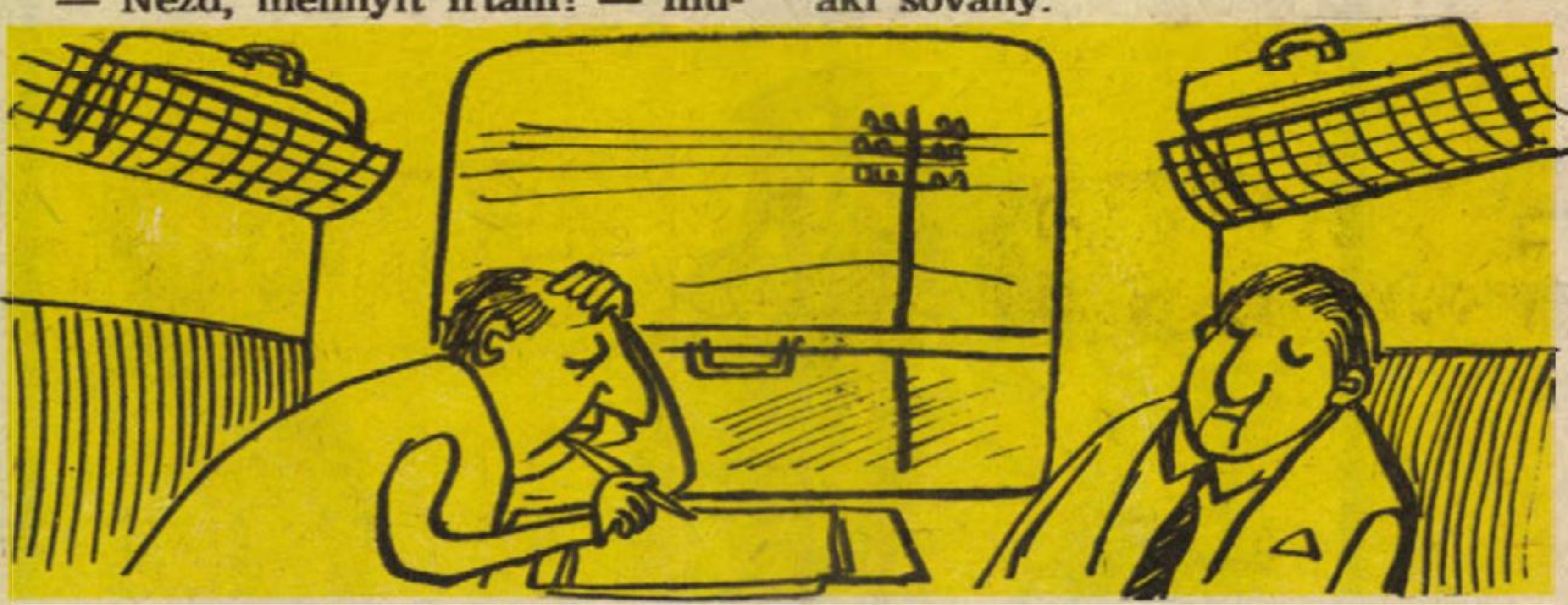

— Arra várok! — mondtam, erősen érdeklődve.

— Délelőtt tíz óra volt — kezdett a felolvasásba Mitsütsz. — Egy sovány fiatalember sietett át Pestről Budára.

— Stop! — emeltem fel az ujjamat. — Mit keres egy fiatalember tíz órakor az utcán? Naplopó? Munkanélküli?

— Fontos ez? — kérdezte Mitsütsz mosolyogva.

— Hogy a csudába ne! — kiáltottam. — Az első személy, aki megjelenik nálad, az délelőtt tíz órakor csak úgy sétálgat a társadalomban, mint akinek más dolga sincs?

— Mi mindenre kell gondolni! — csóválta a fejét Mitsütsz. — Érdekes! Majd belejövök! Olvashatok tovább?

— Lassan a testtel! — állítottam meg. — Az a férfi honnan jött? És ki látta? És miért sovány? Nincsen mit ennie?

— Nem azért! — tiltakozott Mitsütsz —, hanem olyan alkat, aki sovány.

— Akkor pontosan fogalmazzál — mondtam figyelmeztetően —, mert akad egy rosszhiszemű kritikus, aki rádhúzza a vizes lepedőt! Úgy kell fogalmaznod, hogy a hősöd, ámbár sovány, de jóltáplált legyen, mint általában mindenki!

— Látod, erre sem gondoltam — vallotta be Mitsütsz és a fejét vakargatta.

— Arra sem feleltél még, hogy honnan jött, délelőtt tíz órakor? A szeretőjétől? A munkahelyéről lógott el?

— A szülői házból jött — mondta Mitsütsz ijedten.

— Ez úgy hangzik — jegyeztem meg —, mintha egy kis mágnáscsemete lenne. Szülői ház! Finom kis írói világkép!

Otthagytam a vonaton, szívettépő kételyek között. Este, már a szállodában, éppen vacsorázom, jön befelé Mitsütsz. Szerényen mosolyog:

— Gondoltam, hogy itt talállak, azért jöttem. Átírtam az egészet!

— A tárgyra! — kiáltottam. — Olvass!

— Egy fiatal férfi állt a járda szélén, magabiztosan nézett körül és rugalmas léptekkel indult Budára.

— Állj! — kiáltottam azonnal. — Ezt három fiatal férfi közül kettőről el lehet mondani! És ha valaki magára ismer? És beperel?

Mitsütsz felelet helyett egy nagy zsebkendőt vett elő és a homlokához szorította. Hagytam, hogy gondolkodjon. Nemsokára azt mondta:

— És ha azt írnám: ez a fiatalember nem volt senkihez sem hasonlítható?

— Óriási! — bólogattam. — Netalán szárnyai voltak, hogy nem volt máshoz hasonlítható? Vagy két feje volt? És milyen szándékkal állt ez a kétfejű a járda szélén? Ellenséges szándékkal? És olyan biztos volt a dolgában? Ugyan mitől?

Mitsütsz tántorogva felállt az asztalomtól. Első írott művének papírlapjai az asztal alá hulltak.

— Nem gondoltam volna, hogy ez ilyen nehéz. A fene egye meg! — mondta csüggedten és elment. Azt hiszem, mindörökre letette a tollat a kezéből.

Somogyi Pál

JÓL ODAMONDOTT

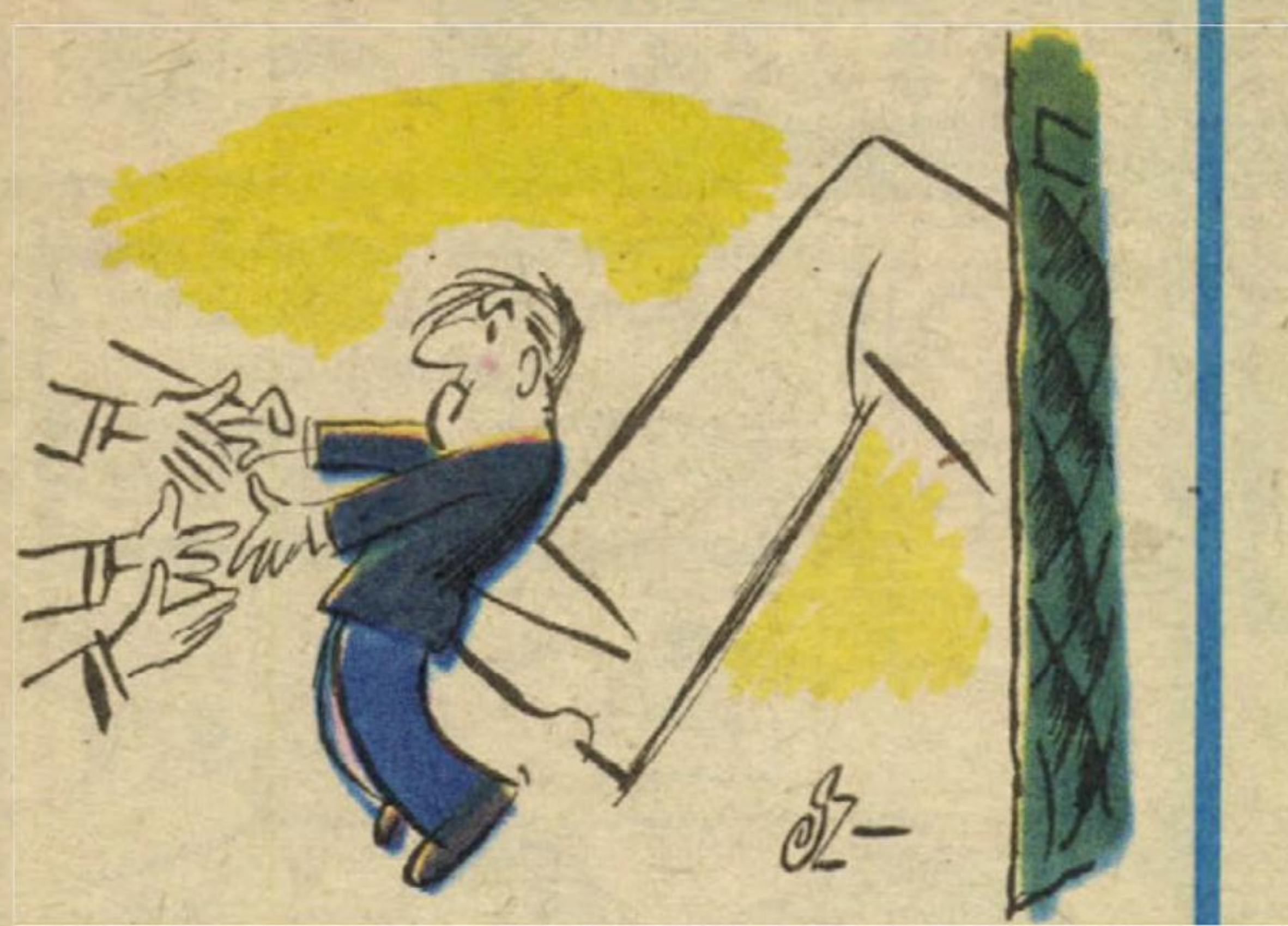

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Vő: Meddig tetszik vendégeskedni nálunk?

Anyós: Amíg meg nem unjuk egymást.

Vő: Kár, hogy ilyen rövid időre tetszett jönni.

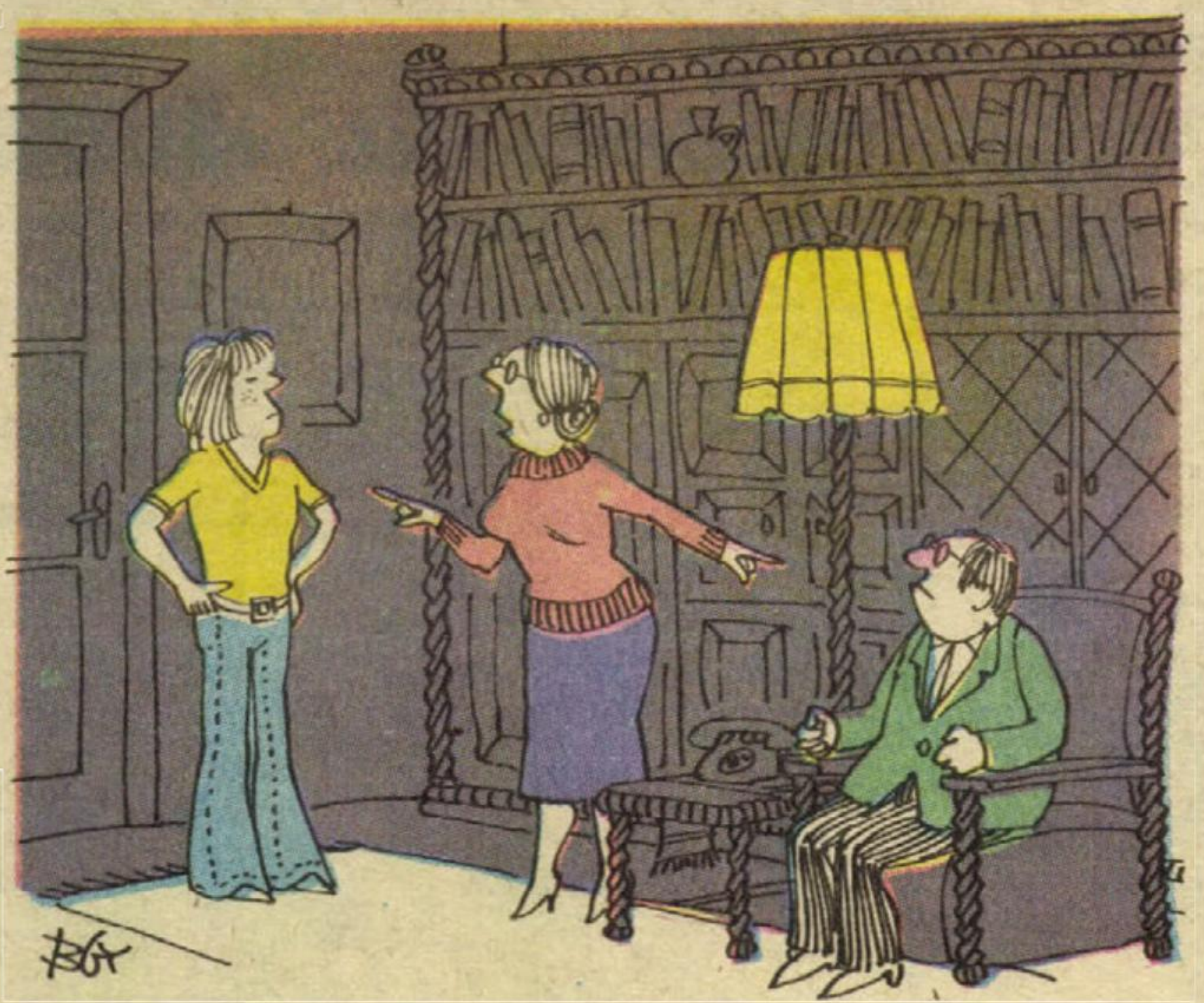

– Szegény apádat és engem nem azért taníttatott az állam, hogy a fiunkból esztergályost neveljünk!

VESZÉLYT JELZŐ TÁBLA

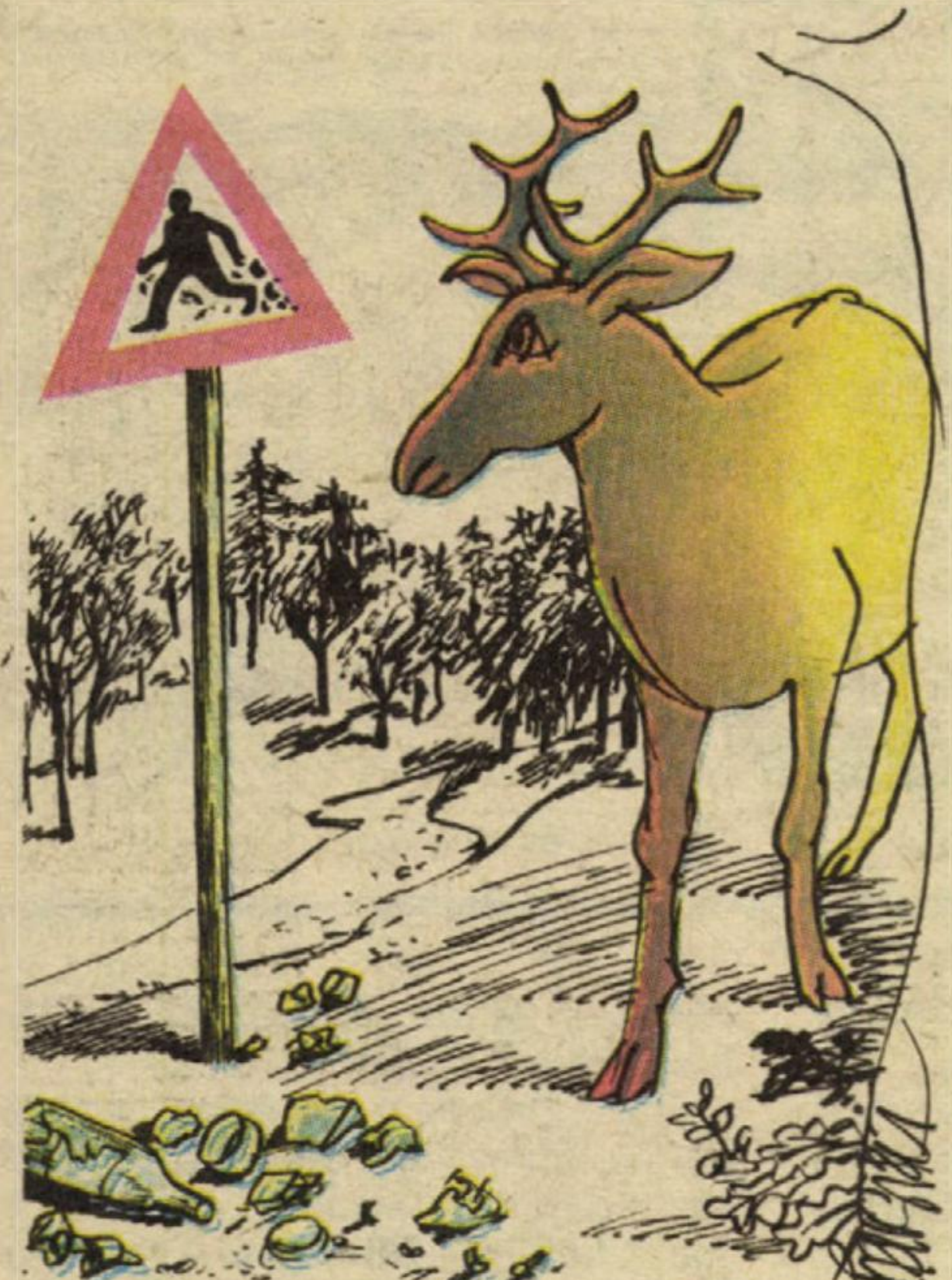

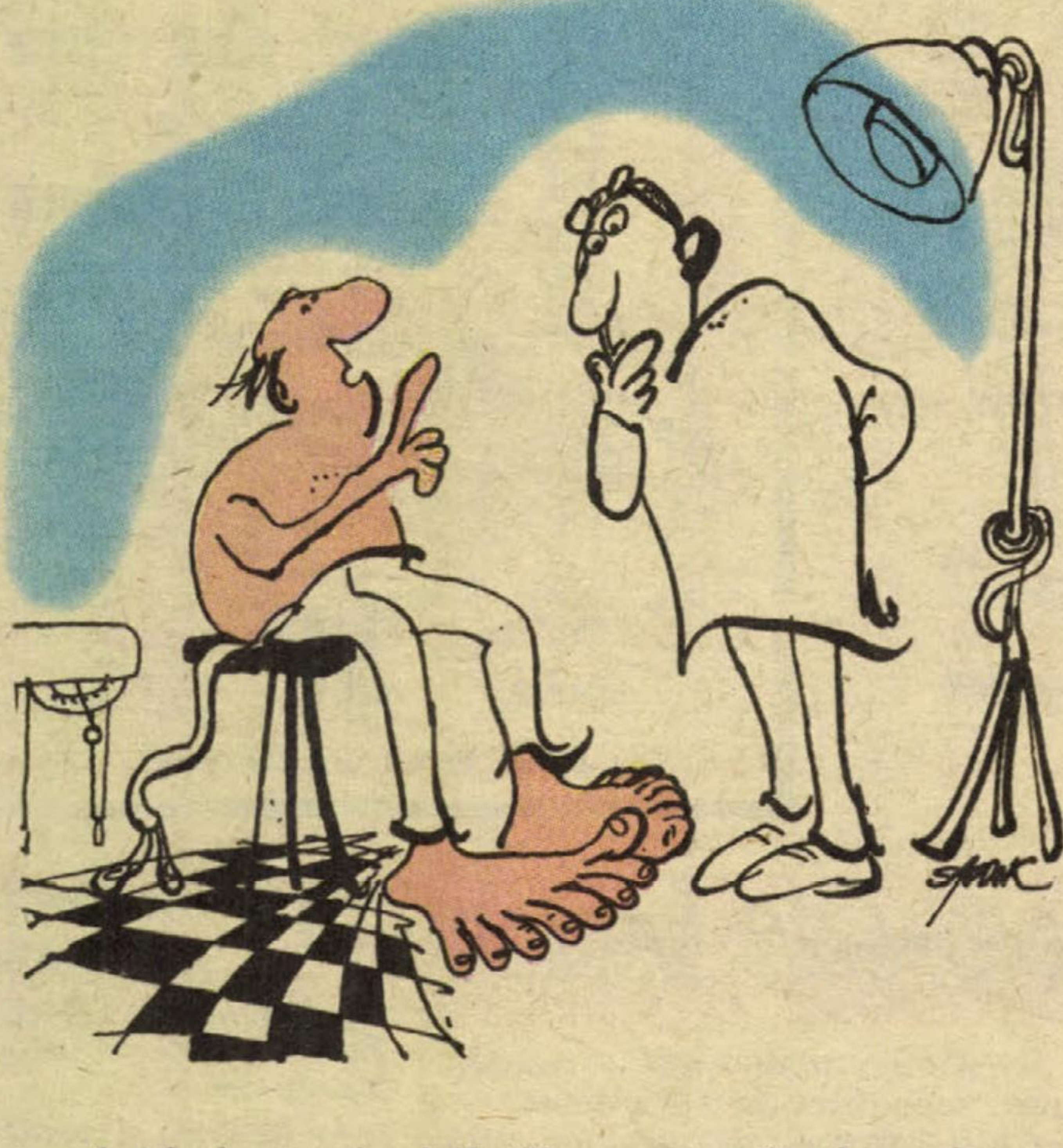

– A feleségem már elvált tőlem, mert a fizetésem elmegy a pedikűrösre.

OSCAR

Az Oscar-díjak átadásának ceremóniáján Elizabeth Taylor is megjelent. Testhezálló tűzvörös siffon estélyi ruhában. Szóval, hogy lehetetlen legyen észre nem venni.

Egy naiv rádiós azonnal odadugta a mikrofonját.

— Oh, Miss Taylor, hát ön is kap itt valami díjat?

— Csacsikám — mondta Liz —, itt én vagyok a díj!

PRÍMA

Herbert von Karajan nem szívbajos ember. Nemrégiben szikrázó összetűzése támadt egy világhírű szopránnal, hát leküldte az egész operatársulatot a színpadról és a balettet kezdte próbálni. Ahogy aztán a primabalerina néhányszor végigröpdösött a színen, a karnagy haragja elismeréssé, majd csodálattá vált.

— Hát nem gyönyörű? — kiáltott végül. — Tíz percig a színpadon volt és egyszer sem nyitotta ki a száját!

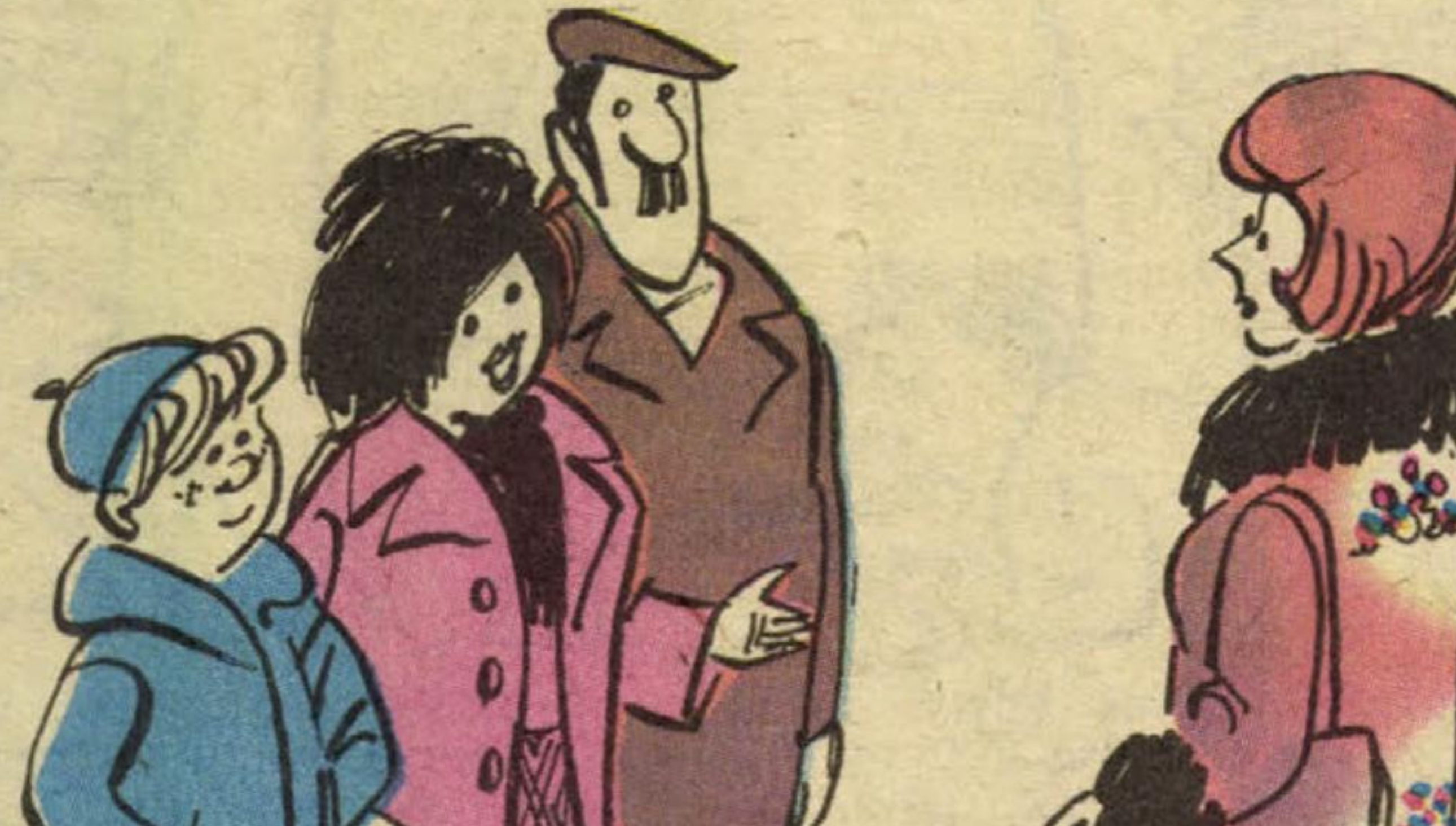

– Az élettársam és a természetes fiam . . .

KERESKEDELMI

Múltkorjában egy gyár kereskedelmi osztályán volt dolgom. Amíg ott tébláboltam, a következő gondolatébresztő párbeszéd ütötte meg a fülemet:

— Főnök — mondta az egyik tisztviselő és félkézzel betakarta a kezében levő telefonkagylót —, Pöcögiék kérnek a 6 colosból öt mázsát . . . mit mondjak?

— Mondja azt, hogy nincs — tanácsolta a főnök halkan, majd felém fordult. — Pedig van elég a 6 colosból. De Pöcögiéknek egy grammot sem . . .

Aztán másra terelődött a szó, de nekem csak nem akart kimenni a fejemből, amit az imént hallottam. A következő kérdéseken járt az agyam:

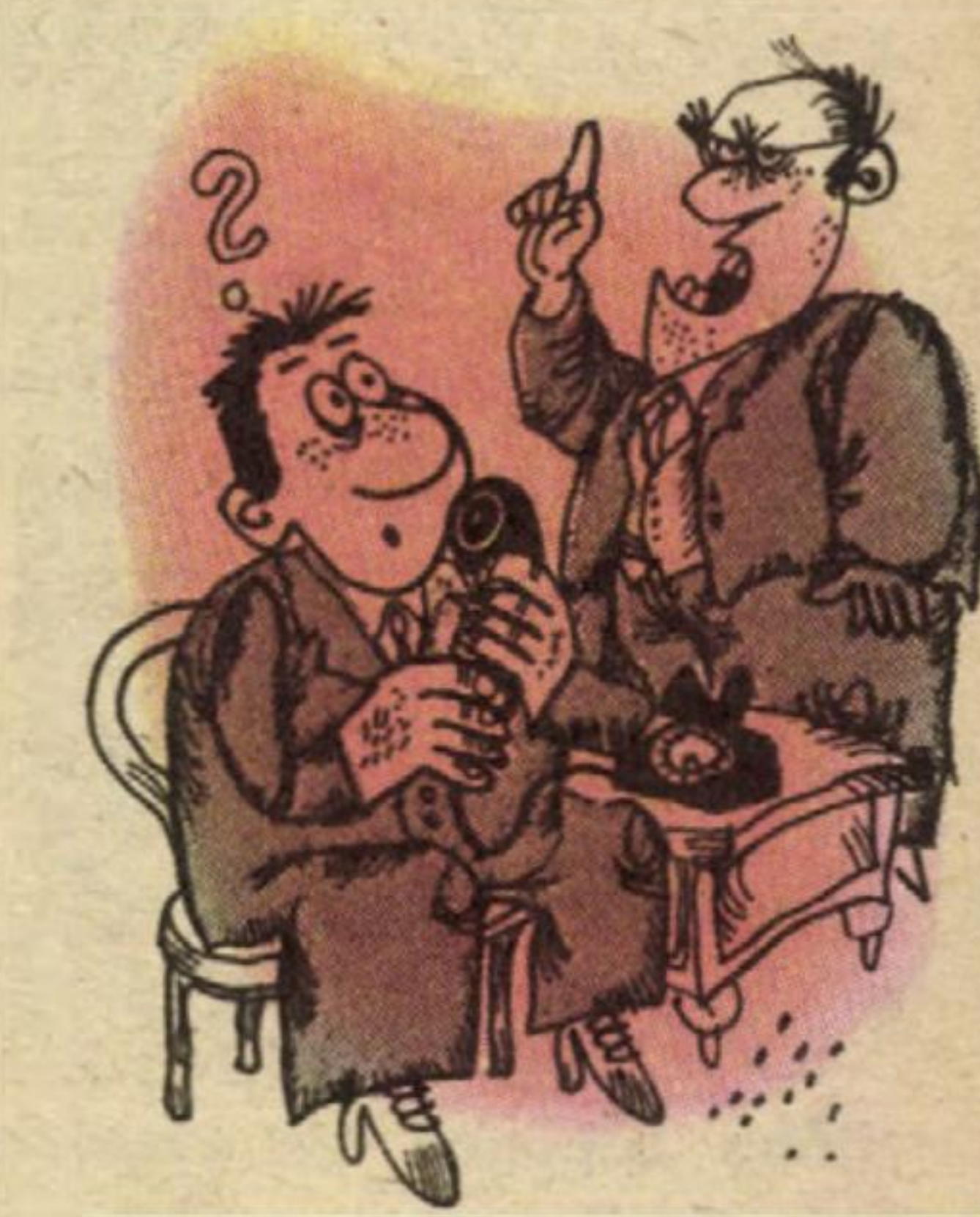

a) kik azok a Pöcögiék és b) miért nem kapnak egy grammot se a 6 colosból?

No, nézzük csak . . . Pöcögiék, ez nyilván egy nagy terebélyes maszek dinasztia lehet, de nem akármilyen maszek dinasztia, hanem büntetett előéletűek, többszörös harácsolók és spekulánsok, talán valamiféle maffia tagjai. Nyilván működik egy Pöcögi-lobby, amely mindenáron be akarja magát fészkelni a gazdasági életbe, hogy ott pusztítson és diverzáljon. Az ilyeneknek nem szabad hozzájutniok a 6 coloshoz!

Ám az is lehet, hogy másról van szó. Most már ne az ember, hanem az áru oldaláról közelítsünk a dologhoz. Lehet, hogy ez a 6 colos valami stratégiai cikk, aminek nem szabad avatatlan kezekbe jutni. Elképzelhető, hogy üzleti számítás lappang a dolgok hátterében, olyasmi, hogy a 6 colost szándékosan vissza akarják tartani, hogy aztán majd adott pillanatban tetemes haszonnal dobják a piacra . . .

De akkor meg mit jelent az, hogy Pöcögiéknek egy grammot se?! A tilalom kifejezetten Pöcögiék ellen irányul. Másnak van 6 colos, nekik nincs . . .

Nekiveselkedtem és megkérdeztem, ugyan kiféle az a Pöcögi család, akiket a diszkrimináció sújt.

DISZKRIMINÁCIÓ

— Nem család az — hangzott a válasz —, hanem egy vállalat. Történetesen az Egyesült Csonkagúla Kiskereskedelmi Vállalatról van szó, amelynek Pöcögi Pista az igazgatója. Nem ismeri véletlenül? Nem? Tulajdonképpen én sem. Sose láttam ezt a Pöcögi Pistát. De tudja, mi a cégeket így szoktuk nevezni, a főnökük után: a Pöcögiék az Egyesült Csonkagúla, a Mándokiék az meg a Kelet-magyarországi Kiszerelő és így tovább. Szóval a Pöcögiéknek azért nem adok 6 colost, mert a Pöcögiék legutóbb nagyon szemtelenek voltak...

— Hogy lehet egy vállalat szemtelen?

— Nem vettek át valamit, amit szerettünk volna, ha átvesznek, mert fölös készletünk volt belőle. Hát gondoltam, ha ilyen szemtelenek vagytok, legközelebb visszaütünk. Most kéne nekik 6 colos, de fityiszt a Pöcögiék orrára...

Elgondolkoztam, mert valami nem volt világos. Ha van elegendő abból a 6 colosból, akkor, ugyebár, azt el kell adni. Vagy a kereslet—kínálat törvényei szerint, vagy a népgazdasági tervek előírásai szerint, attól függ, milyen cikkről van szó. De semmi esetre sem aszerint, hogy a vevő szemtelen-e vagy nem, szimpatikus-e vagy ellenszenves, folyékony beszédű vagy beszédhibás, pápaszemes vagy elálló fülű, Fradi-drukker vagy futballanalfabéta... Meg is kérdeztem:

— Szabad a gazdasági életben ilyen megkülönböztetéseket alkalmazni?

— Hogy én megkülönböztetést alkalmazok? — tiltakozott a főnök. — Én kérem csak a népgazdaság és a saját vállalatom érdekét nézem. Ezenkívül semmi mást. De azoknak a szemtelen Pöcögiéknek nem adok egy grammot sem...

Novobáczky Sándor

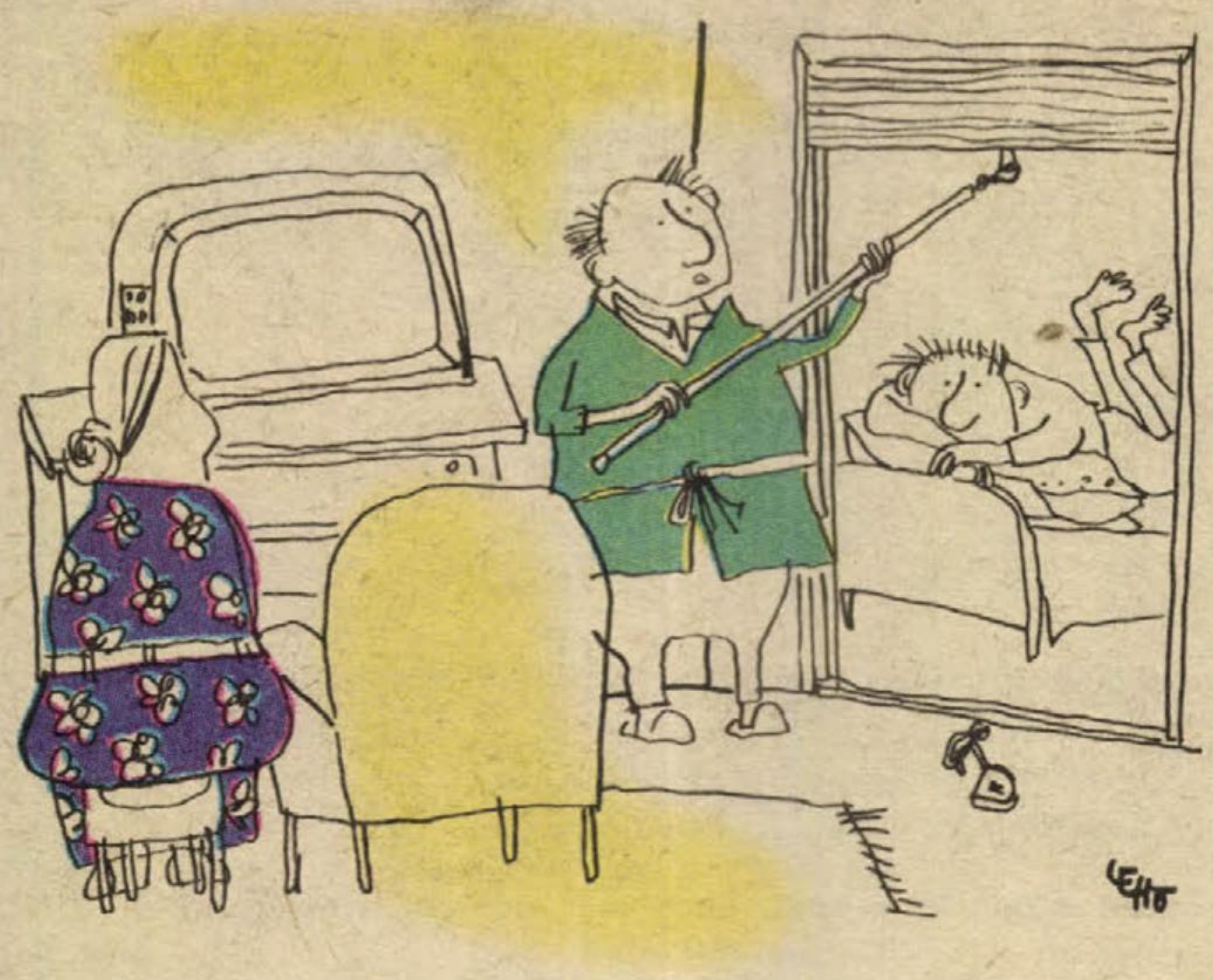

– Értsd meg, kisfiam, nem neked való ez a film!

ABSZOLÚT MODERN VÁROS

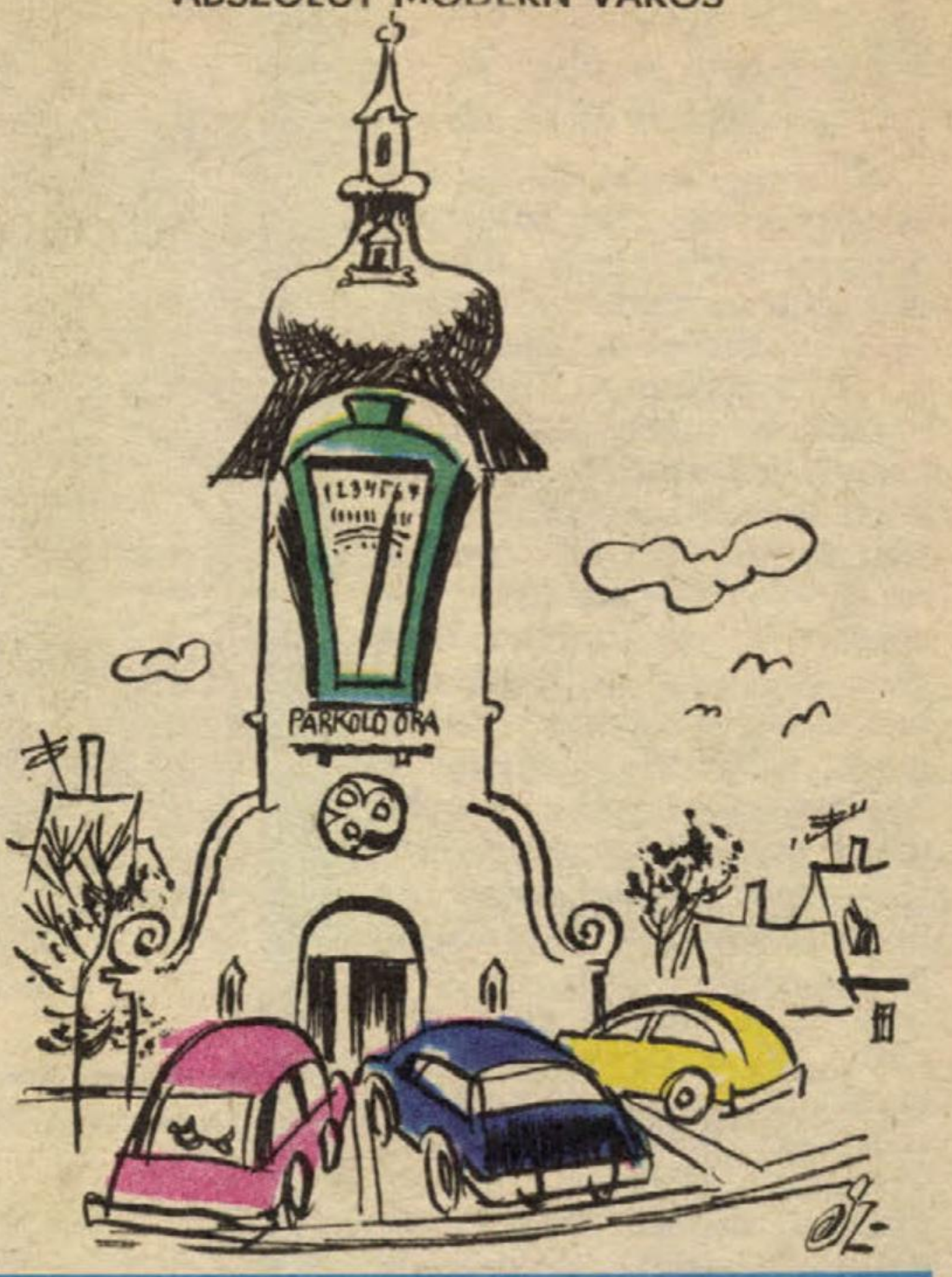

A MIKROFON VARÁZSA

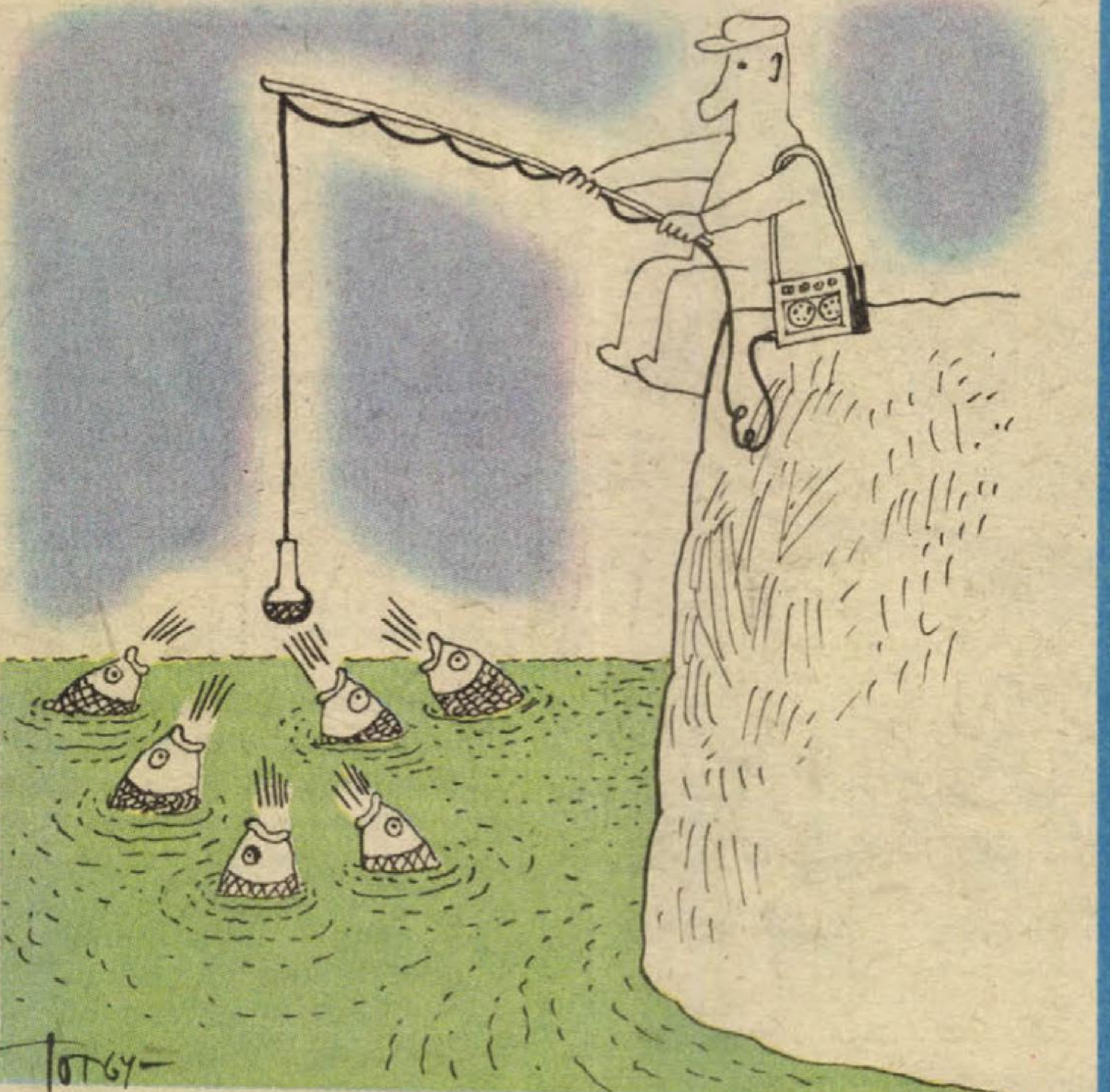

AZ ELSŐ GYEREK

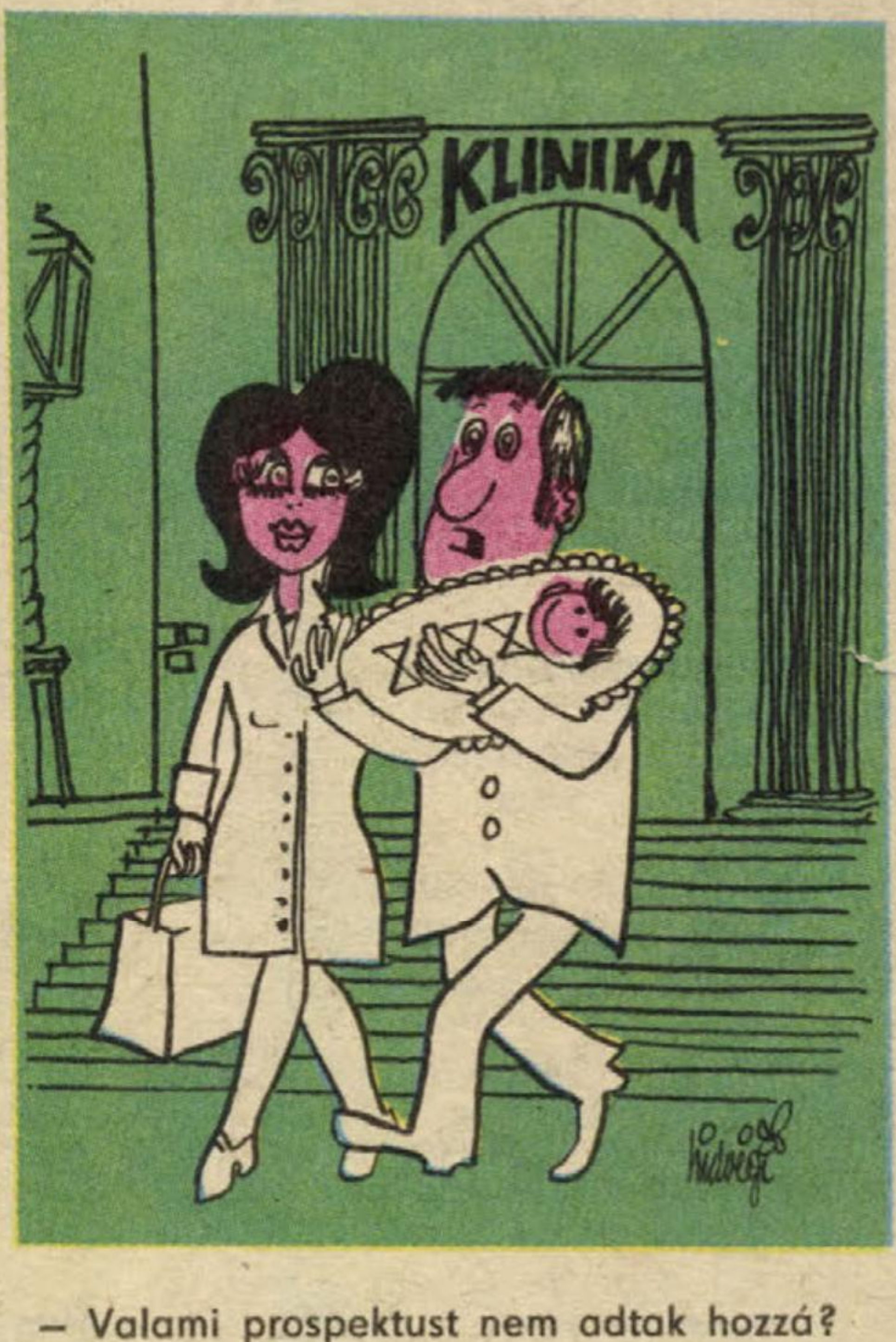

– Valami prospektust nem adtak hozzá?

AGGÓDÓ FÉRJ

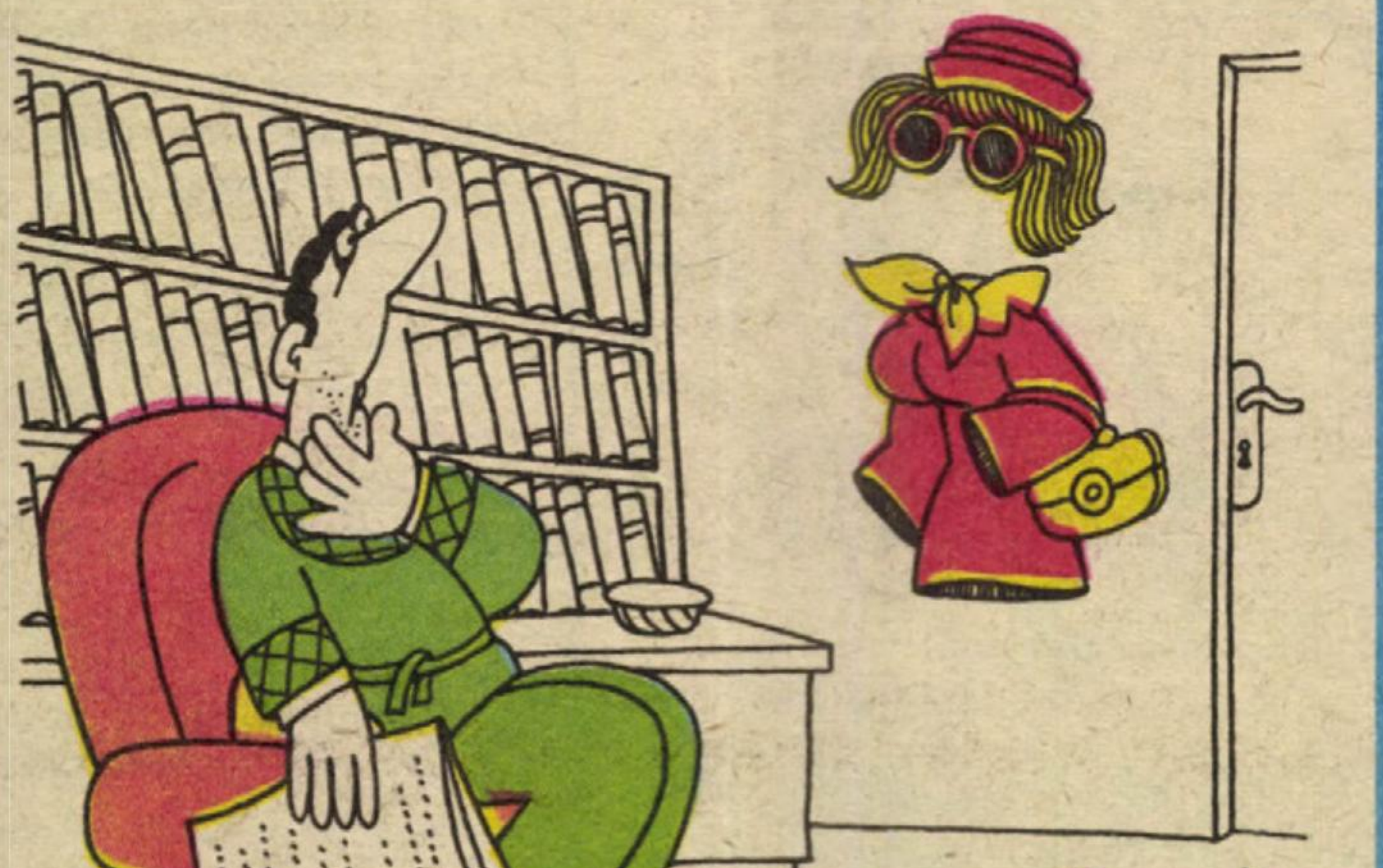

– Mondd, szívecském, nem viszed te túlzásba a fogyókúrát?

SÖR

David Starkey, kenti buszsofőrt közlekedési baleset érte. A fején sérült meg, de gyorsan gyógyult és mindenki bizonyosra vette, hogy az ügynek nem maradt semmi néven nevezendő utóhatása. Starkey is azt hitte, egészen addig, amíg a kórházból távozva be nem tért az első fogadóba.

Mert ott aztán keserves felfedezést tett.

Hogy nem érzi a sör ízét.

Azonmód be is perelte a baleset okozóját s a hildenboroughi törvényszék múlt pénteken 7038 font kártérítést ítélt meg Starkey javára.

— Meggyőződésem — mondta az ítélet indokolásában Griffiths bíró —, hogy Strakey vesztesége roppant súlyos.

ZSÖLLYE

A filmgyárban hetek óta forgatják a „Herkulesfürdői emlék" című filmet. A műteremben felépített élethű díszlet medencéjébe a Széchenyi fürdőből hozták a vizet a Köztisztasági Hivataltól kölcsönkért locsolókocsikban. A víz forró volt, és annak rendje-módja szerint gőzölgött is, de Ragályi Elemér operatőr kevesellte a hatást, és biztonság okáért, hogy tökéletes legyen a gőzfürdői hangulat, a technikai személyzet segítségével sűrű párát, ködöt és némi füstfelhőt is ráfújatott a medencére. A filmben ez a jelenet csak néhány perc, de a forgatás egész napon át tartott. A színészek közül legtovább Temessy Hédinek kellett ülni a medencében, csak délután hatkor kecmereghetett ki a gőzfelhőből. A stáb tagjai tapssal fogadták a forró vízben egész nap helytálló, illetve helyt ülő művésznőt, Ragályi pedig bocsánatkérően széttárta kezeit.

— Elnézést... de másként nem lehetett megoldani...

Temessy Hédi a gőzfelhőtől bódultan legyintett:

— Megértem!... Ilyen szerepet nem lehet „félgőzzel" játszani!!!...

*

A Rádió pagodájában a nagy szóbőséggel, de kevés tehetséggel megáldott színművészünk viszi a szót:

— Tudjátok, ha én játszom, minden másról megfeledkezem! Csak a szerepemet tartom szem előtt... a közönség valósággal eltűnik előlem!

Kálmán György a feketéjét kavargatva, csendesen megjegyzi:

— No, ezt nem is lehet tőlük rossz néven venni!...

*

Ginger Rogers, a táncos filmek koronázatlan királynője, aki Fred Astaire partnereként aratta sikereit a negyvenes évek revüfilmjeiben, hosszú idő után ismét színpadra lépett.

A New York-i Waldorf Astoria közönsége estéről estére tombolva ünnepli régi kedvencét, aki hatvanöt éves kora ellenére csodálatos kondícióban másfél órán át énekel, táncol, tréfálkozik. Az egyik előadáson a finálé közben elragadtatott nézők kiabáltak fel a színpadra:

— Ginger! Csodálatos vagy! A szépséged a régi!

— Az éneked a régi!

— A lábdobásod a régi!

Ginger Rogers leintette a zenét, és a közbeszólókat, majd kedvesen csak ennyit mondott:

— Köszönöm!... De remélem, több „régit" nem fedeznek fel rajtam!!!

Rátonyi Róbert

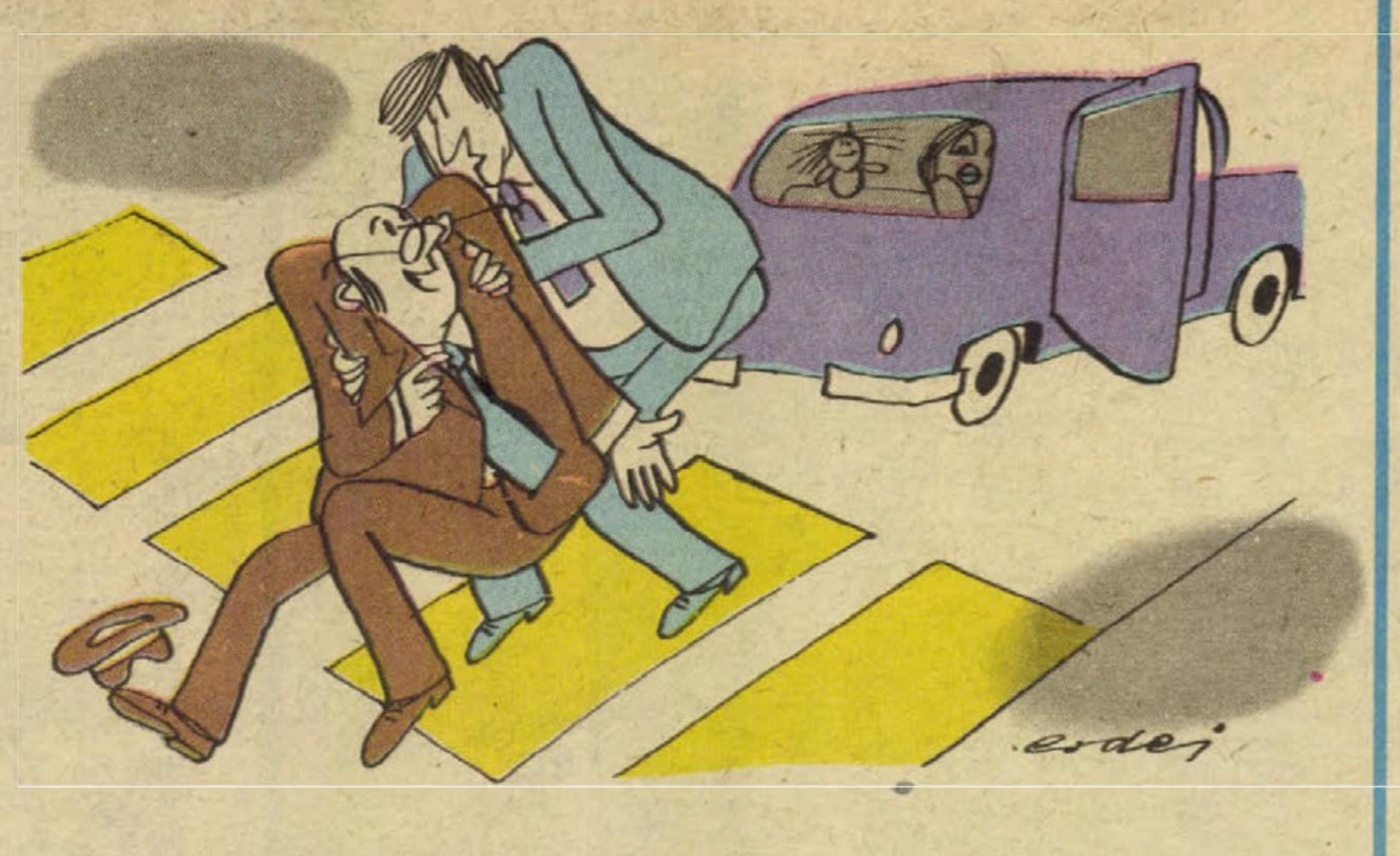

– Érdekes, rögtön meglátta rajtam, hogy ma mentem nyugdíjba?

ÉLELMES SZOMSZÉD

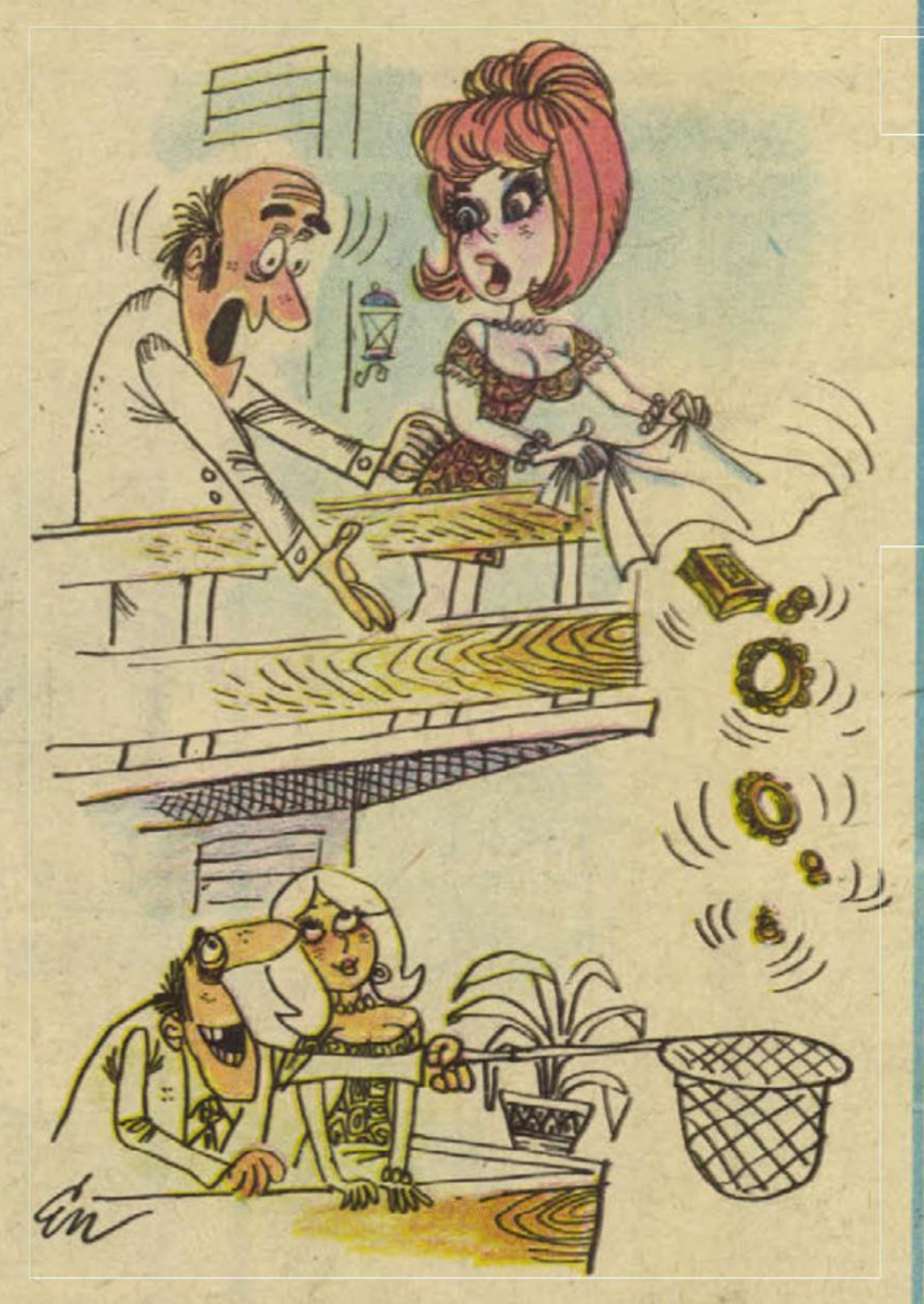

– Még szerencse, hogy Kovácsék így rázzák a rongyot...

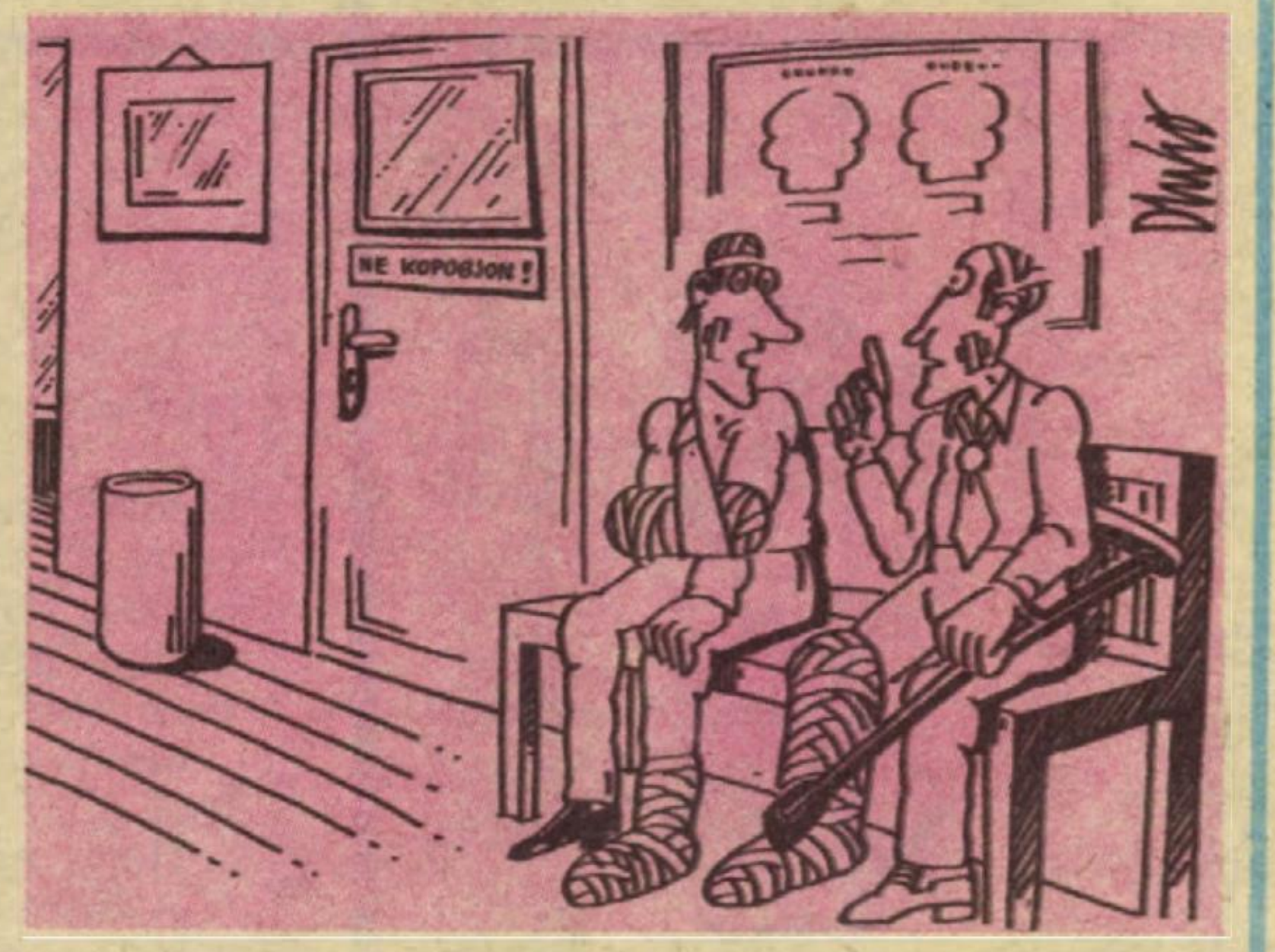
NE KOPOGJON!

– Maga is tévétornázott?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Tábla hirdeti egy párizsi téren, hogy ott parkolni tilos. Beáll egy viharvert, rozoga Renault, rövidesen fölbukkan mellette egy rendőr, a kocsi gazdájához fordul.

— Öné ez az autó, uram?

— Igen.

— Ötven frank.

— Jól kezdi — feleli a tulaj —, tegyen még rá tizet, és viheti.

ESTI TORNA

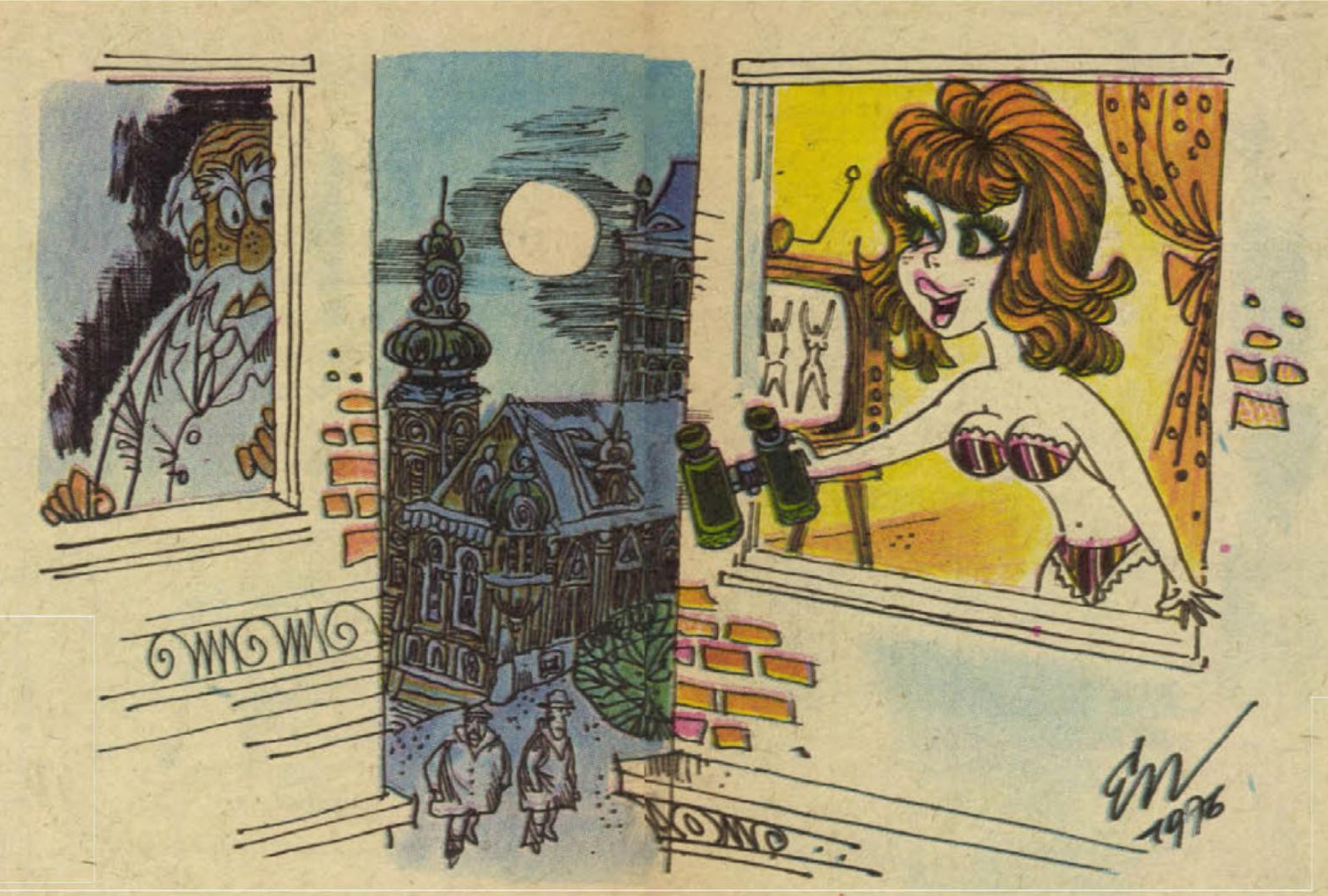

– Tessék, Kovács bácsi meg ne erőltesse a szemét!...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LIX.

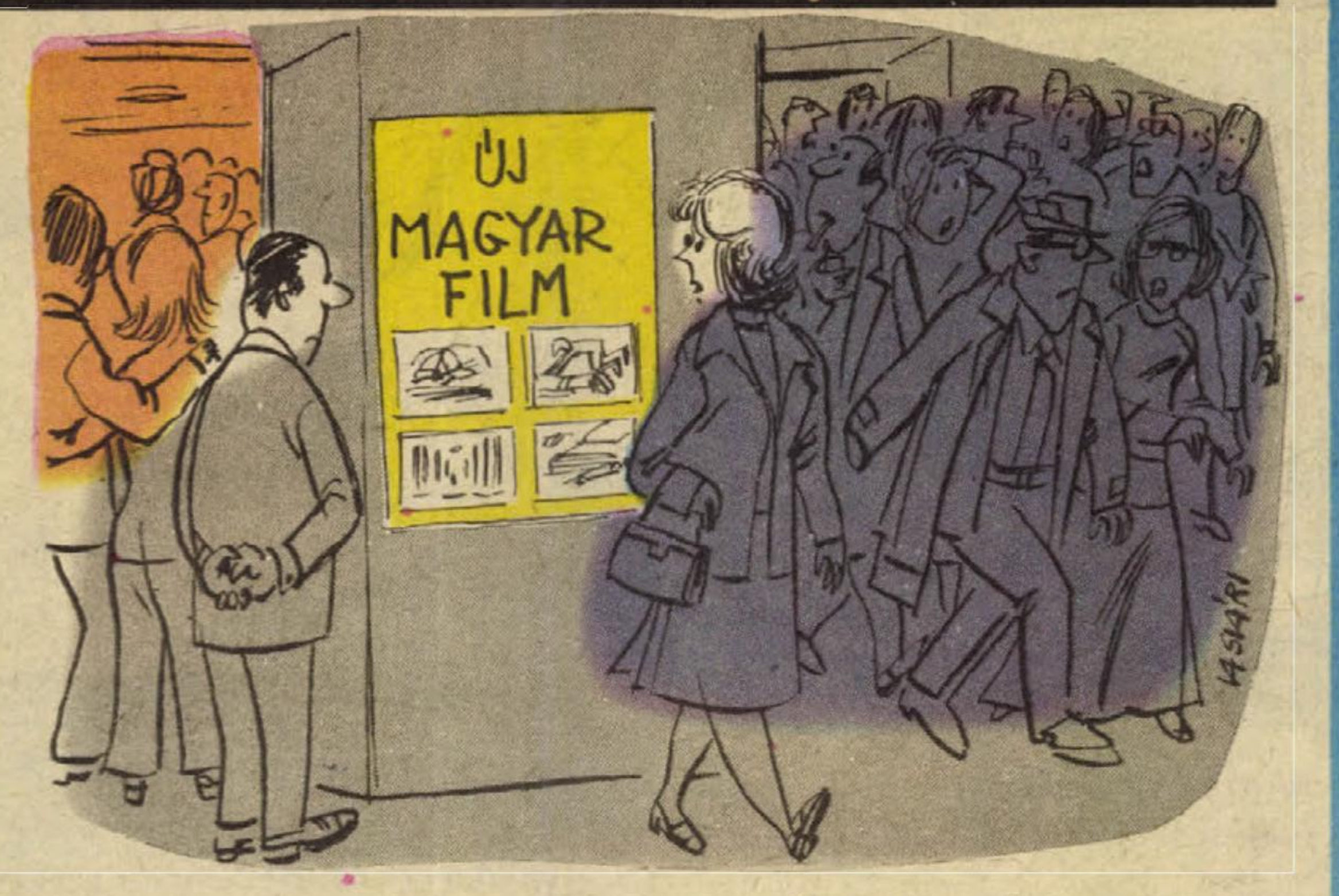

„Rettentő képek, óh, hová levétek."

(Madách)

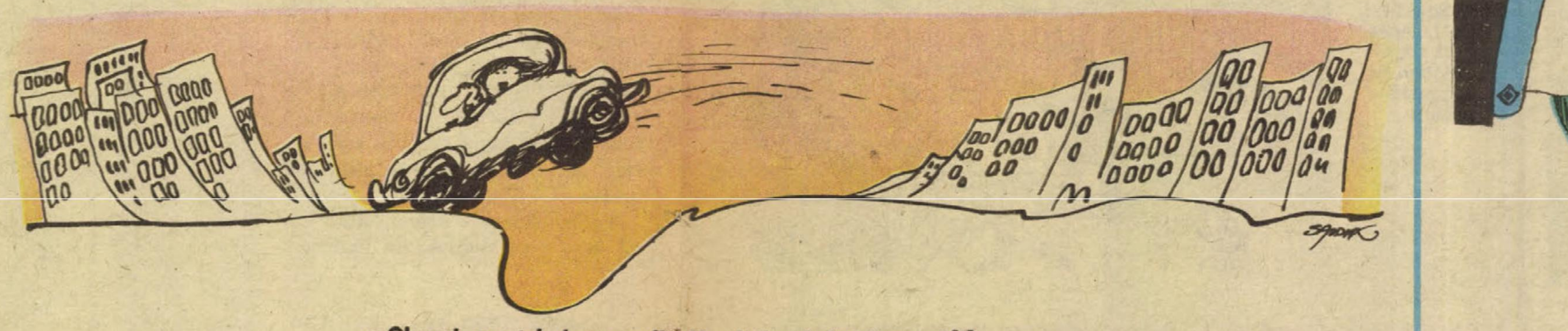

– Olyanok az utak, hogy ugróiskolára kellett beíratni az autót!

TEVE

Eküszöm, így igaz, ahogy mondom. Hetek óta egy korty nem ment le a torkomon és elmém legalábbis annyira ép, mint az esetet megelőző napokban. A történet mégis olyan valószínűtlen, hogy kénytelen vagyok minél több ellenőrizhető adattal megtámogatni, különben a kutya se hisz nekem.

Április 11-én, vasárnap délután 13 óra 45 perckor UF—95—78 forgalmi rendszámú gépkocsimmal Zuglón át a Népstadion felé hajtottam, amikor jobbkéz felől, gyommal benőtt telek közepén, egy púpostevét pillantottam meg. Igenis, egy púpostevét. Camelus bactrianust. Az úttest száraz volt, a látási viszonyok kifogástalanok. Hőmérséklet 12 fok. A gázpedálom a földbe gyökeredzett, még egyszer oda kellett néznem. Aztán többször is. A teve még mindig ott volt.

Két vedlett púpja kétfelé csüngött és minden lépésnél fittyent egyet. A teve könnyed, bár kissé esetlen mozgással bandukolt el egy nagy tábla mellett, amelyen ezt olvastam: „Építkezési terület, belépni tilos és életveszélyes!" Most megállt, hosszú nyakával nyújtózott néhányat, majd lábait collstok módjára összehajtva letelepedett. A tekintetéből mélységes értelmet és némi szelíd gúnyt véltem kiolvasni. Az alsó állkapcsát szakadatlanul oldalvást mozgatta, mint Hugó bácsi, amikor még bejáratós volt a fogsora. A deduktív logika híve lévén, először a következő kérdést tettem fel magamnak:

— Vajon Bagdadban vagyok-e én?

Pillantásom ekkor a drótkerítésre erősített szabvány utcatáblára esett: XIV. kerület, Egressy út 178 c—178 g.

— Nem — mondtam erre magamban. — Én nem vagyok Bagdadban.

Tovább mentem egy lépéssel. A teve még maradt, a poros földet nézegette. Talán a sivatag hajójának képzelte magát. Következő kérdésem a deduktív logika törvényei szerint csakis így hangozhatott:

— Hogyan került ez a teve Budapestre, egy üres telekre?

A kalandosabb lehetőségeket (eltérítés, menedékjog) eleve elutasítottam. A közel-keleti helyzet anélkül is elég bonyolult.

Érett megfontolás után két reális lehetőség merült fel bennem ott a zuglói drótkerítés tövében:

1. A teve még II. Szolimán seregeivel érkezett és azóta vendégmunkásként dolgozott az ügetőn. A többiek persze lenézték, nem fogadták be maguk közé, sosem tekintették igazán lónak. Az üzemi kosztot sem tudta megszokni, így elhatározta, hogy végez magával. Méregre nem gondolhatott, egy tevére akkor is ferde szemmel néznek a pesti patikában, ha SZTK-receptet hoz. A vonat alá sem akart feküdni. A menetrend akkor is gond a MÁV-nak, ha nem heverésznek mindenfelé tevék a sínen. Gondolta hát, behatol egy életveszélyes építkezési területre, előbb-utóbb majd csak rálép egy rejtett malteroskanálra és akkor... durr... Nem győztem bámulni a tevét. Az okos és optimista öngyilkosok módjára szintén csak a nagy gondolatig jutott el és esze ágában sem volt igazán elpatkolni. Tudta, ha kivárja az építkezés megindulását, a békés tevekor legvégső határáig ellegelészhet ott a tábla tövében.

2. Kutyának nézték és kidobták.

Arra is gondoltam, hogy megkérdezhetném magát a tevét is. Honnét jött, hogyan él, mire vágyakozik, miről álmodozik... Aztán eszembe jutott, hogy úgysem értünk egymás nyelvén. Csak állnánk ott az üres telken, én is mondanám a magamét, ő is mondaná a magáét, mégse jutnánk semmire. Az élet tele van szomorúsággal.

Visszaültem a kocsiba, gázt adtam. Ne lógasd az orrodat, teve, kopott, bölcs és bánatos zuglói teve, majd megpróbálok valamit.

Elmentem Chrudinákért, de éppen nem volt Pesten.

Peterdi Pál

BÁBJÁTÉK

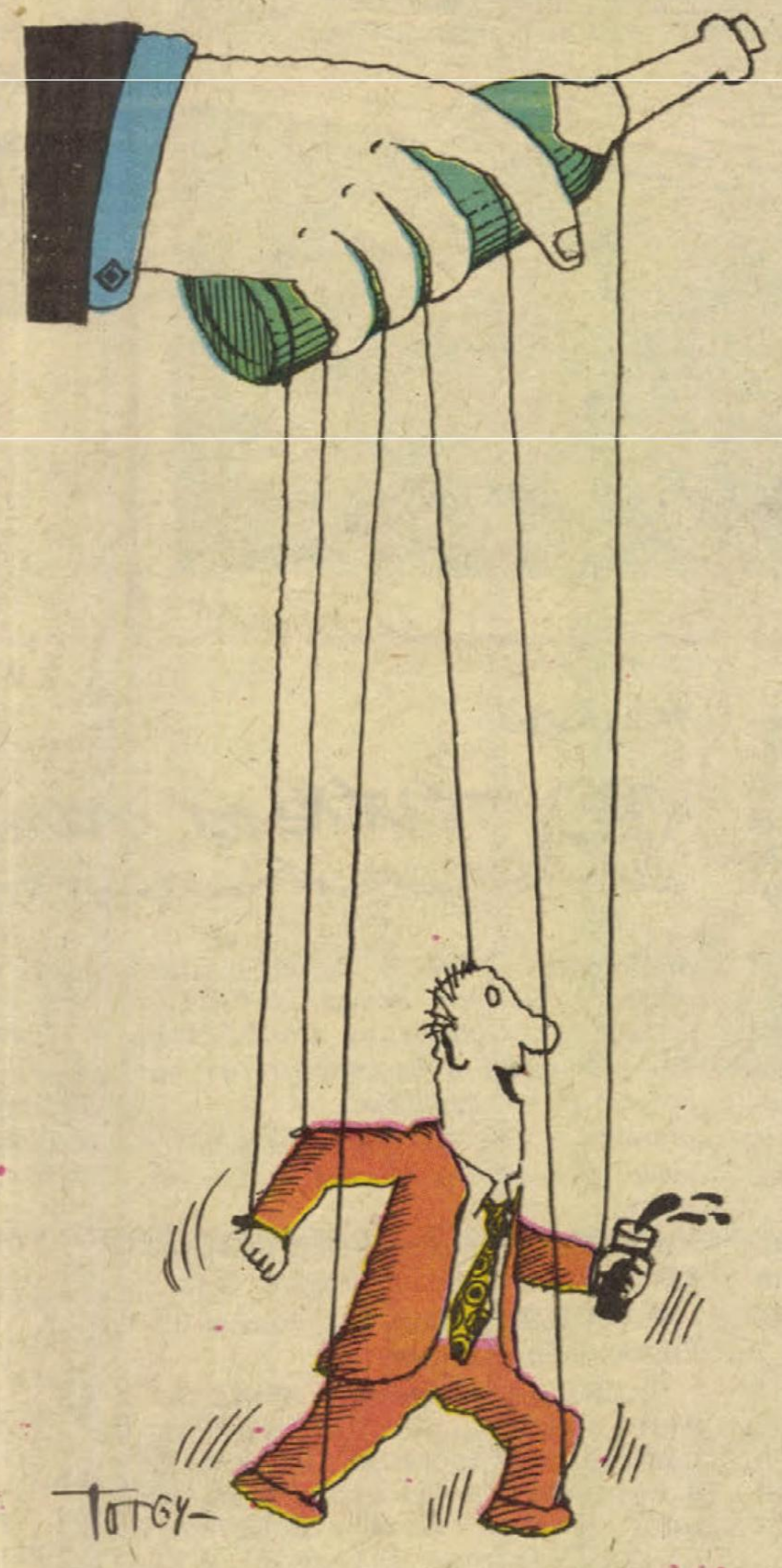

ÁLLATSZERETET

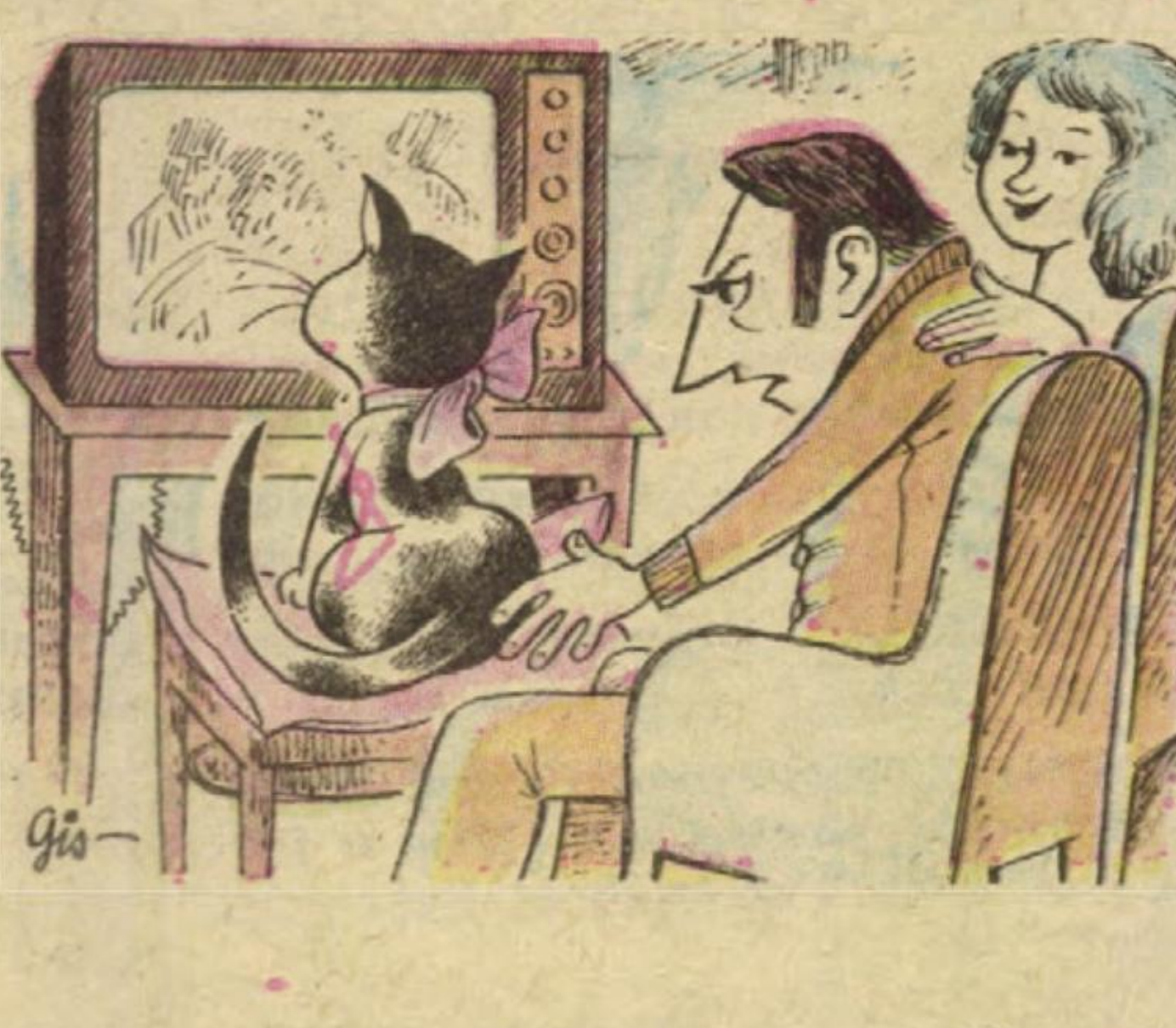

– Hagyd, fiam, mi majd megnézzük a délelőtti ismétlést...

TRIBÜN

Roland Reid tábornok, a montreali olimpia rendfenntartó különítményének a vezetője mondta:

— Egyetlen módon lehetne garantálni a tökéletes biztonságot. Ha mindenki otthon maradna.

Megnyugtató.

Sepp Herberger, az 1954-es nyugatnémet világbajnokcsapat atyamestere 79-ik születésnapjára érdekes ajándékot kapott. Chicagóban utcát neveztek el róla. Minthogy szülővárosában, Hohensachsenban már van egy Herberger utca, kétségtelen, hogy az öreg mágus több utcával is rendelkezik.

Az egyikbe — huszonkét évvel ezelőtt — mi is bejöttünk.

Muhammad Ali figyelemre méltó „aranyköpése":

— A mosoly még mindig a legelegánsabb mód arra, hogy kimutassuk a fogunk fehérjét.

Az angliai Gaddesden Rowban hetek óta ünneplik Jean Manders hétéves hajadont. Gaddesden Row általános iskolájának ugyanis csak huszonhat növendéke van, s így érthető, hogy nem mindig tudnak tizenegy épkézláb kisfiút összeszedni az iskolai bajnokság mérkőzéseire. A Potton End elleni meccsre is kénytelenek voltak két ötéves óvodáslegénykével és Jean Mandersszal „erősíteni". Minthogy Angliában legalább általános iskolai szinten komolyan veszik a sportszerűséget, az ellenfél is beállított két ötéves kisfiút és egy hétéves kislányt a csapatba. A mérkőzés egyetlen gólját Jean Manders rúgta. Tizenkét éve ez volt Gaddesden Row első győzelme...

John Ericsson, a Wisconsin Egyetem kosárlabdaedzője mindenképpen oda akarja csalogatni Rod McKechnie-t, a panguitchi középiskola 216 centis csillagát.

— Beszéltem Roddal — mondta. — Közöltem vele, hogy csak abban az esetben fogadjuk be, ha visszavonja egy korábbi kijelentését.

— Mi volt ez a korábbi kijelentés?

— Csupán ennyi: „Semmi pénzért nem megyek Wisconsinba!"

(p. p.)

PANASZKÖNYV HELYETT

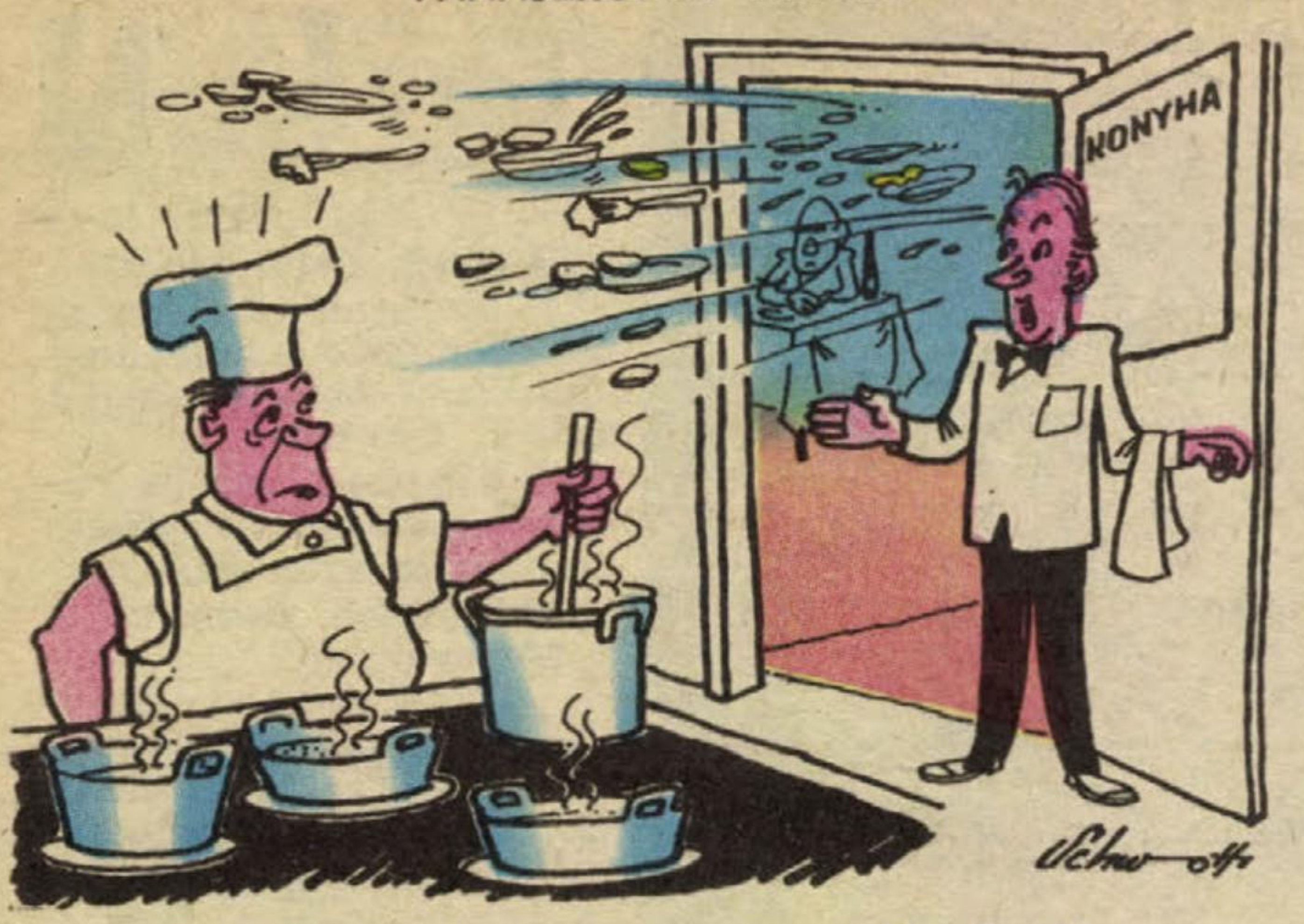

– Főszakács úr, itt vannak a reklamációk!

ABSZOLÚT KÖNNYŰBÚVÁR

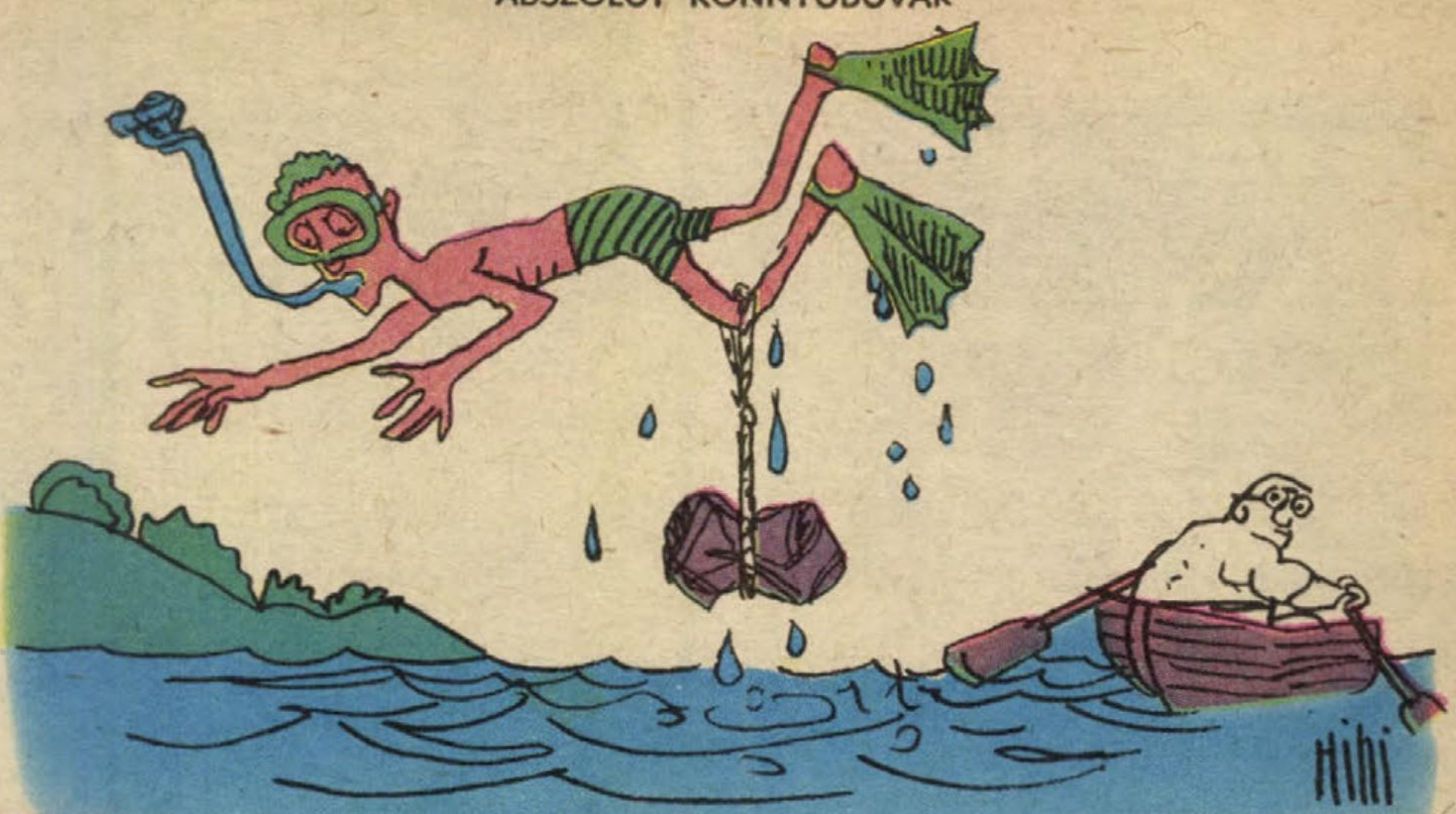

NYITÁS A BALATONON

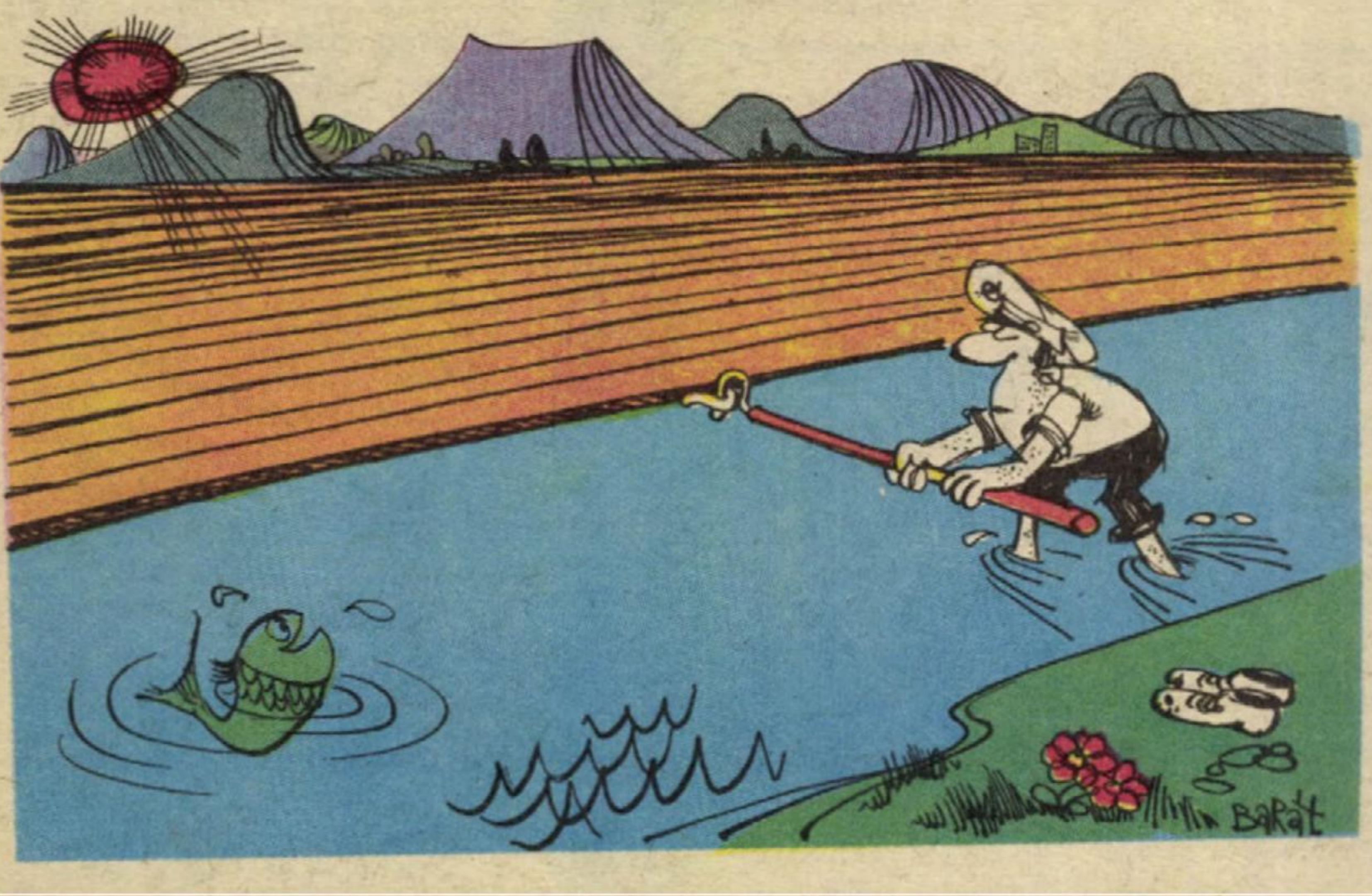

FLANC

– Sajnálom, de belépés csak szmokingban és nagyestélyiben!

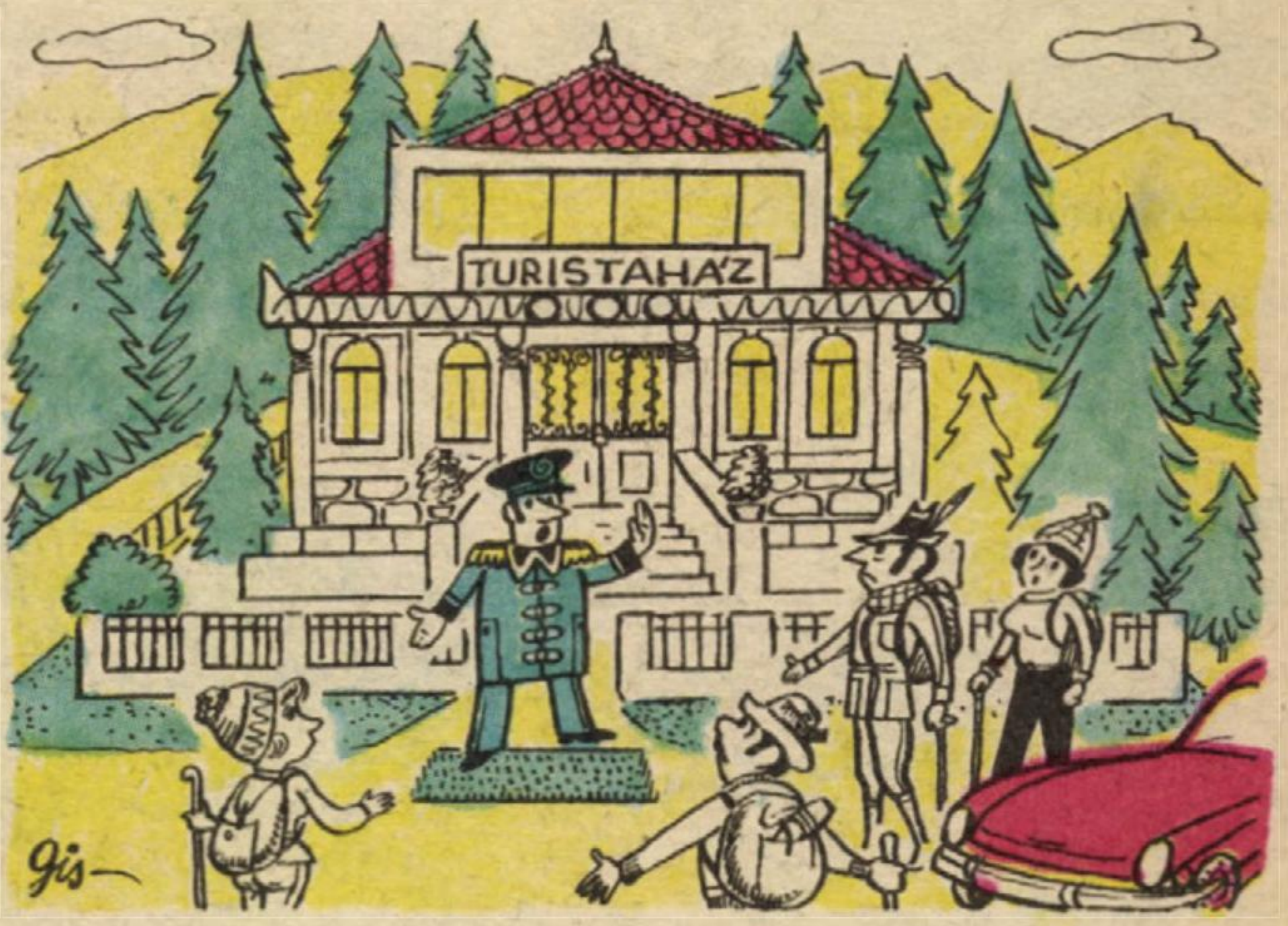

TABI LÁSZLÓ:

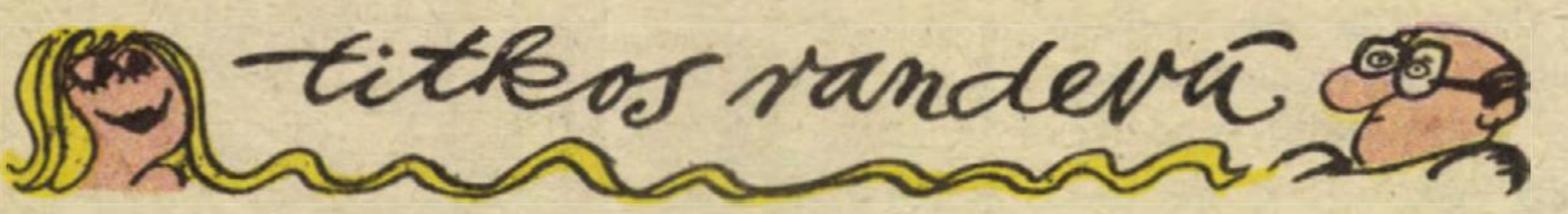

titkos randevú

Miss Patricia kéjlakszerű szobája. Széles heverő, diszkrét világítás, italszekrény stb. Miss Patricia, vérbeli szexbomba, a vendégét várja. Lenge öltözékén az utolsó simításokat végzi. Az ajtón kopogtatás.

PATRICIA *kacér örömmel:* Szabad!

SZERELŐ *fiatalember, hóna alatt egy piros telefonkészülék, kezében szerszámos ládikó, overallban belép:* Jó estét, kisasszony.

PATRICA *meglepődve:* Jó estét, uram. Kit keres ön?

SZERELŐ: Senkit, miss Chapman... Csak a telefont szerelem fel. Két perc az egész, és már itt sem vagyok...

PATRICIA: Itt valami tévedés lesz, kedves barátom. Én nem kértem telefonállomást... Már csak azért sem, mert az enyém teljesen megfelel... *A saját, fekete készülékére mutat.*

SZERELŐ: Nincs tévedés, miss Chapman. Nekem ezt a telefont mindenhol fel kell szerelnem, ahová a miniszter úr elmegy...

PATRICIA: Akkor maga világlátott ember lehet, kedves barátom...

SZERELŐ: Nem panaszkodhatom, miss Chapman... Csak a legutóbbi időkben jártam Kairóban, Tel Avivban, Damaszkuszban, Bonnban, Párizsban... A kábelt egyébként már az ajtóig behoztam, csak a konnektort kell felerősítenem... Két perc az egész, mint bátorkodtam említeni...

PATRICIA: És mire jó ez?

SZERELŐ: Sajnálom, de nem áll módomban bővebb felvilágosítást adni... *És már hozzá is kezd a munkához. Gyakorlott mozdulatokkal felszögezi a konnektort és bekapcsolja a készüléket.*

PATRICIA: És mi lesz ezzel a készülékkel? Itt marad a lakásomon?

SZERELŐ: Nem, kérem. Huszonkét óra harminckor eljövök érte.

PATRICIA: Nem hagyhatná itt? Olyan szép a színe.

SZERELŐ *elnéző mosollyal:* Nem, miss Chapman... Jól is néznénk ki, ha mindenütt otthagynánk a készüléket... Ki győzné azt, kérem, pénzzel? *Elrakja a szerszámokat:* Már meg is vagyok... Elnézést a zavarásért... És minden jót...

PATRICIA: Minden jót, fiatalember...

SZERELŐ *bizalmasan:* Őrnagy vagyok! *El.*

PATRICIA *felveszi a kagylót, nem hall semmit, Belefúj, nem hall semmit. Vállát vonja, visszateszi.*

MINISZTER *középkorú elegáns úr. Belép. Szerelmesen:* Patricia ! ! !

PATRICIA: Drágám! *Nagy és hosszú csók.*

MINISZTER *kibontakozik, riadtan körülnéz, még nem látja a piros telefont. Patriciához:* Beszerelték?

PATRICIA *a telefonra mutat:* Éppen most. Hát azt hitted, hogy nem használhatod az én telefonomat?

MINISZTER *apró puszik közt:* Darling, ez nem arra szolgál, hogy én telefonáljak... Erre azért van szükség, hogy engem hívhassanak... De ne foglalkozz a telefonnal... Ötven percem van... öszszesen ötven percem a boldogságra...

PATRICIA: És neked nem lehet ötven nyugalmas, csendes, zavartalan perced? Darling, ha tudnád, hogy mennyire sajnállak...

MINISZTER *szenvedélyesen:* Most ne sajnálj, drágám... Most ne kímélj... Most szeress... Ölelj... csókolj... Óranézés. Szalad az idő... *Át akarja ölelni.*

PARICIA: Várj még egy pillanatra... Én még mindig nem értem ezt a telefont... Hát mért nem adtad meg a számomat?

MINISZTER: De angyalkám... Csak nem képzeled, hogy hírbe hozlak? Meg aztán ez a telefon más, mint a többi... Ezt az állomást csak a Fehér Házból vagy a Pentagonból lehet hívni... *Idegesen.* De ne foglalkozzunk most a telefonnal... hagyjuk a telefont a pokolba, angyalom... *Át akarja ölelni.*

PATRICIA: De drágám... Hát mért hívnának téged a Fehér Házból vagy a Pentagonból, késő este??

MINISZTER: Történelmi időket élünk, drágám...

PATRICIA: Még mindig? Azt hittem, hogy...

MINISZTER *belevág:* Igen, igen... De azért mégis... Egy külügyminiszter mindig történelmi időket él... Meg aztán ne felejtsd, a világ még nyugtalan... Szükség lehet rám bármikor... Itt van ez a Közel-Kelet... Meg Dél-Vietnam... A franciákkal is folyton veszekednem kell...

PATRICIA: De hát ilyen lelkiállapotban hogy tudsz velem foglalkozni?

MINISZTER: Majd meglátod... Csak ne kérdezz folyton... Most számunkra megszűnt a világ, darling... Most csak ketten élünk a földön... Vagy azt hiszed, hogy nekem nem jár egy szemernyi boldogság? Egy félórányi mámor?... *A fekete telefonkészülék cseng.* Dühösen. Az ördögbe is...

PATRICIA: Ne törődj vele, édes... *Kihúzza a konnektort a saját készülékéből, a csengetés megszűnik.* Úgy... *Hirtelen.* Nem iszol valamit?

MINISZTER: Hol van nekem arra időm?... *Átöleli.* Te... te drága... Az őrületbe akarsz kergetni? Egyszer a telefon, most meg az ital... Hát azt hiszed, hogy folyton beszélni kell? Te... a szádat... *Csók.* Már a repülőtéren erre a pillanatra vártam...

PATRICIA: Ne szoríts úgy... Nem kapok levegőt...

MINISZTER: Gyere... gyere, darling... *Lekattintja a villanyt. Ebben a pillanatban telefoncsengés.* Tyű, a fene egye meg! *Felgyújtja a villanyt, a piros készülékhez támolyog, felveszi a kagylót.* Halló. *Egy másodpercnyi szünet után nyújtja a kagylót Patriciának.* Téged keresnek.

Az írónak most megjelent „Irásba adom!" című kötetéből. (Szépirodalmi Könyvkiadó)

FAIR PLAY

BALÁZS-PIRI
DALLOS
BRENNER
SZŰR-SZABÓ
VÁRNAI
[illegible]

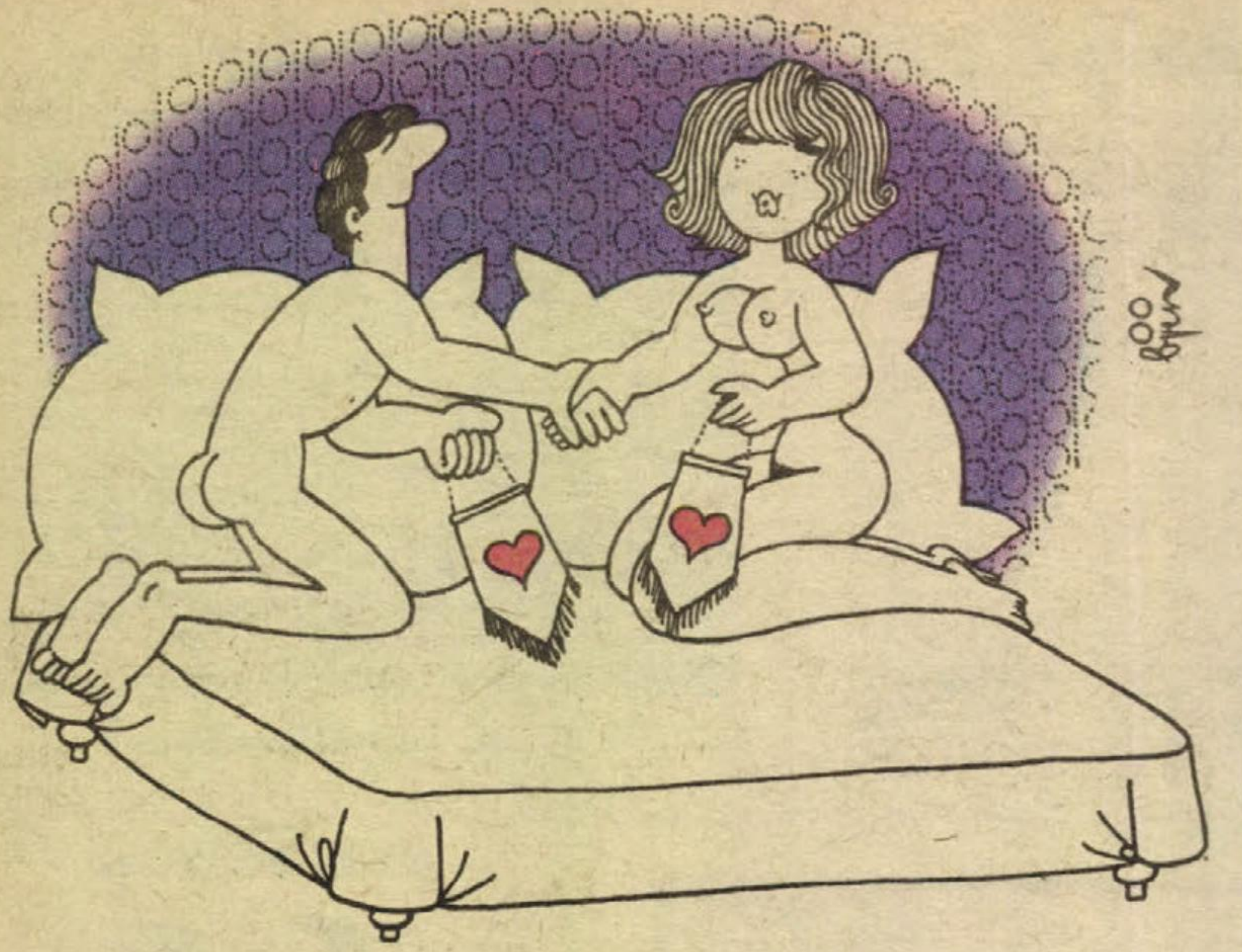

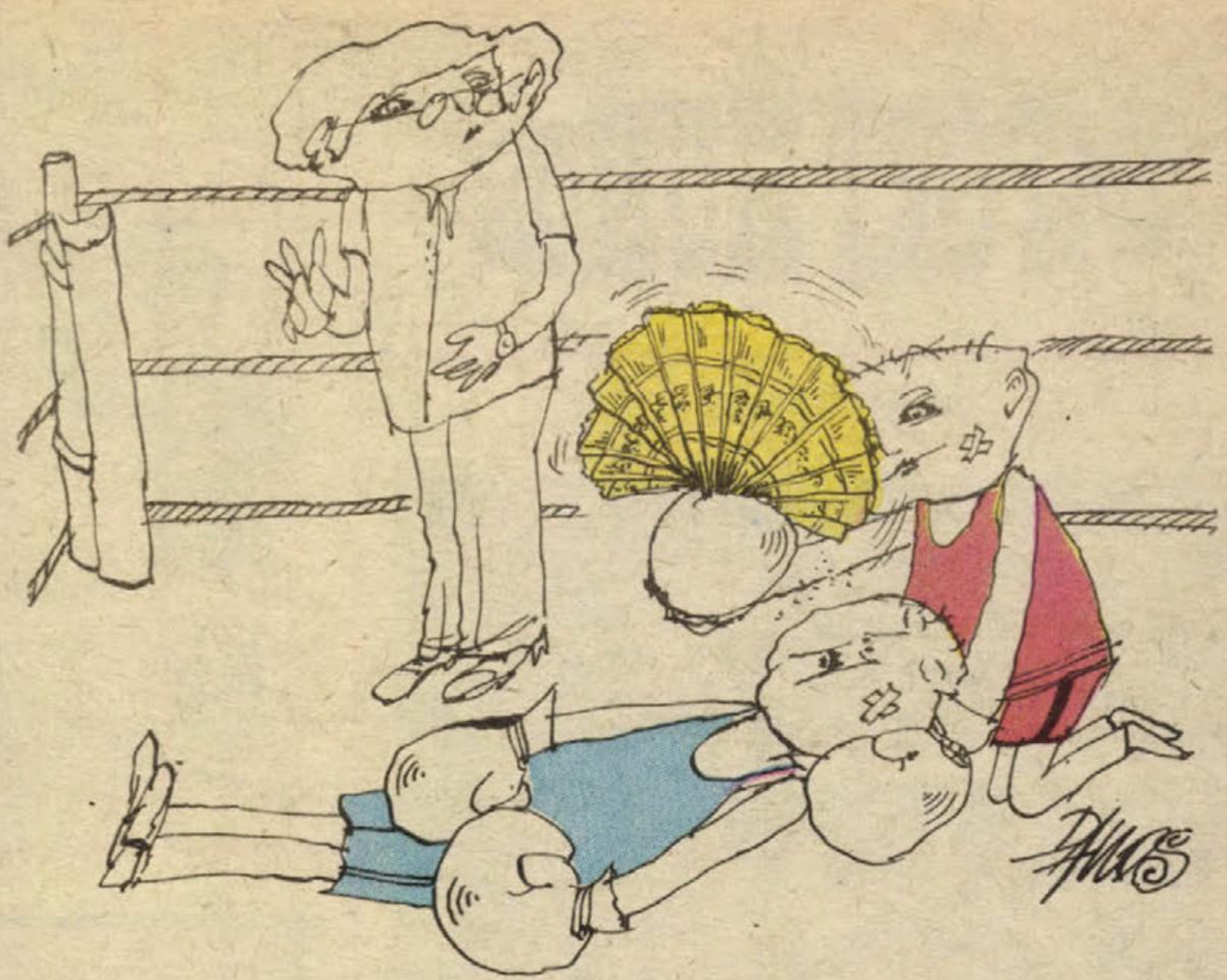

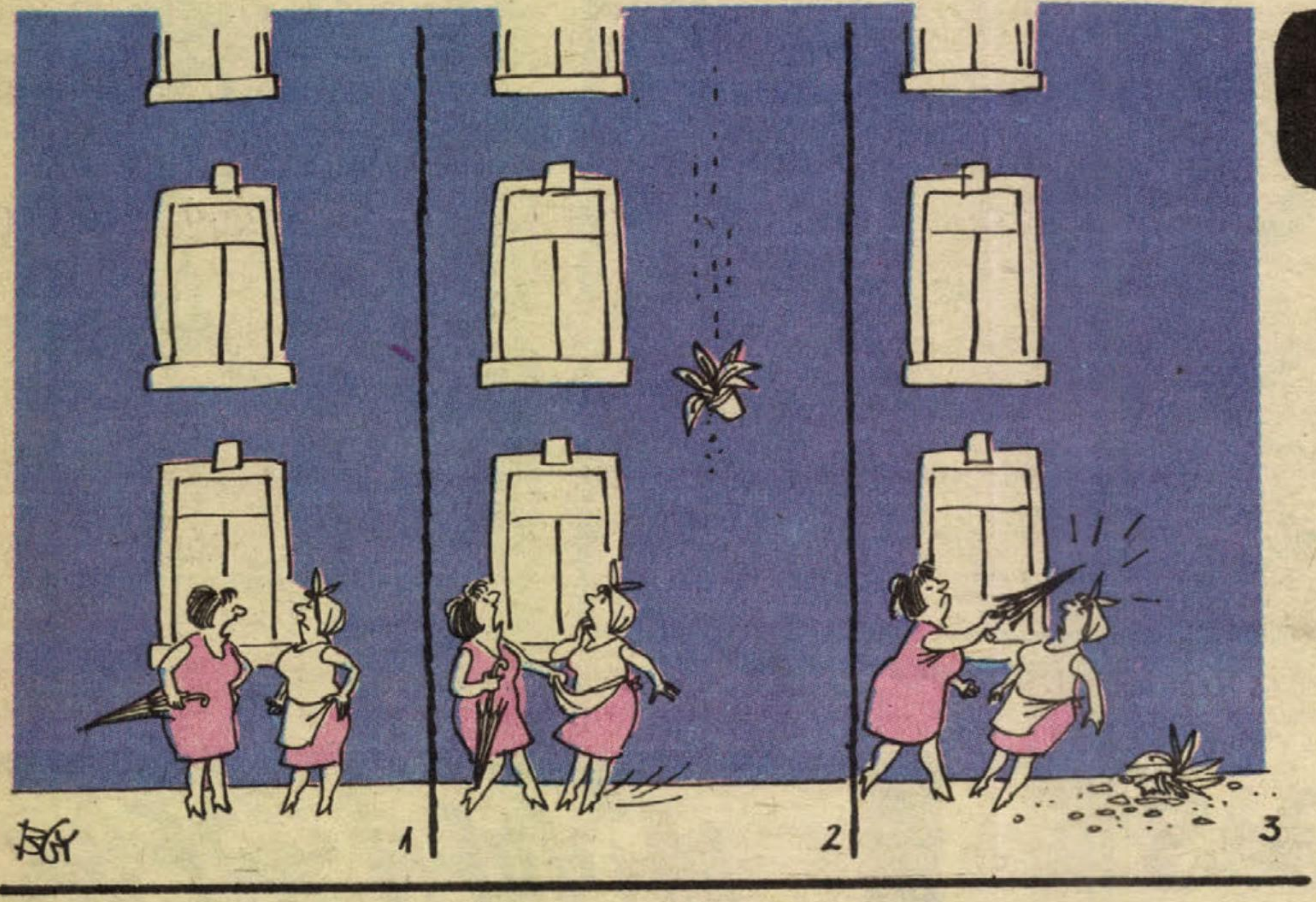

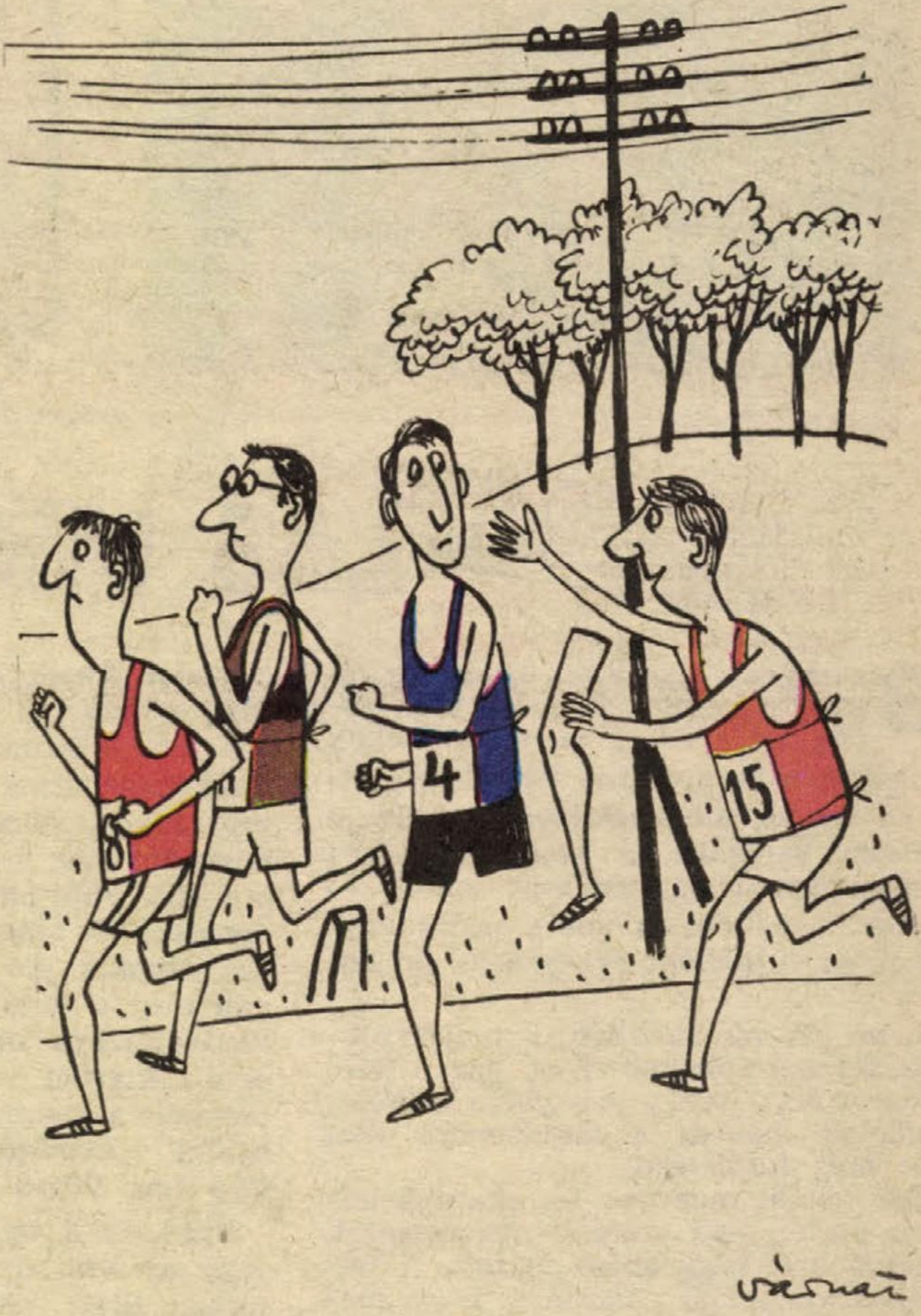
8
4
15
várnai

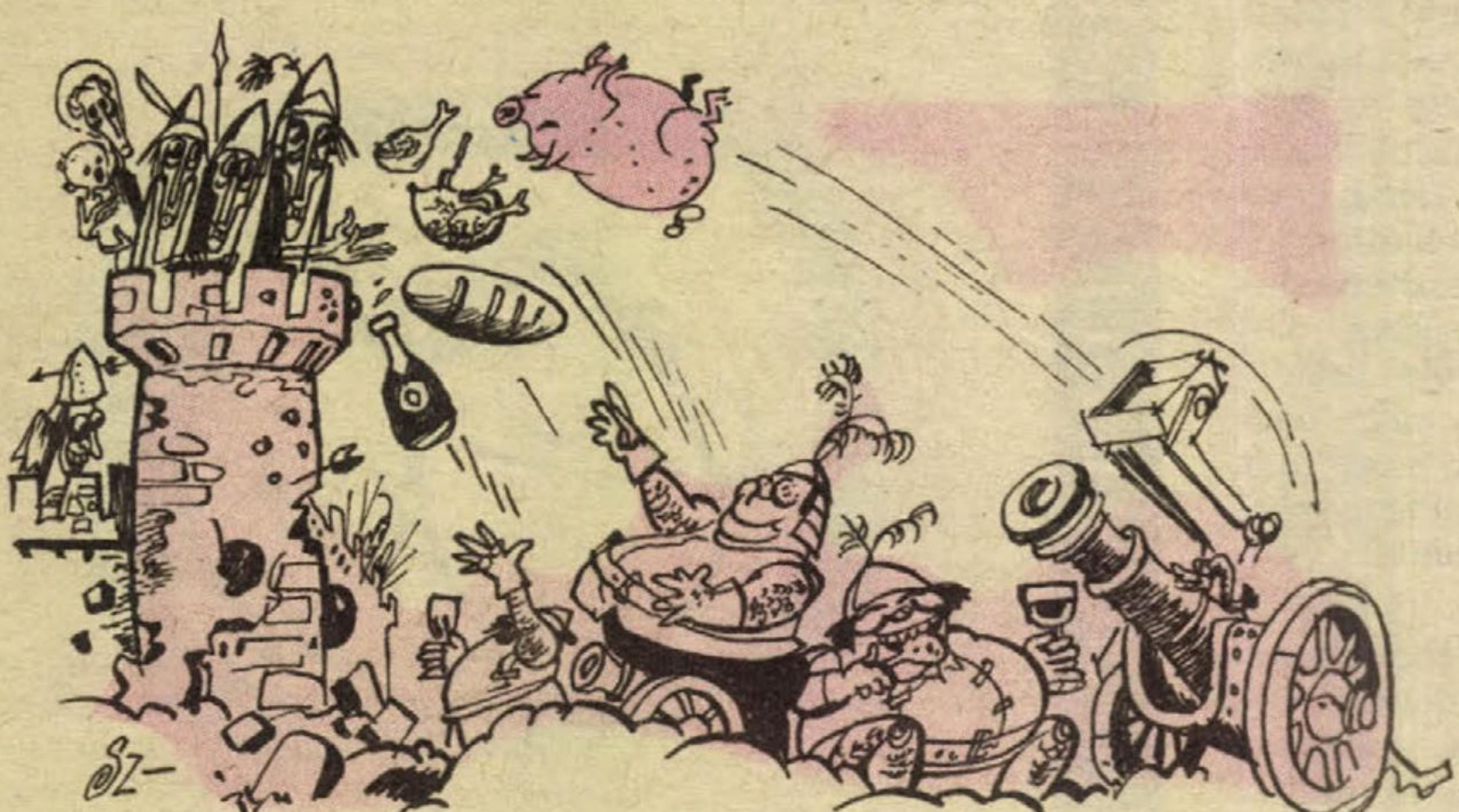

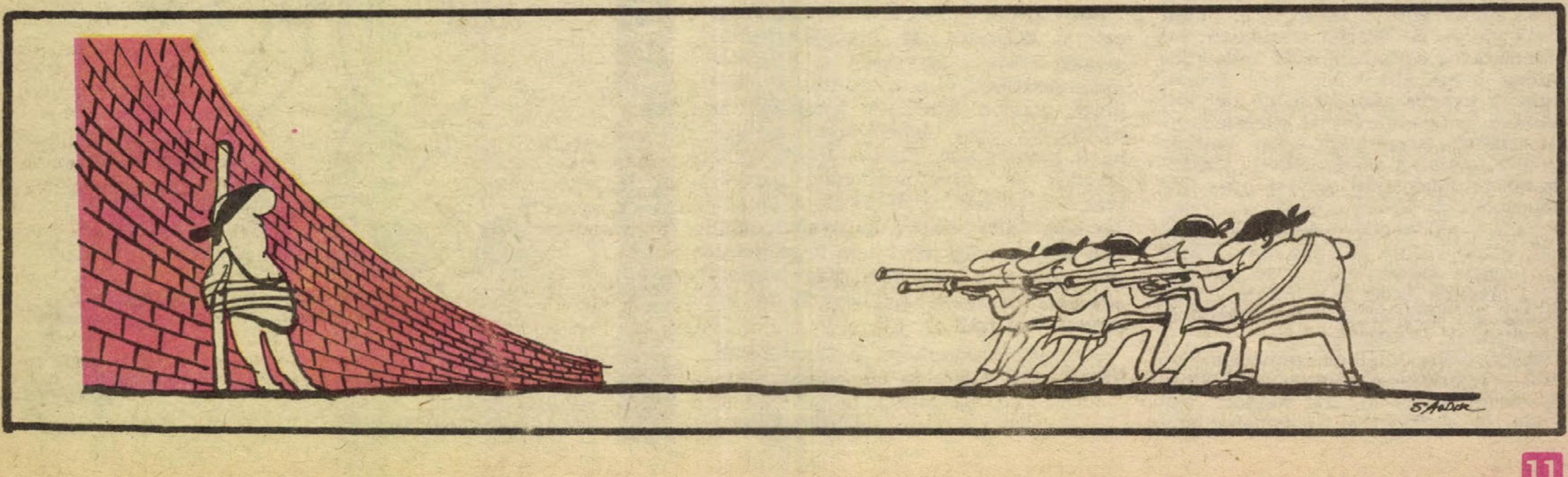

IMPORT HUMOR

TAPINTATOSSÁG

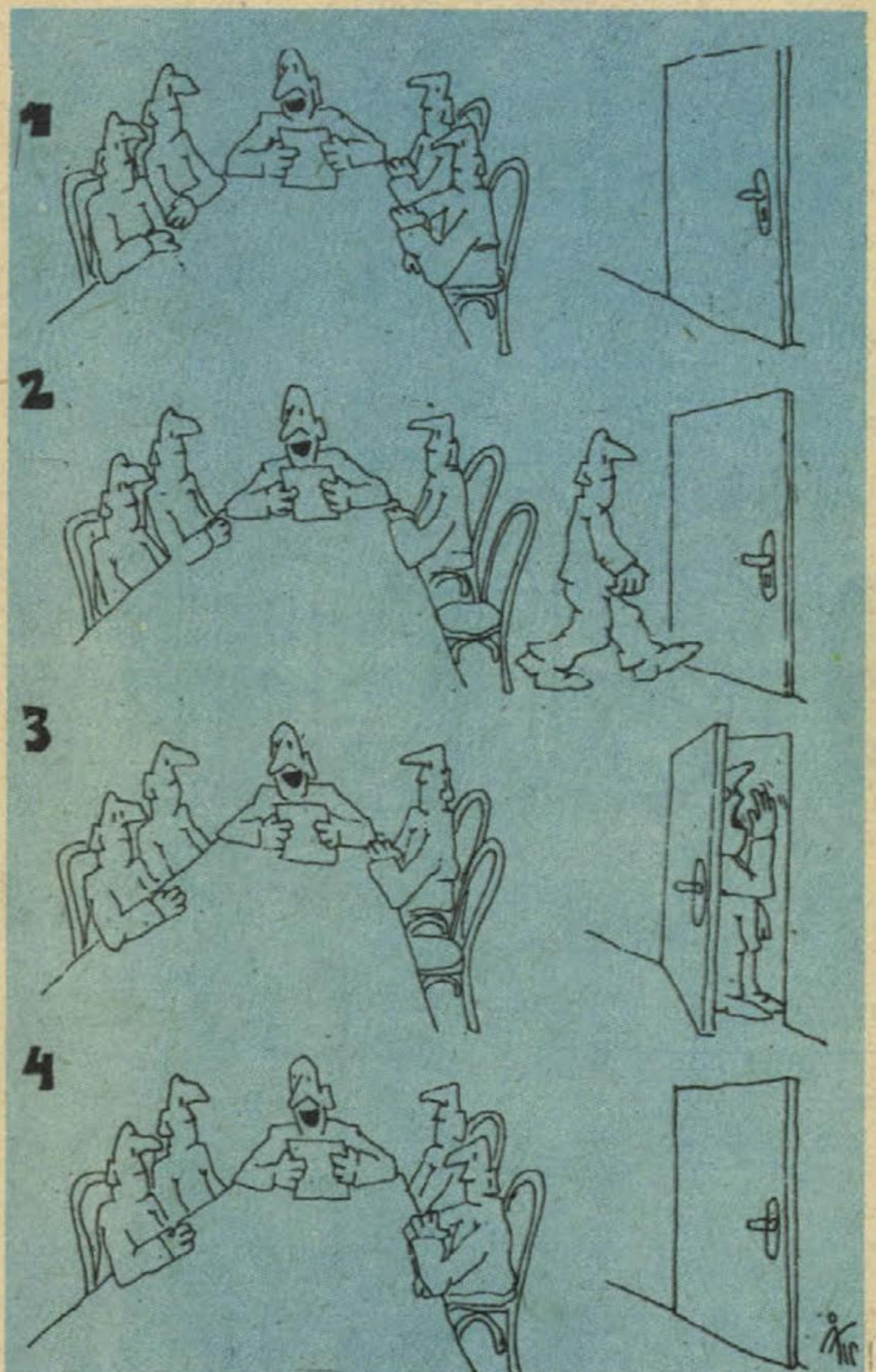

NEM GYÁVA JÁTÉKOS

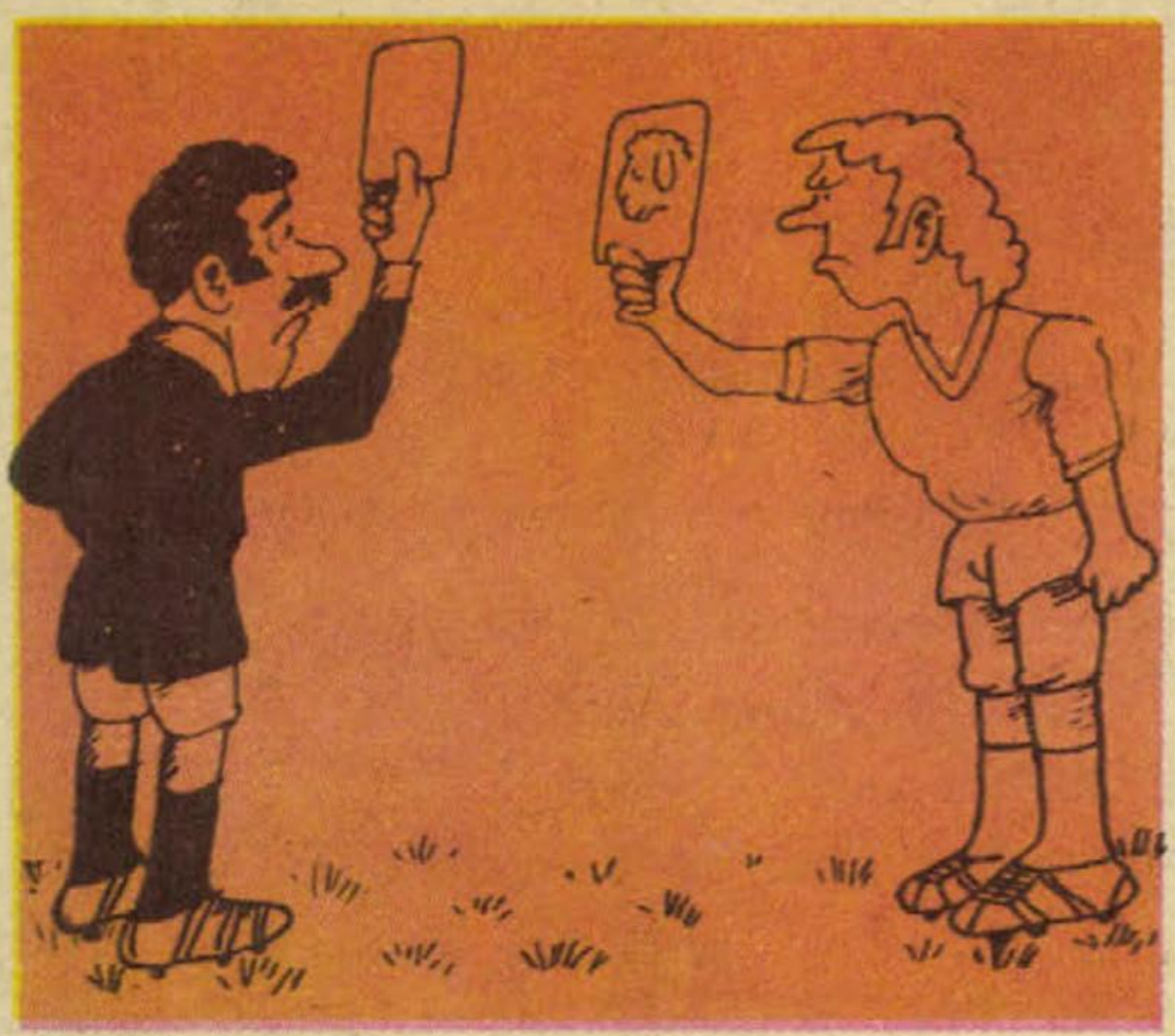

FINNYÁS ÁDÁM

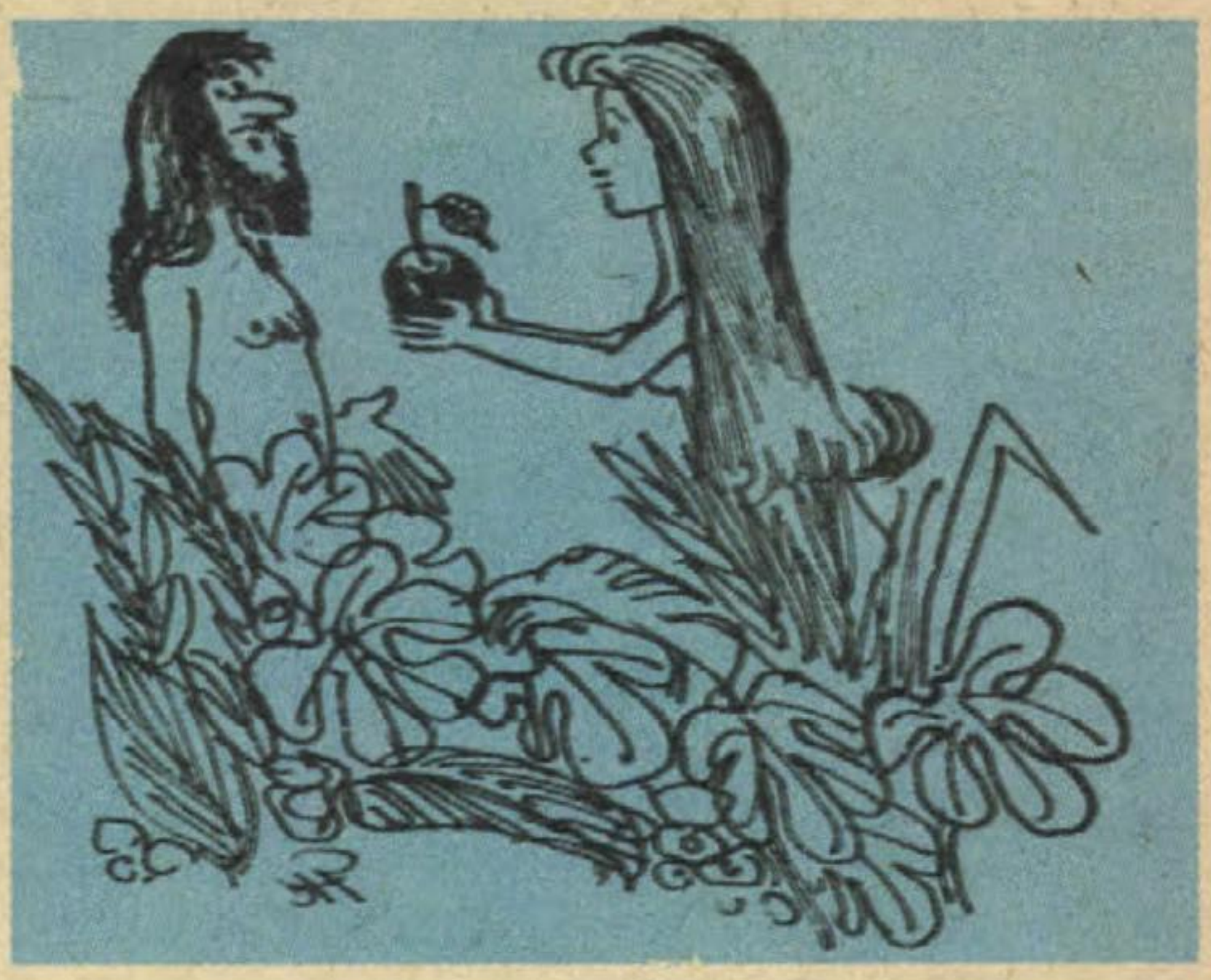

– No de, Éva! Hámozatlanul?

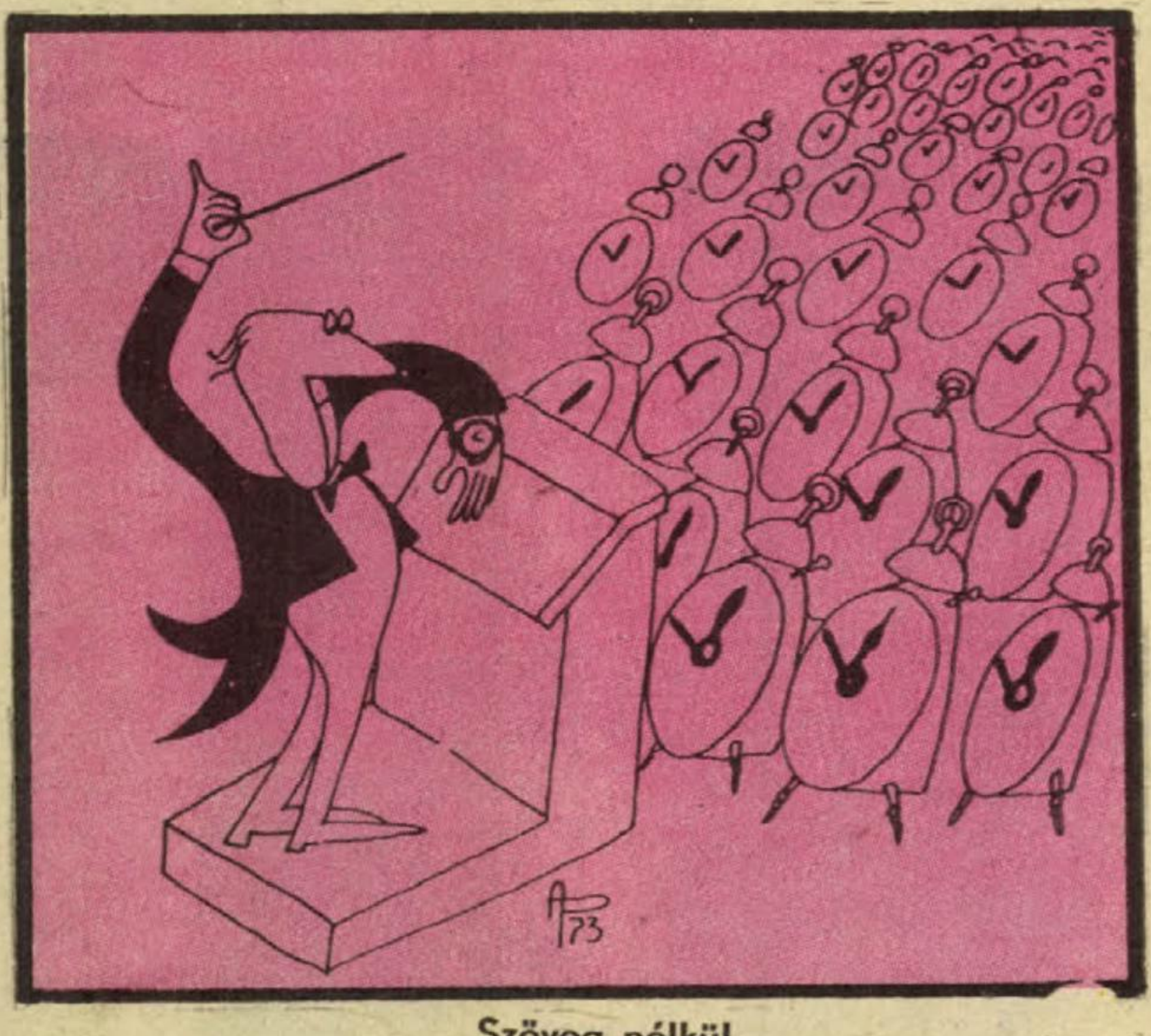

Szöveg nélkül

RÖVIDLÁTÓ DELFIN

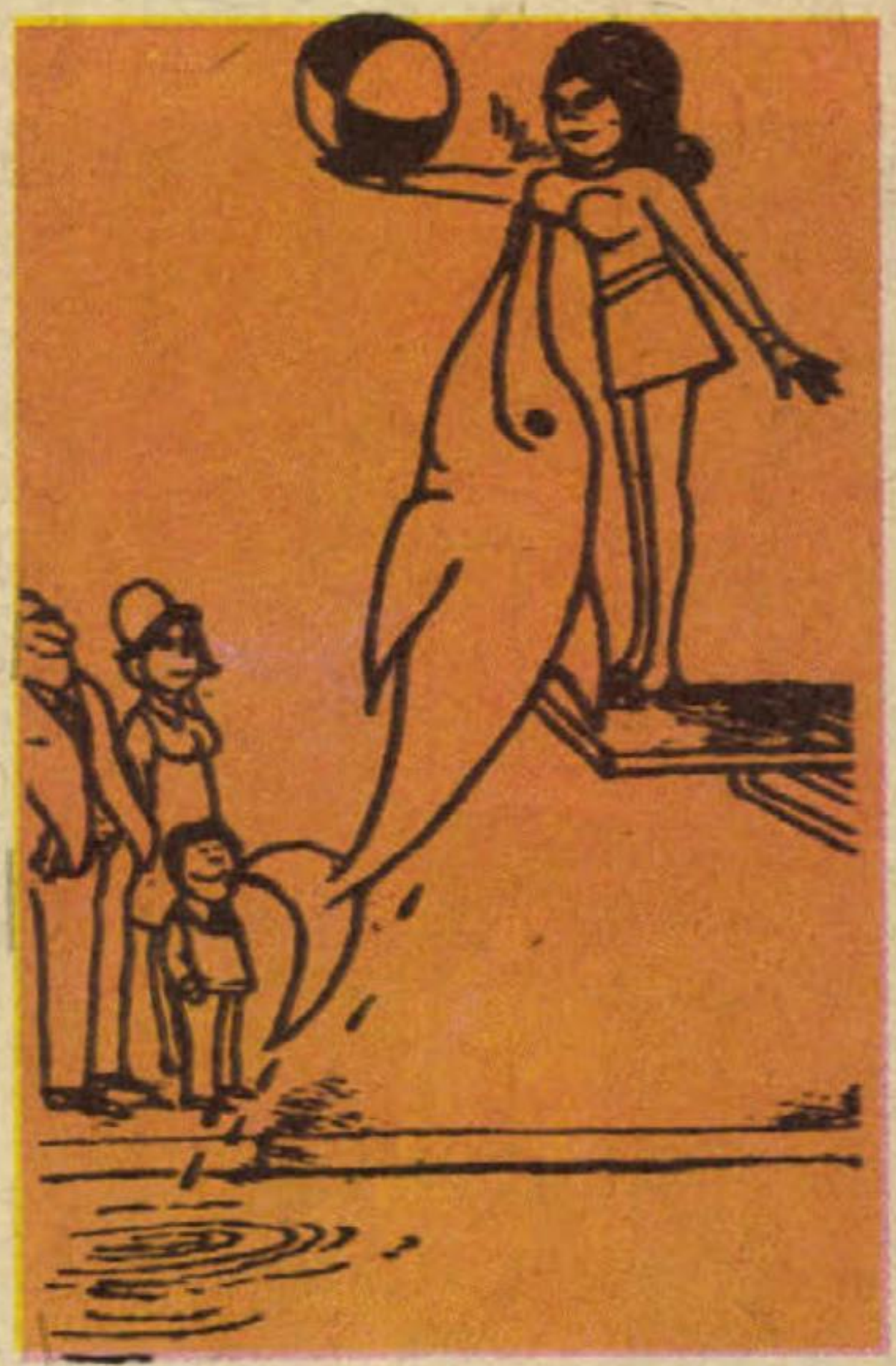

magyar LAS VEGAS

Bizonyára elkerülte illetékeseink éber figyelmét, hogy az idők során Budapest a szerencsejátékok városává, a magyar Las Vegas-szá nőtte ki magát. Mint ismeretes, abban a nevadai városban a szerencsejátékok tömege vár a látogatókra: rulett és kártya, szerencse-automata pedig annyi, hogy a mellékhelyiségbe is jut belőle.

A mi kis városunkban is nagyon sokféle szerencsejátékot lehet űzni. Nem titkos rulett- vagy kártyabarlangokra gondolok, hanem a mindennapi élet ezer más területére.

Egy példa: mondjuk fel akarunk adni a postán egy szerény pénzösszeget. Teszem azt: négy ablak nyitott. A feladónak meg kell játszania, hogy melyik ablaknál végez hamarabb. Látszólag egyszerű a feladat: ahol kevesebben állnak sorban. Igen ám, de akkor ez nem lenne szerencsejáték. Mert beáll az ember abba a sorba, ahol hatan állnak előtte, de közben észreveszi: ha a szomszédos sorban, a zöld fejkendős asszony mögé állt volna, már készen lenne. A kendős asszony mögé egy kakaószínű kalapos férfi állt. Eleinte minden rendben megy, fogy a sor, amikor egy ártalmatlan külsejű, kopott aktatáskás nő az ablak előtt elővesz húsz feladóvevényt és a sora megáll. A szomszédban a zöldkendős végzett, a mögé beállt kakaószínű kalapos már régen egy presszó mélyén löki a sódert egy fiatal lánynak és az én soromban még mindig az aktatáskás számoszlopaival bajmolódnak. Vesztettem!

Másik példa: nálunk ugyanannyiba kerül a lejárt kávé, mint a friss. Nincs leértékelés. Ezért ki kell fognom egy jóindulatú eladónőt a Csemegeboltban. Hárman adnak kávét: az egyik törődött, idősebb, a másik kifürkészhetetlen arcú, a harmadik fiatal, tanulólány. Melyikhez álljak? Lehet, hogy az idősebb rosszul ébredt és most a vevőkön bosszulja meg magát, persze lehet, hogy magába fojtja bánatát és igyekszik mindenkivel jót tenni. A kifürkészhetetlenhez lépjek? Az ilyen kétesélyes. Ott van még a tanulólány, de tőle csak a hazárdjátékos vásárol. Mert vagy naiv és a raktárból hoz friss árut, vagy már betanult a szakmába és túl akarja szárnyalni érdességben a többieket. Tisztára Las Vegas!

Ugyanez a helyzet a cipőboltokban, vagy az étteremben, hogy melyik pincérhez üljek. Ezer játékra, fortélyra való alkalom, nincs unalom, az ember egész nap játszik, vereségek és győzelmek érik. Tisztára Las Vegas!

Most például megjátszom azt, hogy ezt a kéziratot az olvasószerkesztő megkerülésével egyenesen a helyettes főszerkesztőhöz viszem. Mintha az előbbinek gondok felhőznék homlokát, az utóbbinak némi emberszeretet csillogna a szemüvegén. Persze, lehet, hogy tévedek. Az olvasószerkesztő terebélyes, az ilyenek jóindulatúak, a helyettes meg szikár ember, az ilyentől minden kitelik, még végül nem tetszik neki az arcom és a kéziratom. Vagy vigyem egyenesen a főszerkesztőhöz? És ha bal lábbal kelt fel?

Nyáron az amerikai Las Vegas-ba készülök. Mit fogok én ott unatkozni!

Tardos Péter

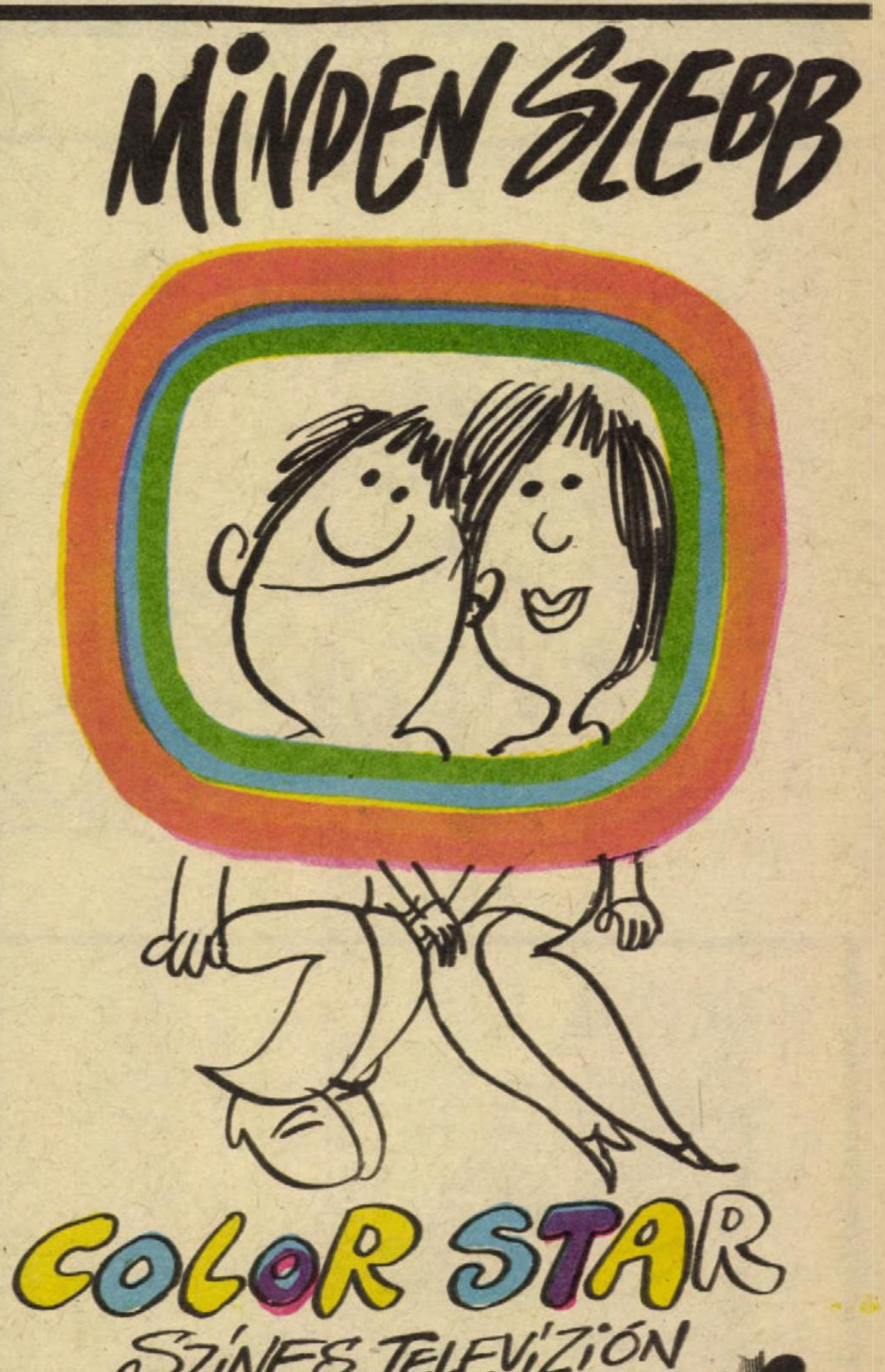

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

Ára: 19 000 Ft
OTP-hitelre, 10% előleggel,
24 havi részletre,
2 évi garanciával kapható.

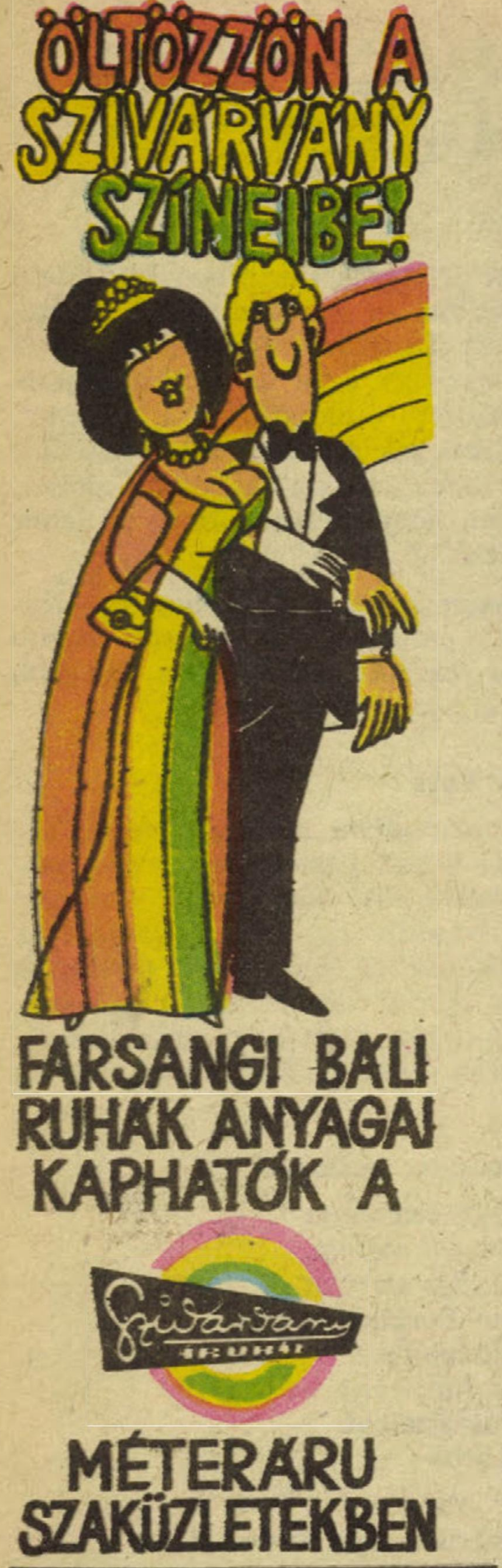
ÖLTÖZZÖN A SZIVÁRVÁNY SZÍNEIBE!
FARSANGI BÁLI RUHÁK ANYAGAI KAPHATÓK A
Szivárvány áruház
MÉTERÁRU SZAKÜZLETEKBEN

MINDEN BŐRRE
ARC-TONIK
SZÁRAZ
ZSÍROS
ARCBŐR FRISSÍTÉSÉRE SZOLGÁL
fabulon
ARCTONIK

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

BERLIN ALEX-GRILL ÉTTEREM

V., Szent István körút 13–15. Telefon: 316-533. Faszénparázson sült ételajánlatok, marhahúsból készült specialitások. Berlini ételkülönlegességek.

Tessék mondani: hozott ajánlatokat is sütnek?

(A Nimród c. lap hirdetései között észlelte Szakály Antal, székesfehérvári olvasónk)

Földön, levegőben vívják a meg-megújuló harcokat a félelmet nem ismerő lovas kozák csapatok. Az udvarok kerítésére, há-

Miért, ha létezik tengerészgyalogság, akkor létezhet légilovasság is, nem igaz?

(A Kelet-Magyarország című lapból ollózta Árint József)

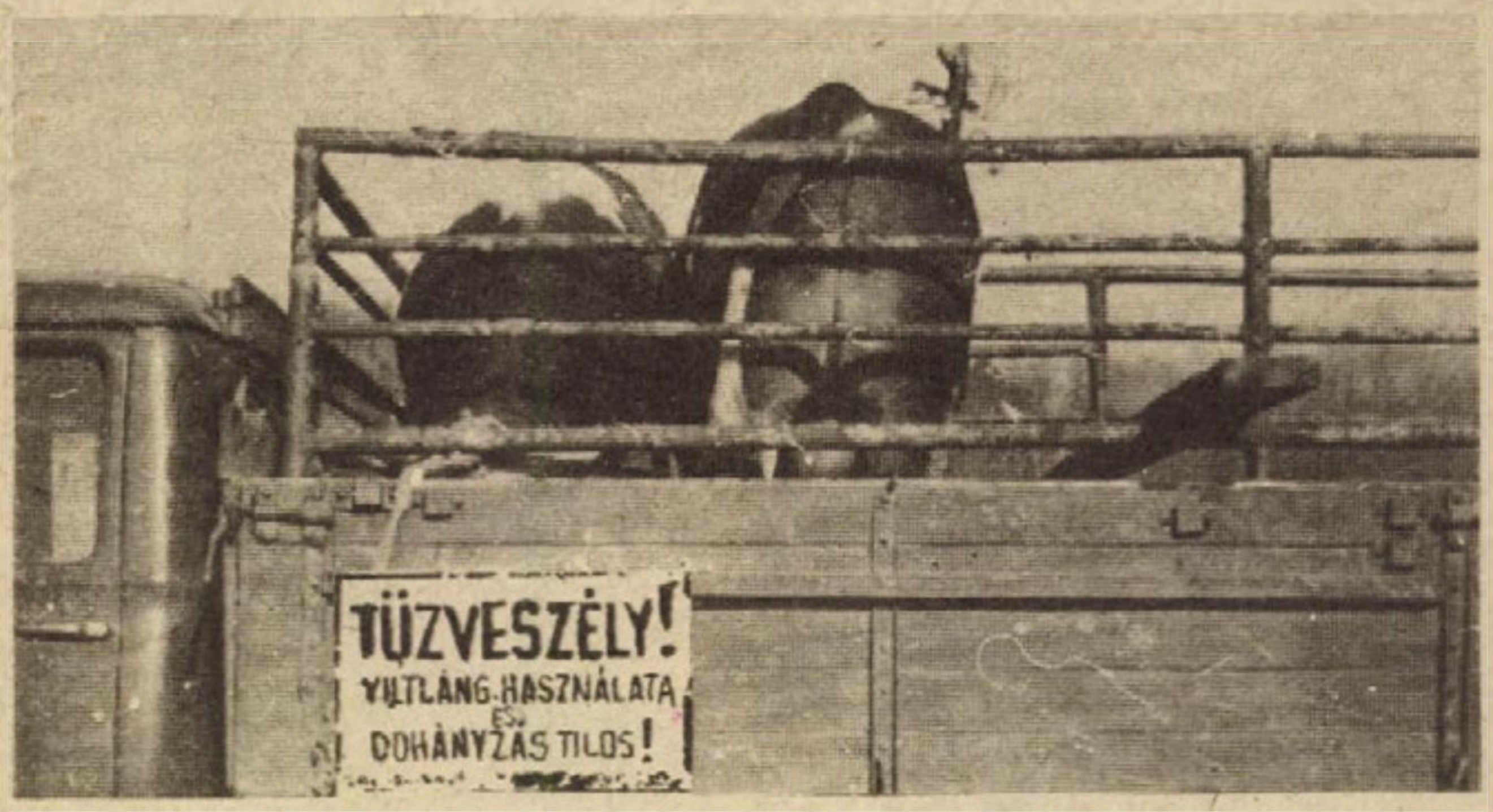
TŰZVESZÉLY!
NYÍLTLÁNG HASZNÁLATA ÉS DOHÁNYZÁS TILOS!

Tűz? Ellenkezőleg!

(Nagykanizsán fotózta Takács Géza)

Indiából hozzák a hideget Szegedre

Építkezés a MÉK tranzittelepén

Nem valami bomba import-ötlet!

(A Délmagyarország c. lapból ollózta Gajdácsi János, szegedi olvasónk)

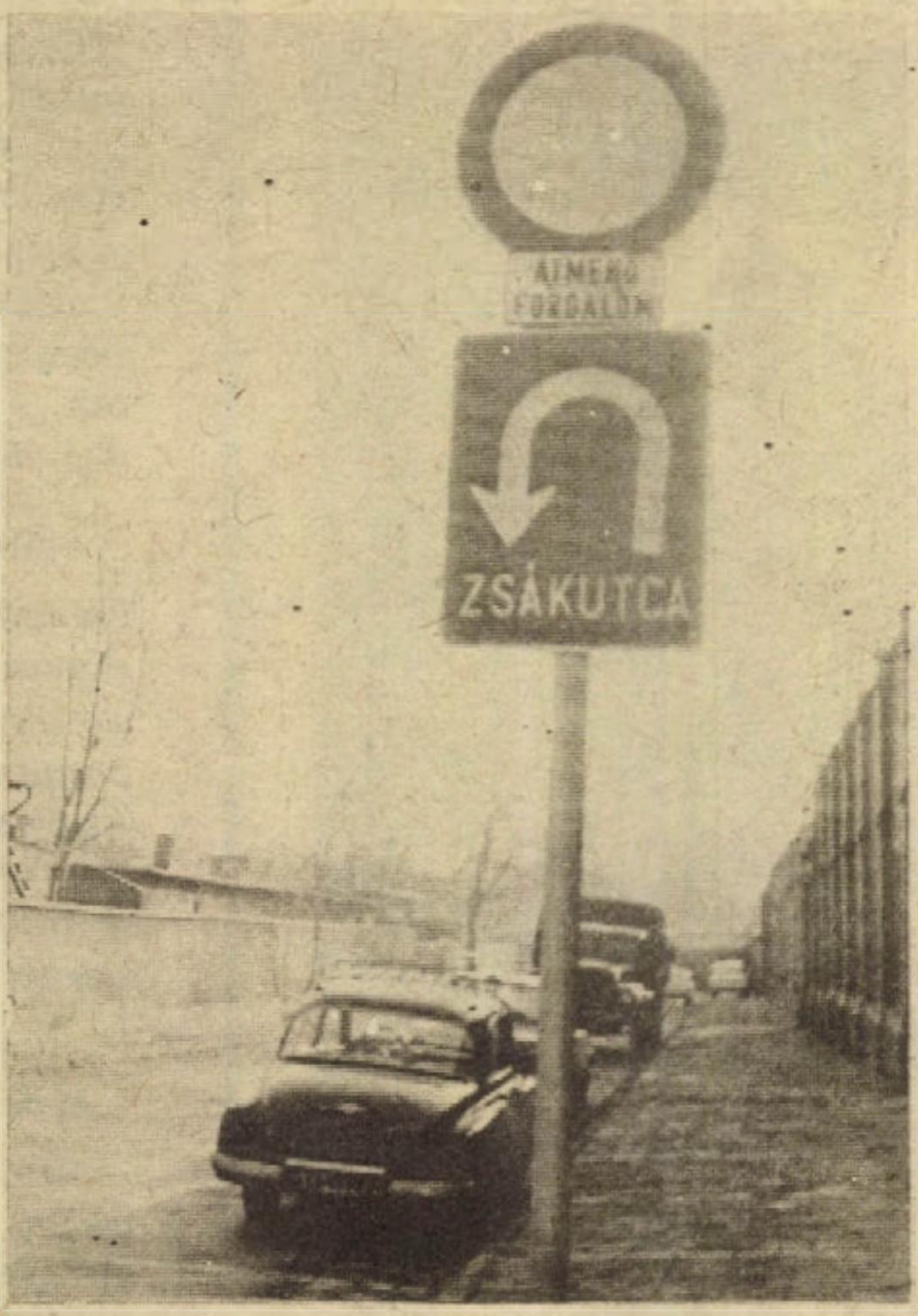
ÁTMENŐ FORGALOM
ZSÁKUTCA

És ha valaki mégis megpróbál átmenni rajta, betyár meglepetés éri a zsákutca túlsó végében!

(A VIII. kerületben fényképezte Déri Bíborka)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

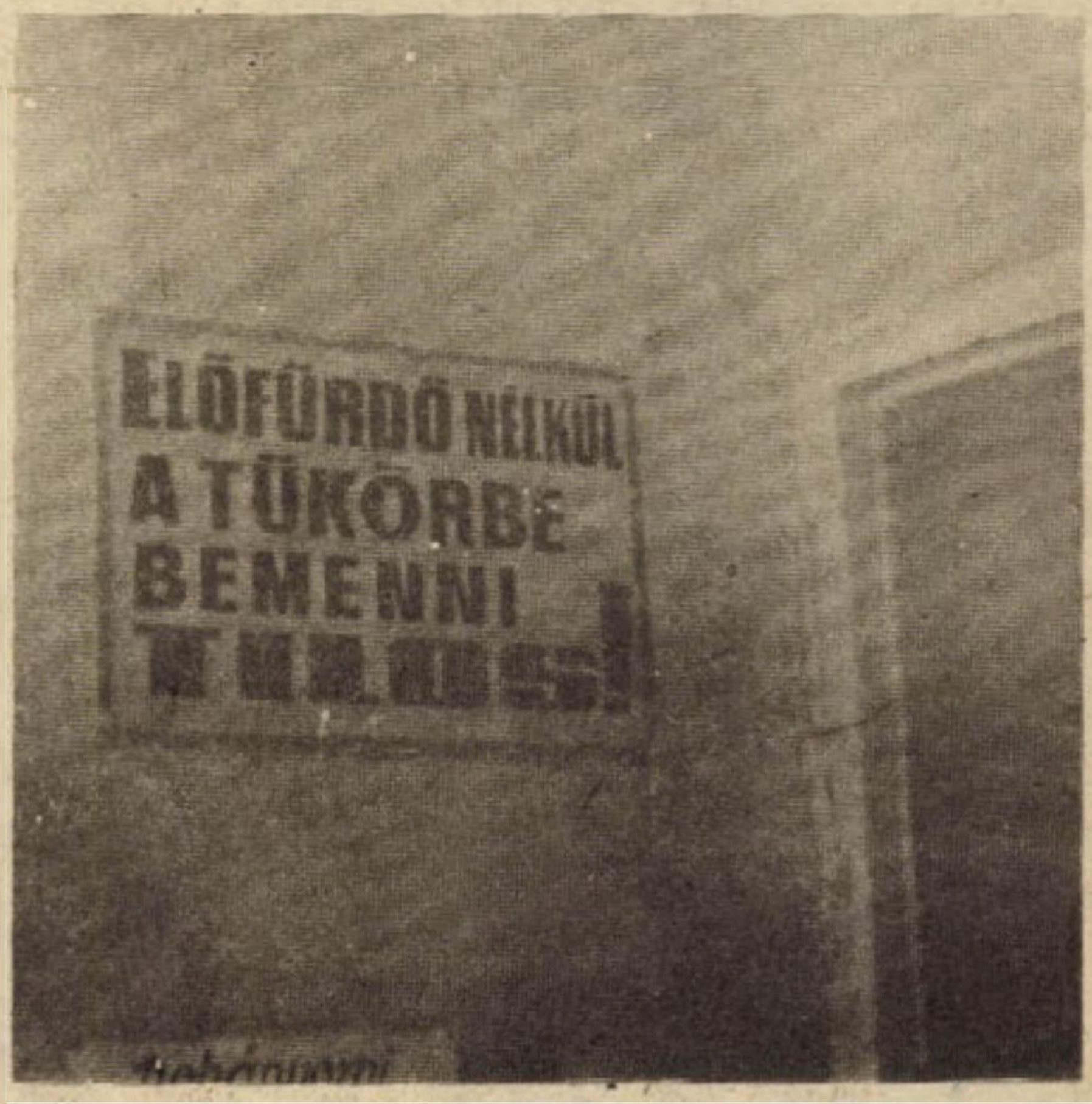
ELŐFÜRDŐ NÉLKÜL A TÜKÖRBE BEMENNI TILOS!

Sőt, még csak belenézni sem ajánlatos!
(Az egri fürdőben fotózta dr. Radovits Béla, pécsi olvasónk)

BIZTONSÁGI ÖV

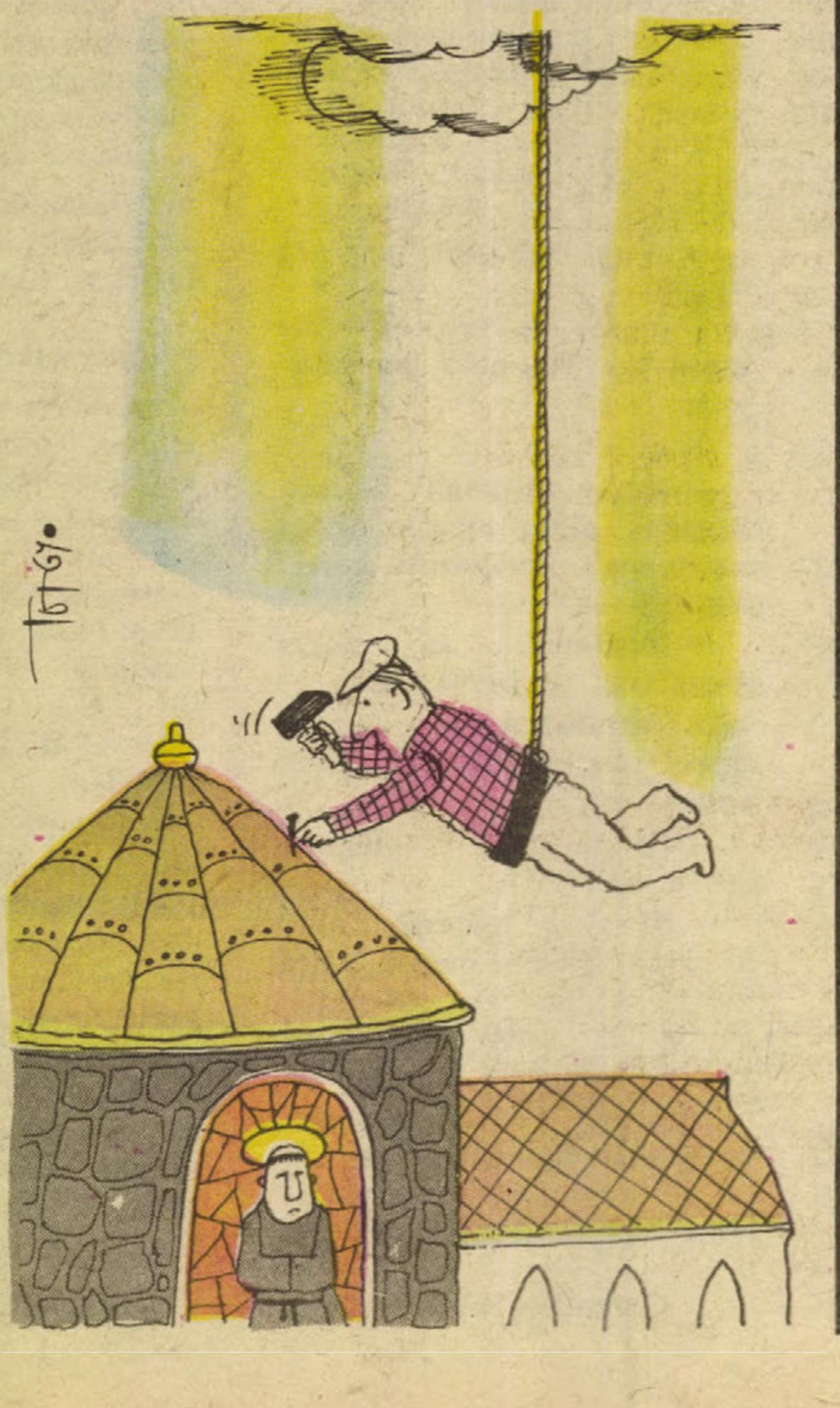

VÉGET NEM ÉRŐ ÉRTEKEZLET

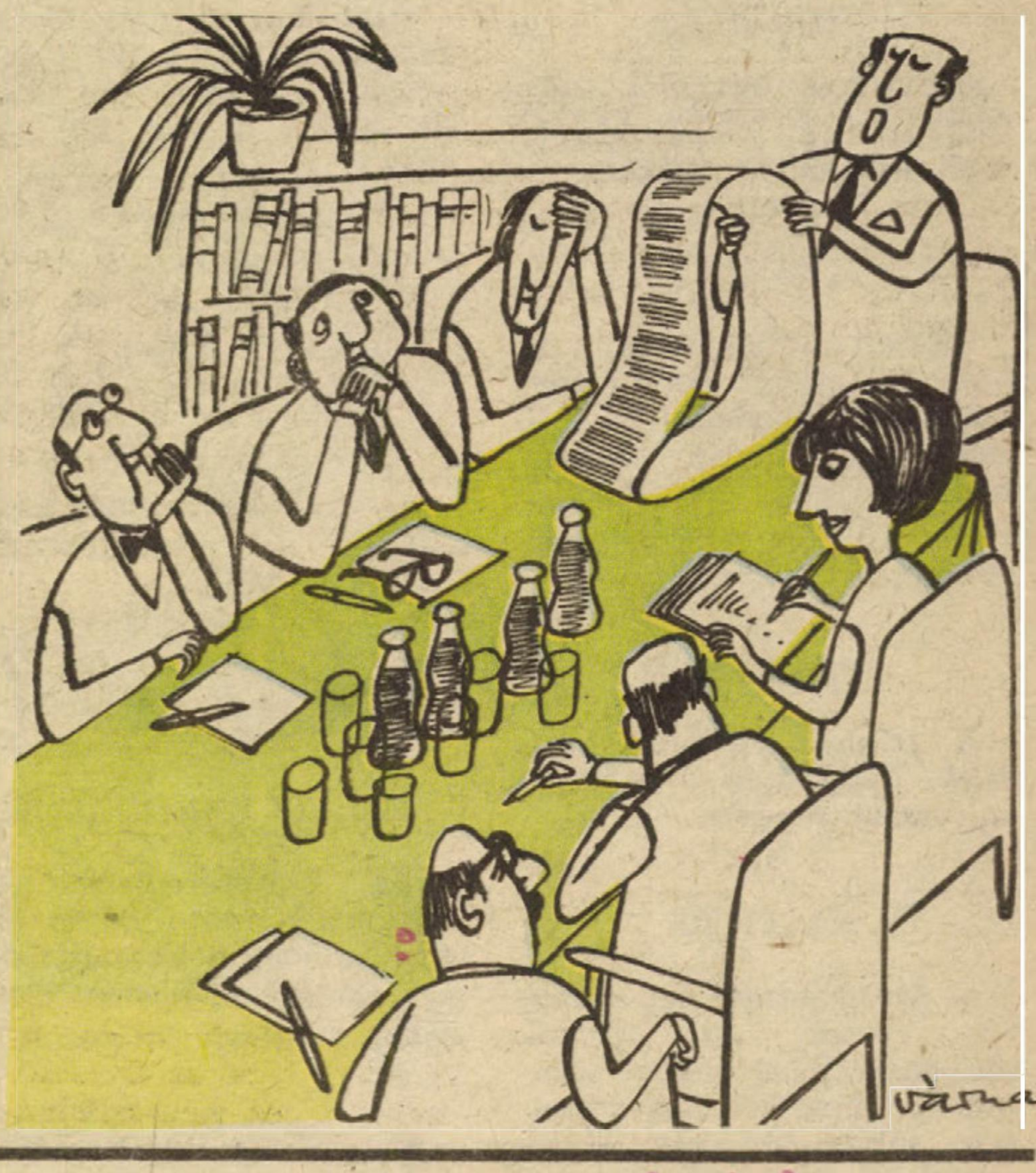

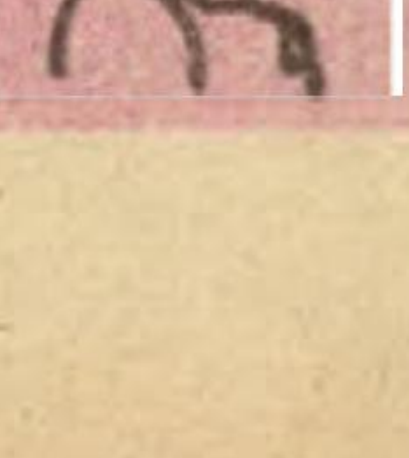
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Mikor jöttök megnézni az új lakásunkat?

— Azon a napon, amikor akarod!

— Enyje! Ez bajos, pont akkor nem vagyunk otthon.

DALLOS JENŐ:

DIVAT

KENGURU KABÁT

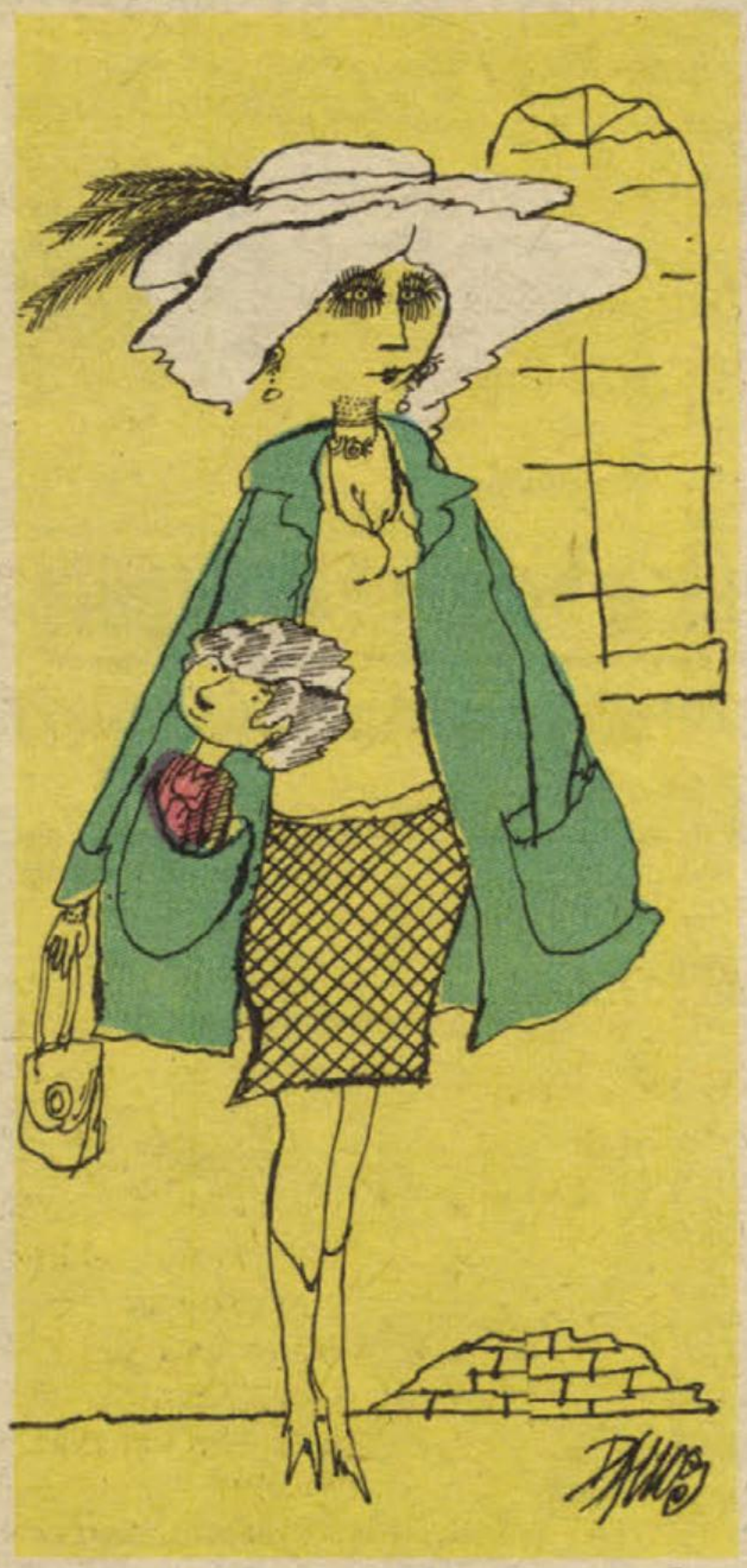

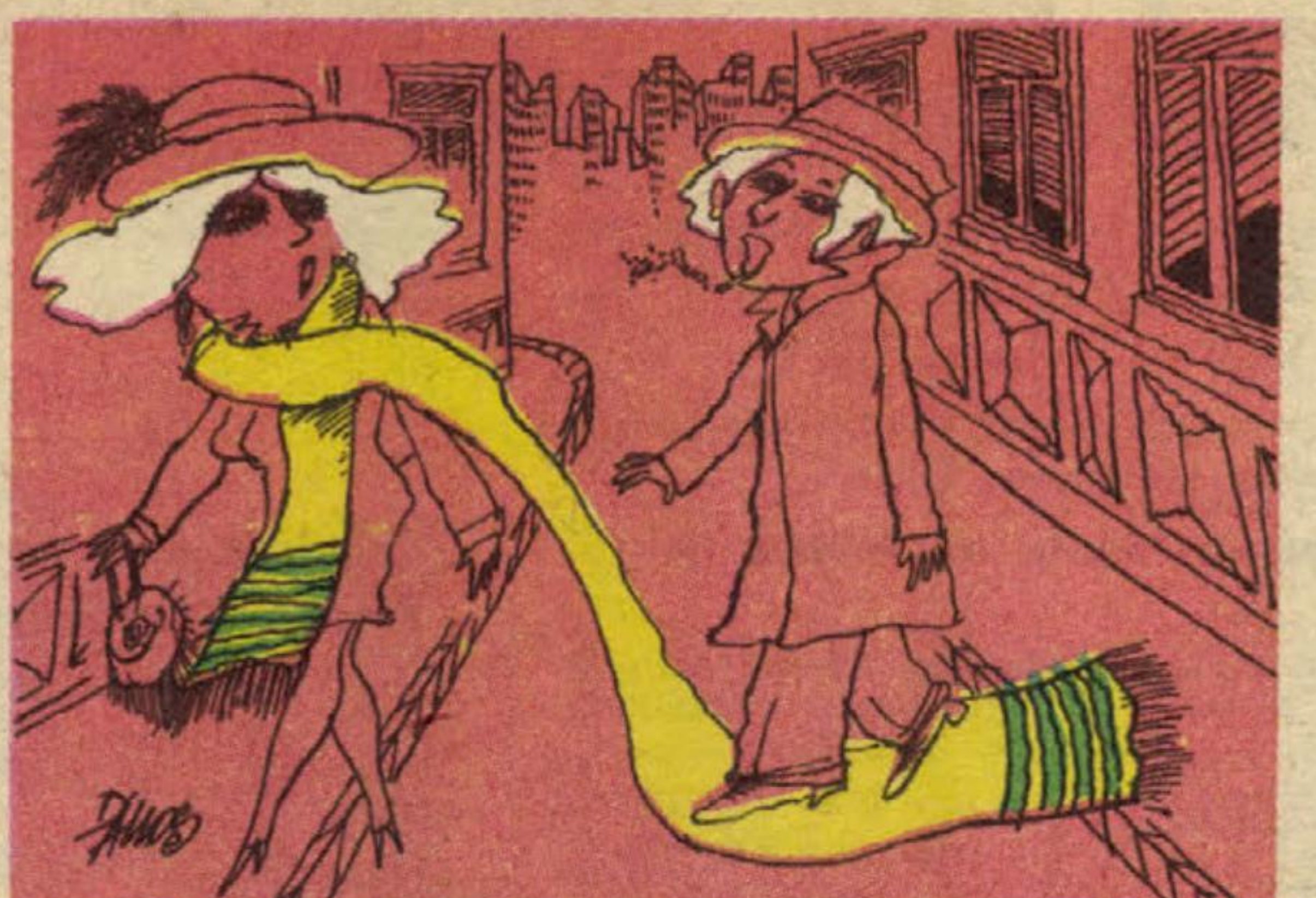

– Elnézést kérek, azt hittem, hogy szőnyeg.

ELHANYAGOLT ASSZONY

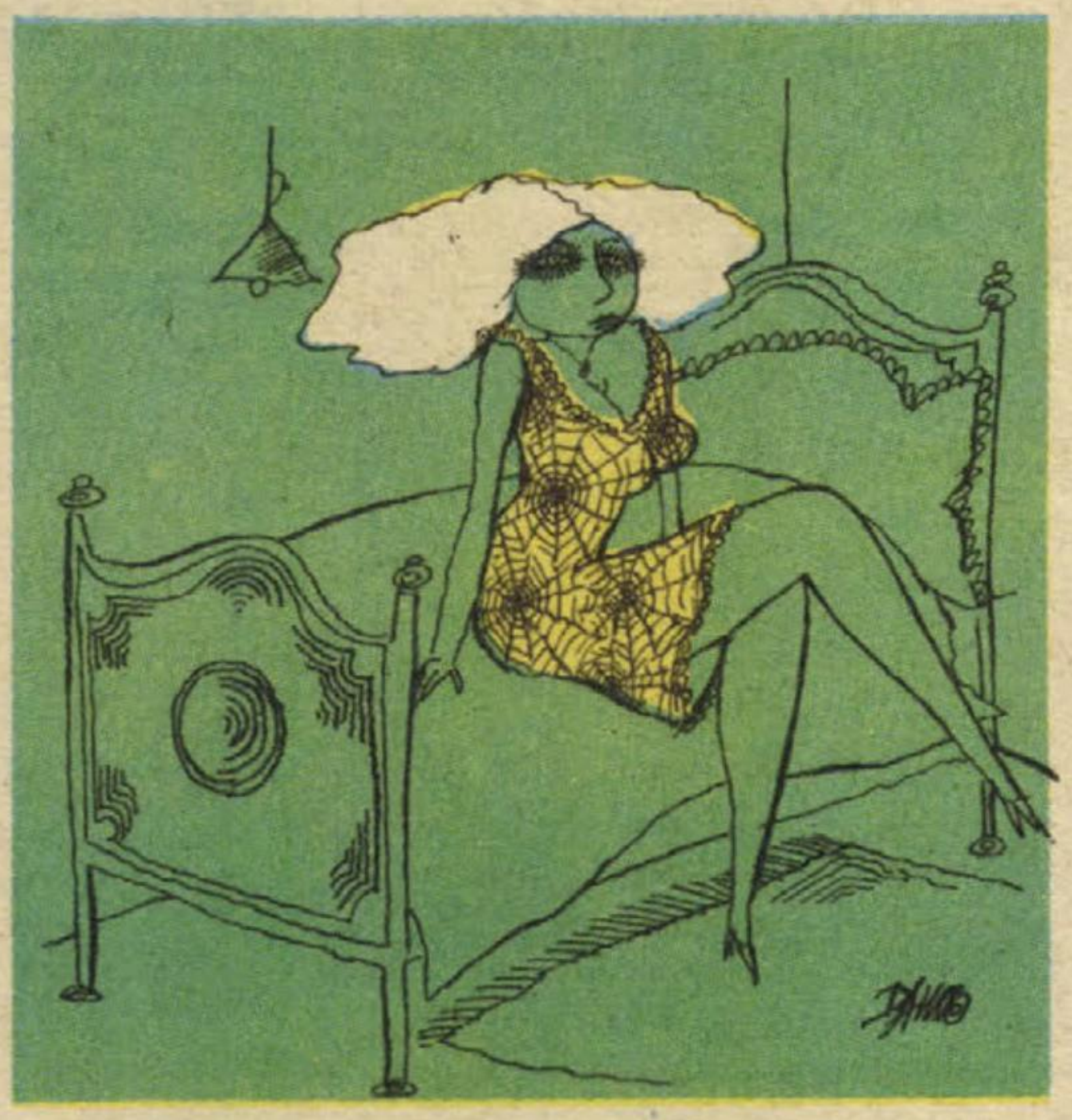

SZILÁNKOK

FÉLREÉRTETT ÜZEMI DEMOKRÁCIA

— Leesne a gyűrű az igazgatóm kezéről, ha előre köszönne nekem? — kérdezte dühösen a 17 éves ipari tanuló.

HIRDETÉS

ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPÍTKEZÉSHEZ KERESEK PÉNZES TÁRSAT, AKI A FELMERÜLŐ BÍRSÁGOKAT IS KIFIZETNÉ

KÉRVÉNY

Tisztelt adóhivatal! Ez úton tisztelettel kérem, hogy magasabb jövedelmi adót fizethessek. Egyben kérem, hogy szíveskedjenek biztosítani az ehhez szükséges magasabb jövedelmet.

RENDEZÉS

X. színházi rendezőről mesélik, hogy még a számláit is rosszul rendezi.

NAIVITÁS

— Most jöttem fel vidékről Pestre. Az üzemük munkásszállása nekem tökéletesen megfelel. Itt szeretnék lakni, de egy másik üzemben szeretnék dolgozni.

MUNKÁSVONAT

Y. azt hiszi, hogy azért, mert néha munkásvonattal utazik, már a munkásosztályhoz tartozik.

JÓ HÍR

Állítólag a közeljövőben megváltozik a napidíj sokat vitatott összege. Az eddigi 31 forint helyett 28 forint lesz.

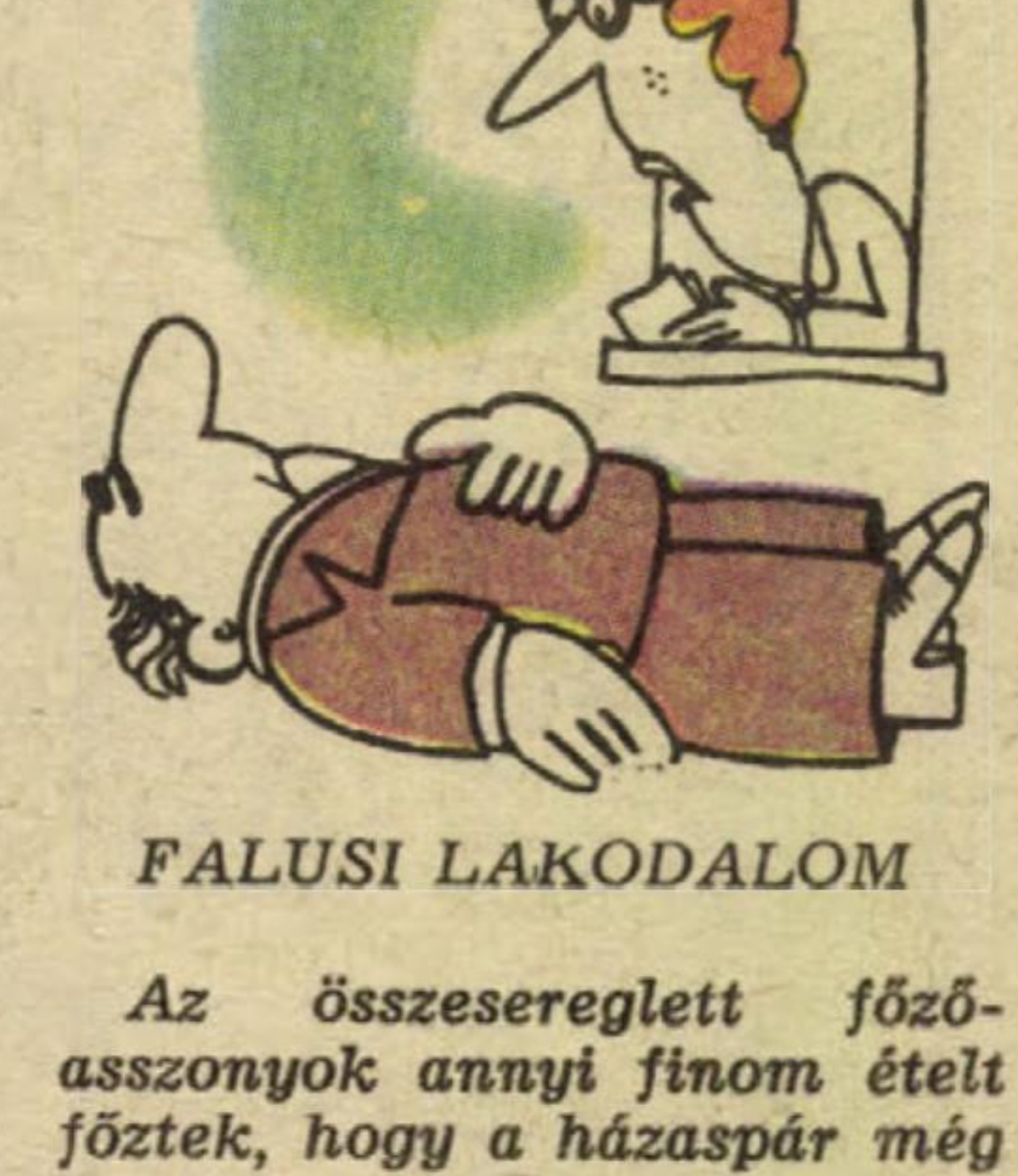

FALUSI LAKODALOM

Az összesereglett főzőasszonyok annyi finom ételt főztek, hogy a házaspár még a válóperi tárgyalás szünetében is abból falatozott.

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Elszaladt ez a tél. Már áprilisban vagyunk. Rohamosan közeleg a vizsgák ideje.

— Bizony, nagy izgalom a szülőnek, milyen eredménnyel fejezi be a tanévet a gyerek.

— Persze, kell egy kis biztatás is. Megígértem a srácnak, ha színjeles lesz, kap egy kis autót.

— Nagyon szépeket láttam a Corvinban meg a Divatcsarnok játékosztályán.

— Mit képzel? Az én fiam egy játékautóért a füle botját sem mozgatná. Egy valódi autót ígértem neki. Persze nem egy Mercedest, vagy egy Jaguárt. Megteszi neki egy jó kis Skoda is.

— Nem gondolja, hogy ez túlzás?

— Nem. Tavaly egy biciklit ígértem neki, ha színjeles lesz.

— És?

— Négy tárgyból bukott. Szegény, egész nyáron olyan szomorúan karikázott a biciklin.

— Megbukott és mégis megkapta a kerékpárt?

— Természetesen. Valamivel meg kellett vigasztalnom.

— És ha idén is megbukik a srác?

— Szegény gyerek, már annyira beleélte magát, hogy saját autója lesz. Megszakadna a szíve, ha nem kapná meg a kocsit. De büntetésből Vecsésnél messzebb nem furikázhat vele ... Majd megtanulja az a kölyök, hogy tanulni kell ! ...

Galambos Szilveszter

LUDAS MATYI azt üzeni...

Bári Ágnes, Szeged

Idézet a leveléből: „Nemrég Berlinben súlyemelő Európa-bajnokság zajlott le, a magyar tévé is közvetítette egy héten át. És Szőnyi János többször is arról beszélt, hogy ez vagy az a versenyző teljesítette vagy nem teljesítette — mondjuk — a 160 kilót. Szerintem a 160 kilóval sok mindent lehet csinálni, fel lehet emelni, le lehet pottyantani, ejteni, dobni, még azt is elfogadom, hogy ki lehet lökni, ki lehet szakítani, de teljesíteni?!"

Válaszunk: *alighanem igaza van, kedves Bári Ágnes, hiszen a 160 kilós súlyzó — rúd, tárcsák, rögzítő csavarok — már ott fekszik „teljesítve" a dobogón, mielőtt bármelyik versenyző hozzáérne.*

Galgóczi Éva, New York

Szilágyi György nemrégiben arról írt verset lapunkban: miért nem kapni Pesten Camamber sajtot? A versnek kézzelfogható sikere volt: Galgóczi Éva New York-i olvasónk egy doboz Camamber sajtot küldött a költőnek és egy verses levelet is mellékelt, amelyben többek között ez állt: „Lehet, hogy számára a sajt olyan, mint Schillernek az alma, s múzsa helyett az ihleti őt. Kapja meg hát, ha úgy akarja."

Szilágyi György versben válaszolt:

Nevemre küldött sajtos csomagja
szememből forró könnyet sajtolt,
amikor megtudtam sajtja startját,
vagyis azt, hogy New Yorkból rajtolt.
Ennivaló gesztusát köszönöm!
(Ha eszembe jut, mindig sírok)
S ne érste félre, ha legközelebb
verset a borjuhúsról írok ...

Kovács József, Devecser, Ady Endre út 4.

Néhány héttel ezelőtt közreadtuk Kovács Zsigmond ajkai olvasónk levelét, aki felháborodottan kifogásolta: miért szerepelnek a humoreszkekben Kovács nevezetűek? Most ismét kaptunk ez ügyben egy levelet. Íme:

„Én, kérem, komoly ember vagyok és segédrendőr. A nevem nem szolgál rá holmi születlen tréfálkozásra, ezt a többi Kovács nevűek nevében is méltánytalanságnak tartom. Hülyeségnek. Biztosan kaptak néhányszáz letoló levelet ebben az ügyben. De ugye nem közlik őket, mert nem merik. Én, mint volt vasutas pedig értem a tréfát, de ne Kovácsokkal viccelődjenek. Van például Mikes, Peterdi, Somogyi és ilyen nevek. Tessék azokkal marháskodni. Mi, Kovácsok általában rendes emberek vagyunk."

Válaszunk: *mi értjük a tréfát, pedig nem voltunk vasutasok. Ezért közöltük a levelét. Szerintünk mulatságos. Köszönjük.*

„Sportember" jeligére

Mi is értesültünk arról, hogy a gyönyörű Komjádi uszoda avatására az egykori Komjádi aranycsapat könnyen elérhető tagjait (Bozsi Mihály dr, Brandi Jenő, Vértesy József) sem hívták meg. Ezért azonban nincs mit mérgelődnie. Ezen a telken ötven esztendőnként avatnak új uszodát (1926: Császár, 1976: Komjádi), legközelebb biztosan pótolják a mulasztást.

Dr. Pálinkás László, Budapest XIV., Torontáli utca 27.

„Lapjaink — olvassuk levelében — hol azt írják, hogy Isabel Peron, hol azt, hogy Maria Estela Peron. Személy szerint az Isabel nekem jobban tetszik. Részben Aznavour érzelmes szép dala miatt, részben amiatt a régi dalocska miatt, amelyben Izabellának hívják a tehenemet, „aki" ráadásul még azt is mondja, hogy „bú". Elég bú, hogy még nem döntötték el a sajtó munkatársai, mi volt az elnökasszony neve. Szavahihető forrásból viszont azt hallottam, hogy a volt elnökasszony pontos neve: Estela Martinez de Peron. Döntsük el már végre, hogyan hívjuk. Amíg érdemes!"

Válaszunk: *attól tartunk, már nem érdemes.*

MEGHITT PILLANAT

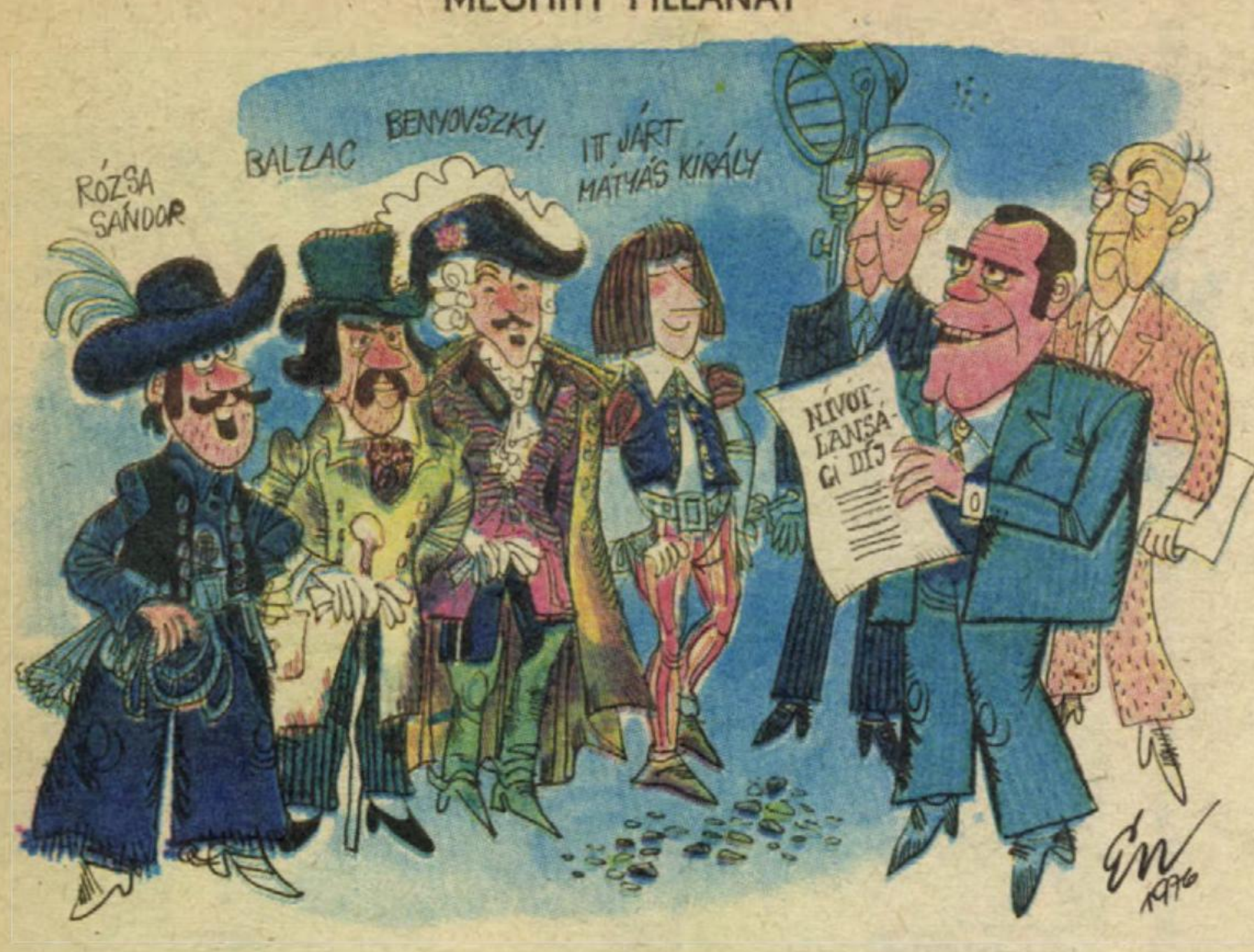

– Most pedig kiosztjuk a tévé nívótlansági díjait…

TAVASZI FÁRADTSÁG

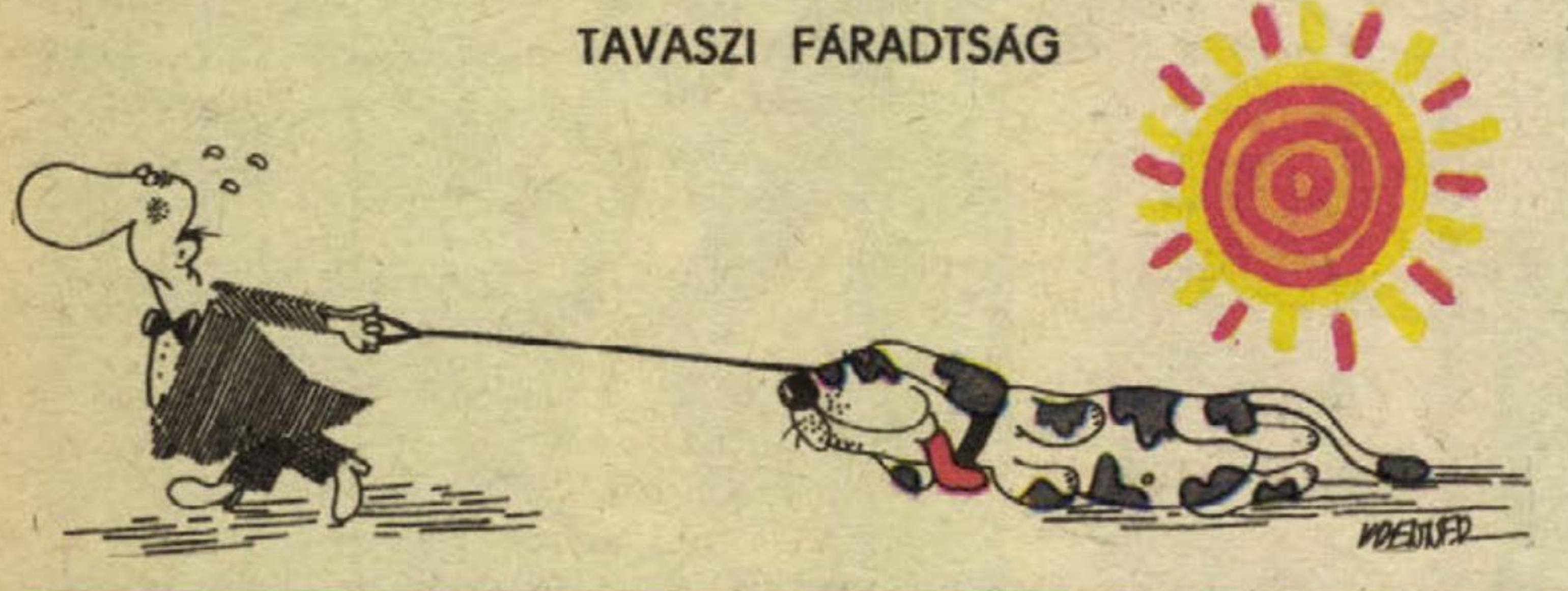

LÁTHATÁS

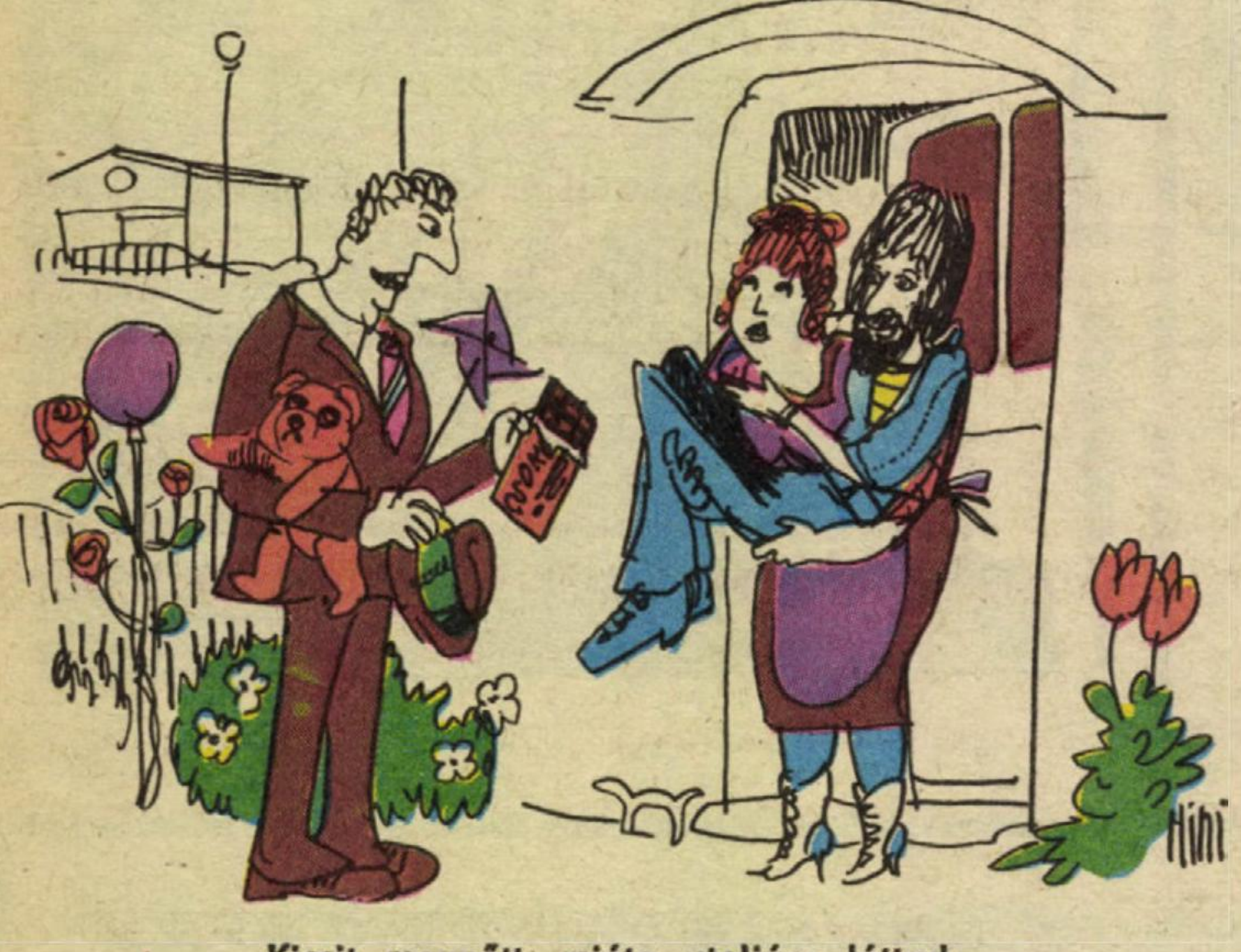

– Kicsit megnőtt, mióta utoljára láttad…

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
•
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-18 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Megállítja az autóst a közlekedési rendőr és azt mondja neki:

— Megbüntetem önt, mert szabálytalanul kanyarodott. Nem vette észre a nyilat?

— Mit?! Nyilat?! Kérem, én még az indiánt sem vettem észre!

*

— Csönd! — mondja a tanító. — Olyan csöndet akarok, hogy meg lehessen hallani, amikor a légy repül!

Pisszenés sincs egy darabig a kis elsősök között, de aztán az egyik nem győzi türelemmel:

— Mikor jön már az a légy?

A BUTA FÉRJ

Estefelé cseng a telefon Klovácsék lakásán. Klovács veszi fel a kagylót, néhány másodpercig hallgat, aztán ezt ordítja: — Vízszintes 1! — majd a feleségéhez fordulva folytatja: — Tudod, hogy mit kérdezett ez a hülye? — Mit? — kérdi a csinos Klovácsné. — Függőleges 39 — feleli Klovács. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 3-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Az SZTK elődje
14. Külügyminisztere volt Mussolininak
15. Olaszország köztársasági elnöke
16. Nem egészen épelméjű
18. Vendéglátóipari üzemegység
20. Lándzsával felfegyverzett lovas
21. A csigolyák között van
22. Értesülés
23. A Lant-csillagzat legfényesebb csillaga
24. H-val macskaféle ragadozó
26. Szeretek — latinul
27. K-val a végén: szörnyű rossz kívánság
28. M. N. S.
29. Érdemei alapján megbecsül valakit
32. Magyar filmrendező
35. K. O.
37. Sovány, vézna alak jelzője
39. Archimedes halhatatlanná lett felkiáltása
41. Életben van
42. Húsos levelű gyomnövény
44. Orosz férfinév
45. Szintén
46. Az egyik tornaszer (a korlát) jelzője
47. Kiküszöböli a hibát
50. Szárazföld közvetlenül a folyó vagy tó mellett
51. Y. M.
53. Kettős mássalhangzó
54. ..batrosz
55. T. O.
56. Amit a lóversenyen elveszítünk
58. A futballmeccs kimenetele számokban kifejezve
60. L. Ü.
62. A Duna neve volt az ókorban
64. Afrikai állam

FÜGGŐLEGES

1. Nem éppen kellemes időjárási jelenség
2. Bírósági döntés
3. Gyászos helységnév a magyar történelemből
4. A kicsépelt gabona törmeléke
5. A balettművészet egyik nagy alakja volt (1890—1950)
6. A pesti autóbuszközlekedési vállalat betűjele
7. N
8. A borpincékben használatos eszköz
9. Hatalmas hótömeg
10. Angol igen
11. Egy tisztítószer márkaneve
12. Rendkívül fontos fehérjék
17. L-lel orosz folyó
19. Azonos betűk
21. P. Z.
25. A horvát fasizmus szervezetének neve volt
28. Nem az enyém
29. Produkció a képernyőn
30. „Utolsó…" — Michelangelo freskója
31. Z. R.
33. Kopogtat az ablakon
34. P. Ő.
36. Főzeléknek való
38. A takarékoskodás jutalma
40. U. E. M.
42. Elborít valamit
43. Szabad levegőn a folyadék
48. Tegeződő hívás
49. Az erdészet dolgozója
52. Vízzel keverve építészeti kötőanyag
54/a. Akinek nem …
57. Azonos betűk
59. Vissza: régi magyar családnév
61. Fiatal nőstényszarvas
63. E. A.
65. Igekötő

1 H	2 I	3 V	J	4 O	5 N	6 F	7 E	8 L	E	9 G	10 Y	11 M	12 E	T
13 O	T	I	■	14 C	I	A	N	O	■	15 L	E	O	N	E
16 F	É	L	17 É	S	Z	Ü	■	18 P	19 R	E	S	S	Z	O
20 U	L	A	N	U	S	■	21 P	O	R	C	■	22 H	I	R
23 V	E	G	A	■	24 I	25 U	Z	■	■	C	■	26 A	M	O
27 Á	T	O	■	28 M	N	S	■	29 T	30 I	S	31 Z	T	E	L
S	■	32 S	33 Z	Á	S	Z	34 P	É	T	E	R	■	35 K	O
■	36 K	■	37 Ö	S	Z	T	Ö	V	É	R	■	38 K	■	G
39 H	E	40 U	R	É	K	A	■	41 É	L	■	42 L	A	43 P	U
44 O	L	E	G	■	45 I	S	■	46 F	E	L	E	M	Á	S
G	■	47 M	E	48 G	J	A	49 V	I	T	■	50 P	A	R	T
51 Y	52 M	■	53 T	Y	■	■	54 Á	L	■	54a I	■	55 T	O	■
56 T	É	57 T	■	58 É	R	E	D	M	É	N	59 Y	■	60 L	61 Ü
62 I	S	T	63 É	R	■	■	Ö	■	■	64 G	65 A	B	O	N
S	Z	T	A	E	M	Á	R	A	L	E	V	E	G	Ő

ÚTBAIGAZÍTÁS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„— De én nem templomba akarok menni!

— Csak ott nem kap Pesten alkoholt."

100—100 forintot nyert:

Szajkó Antal, 2200 Monor, Hegedűs Gy. u. 12. Jerovszky Károlyné, 1063 Bp. Munkácsy M. u. 35. Szemenyei Katalin, 5900 Orosháza, Teréz út 11.

A nyereményeket postán küldjük el:

```
deénnemtemplomb
 pray oes media
csen statika sa
sotarto  g r tk
amt abrakadabra
k sün h szetter
oké diák gs kso
tagbaszakadt sk
triola jotett m
né ri far morse
elborul dio  zn
mi sodor anilin
kassziroz amati
a u  nazim  ká
ppestenalkoholt
```

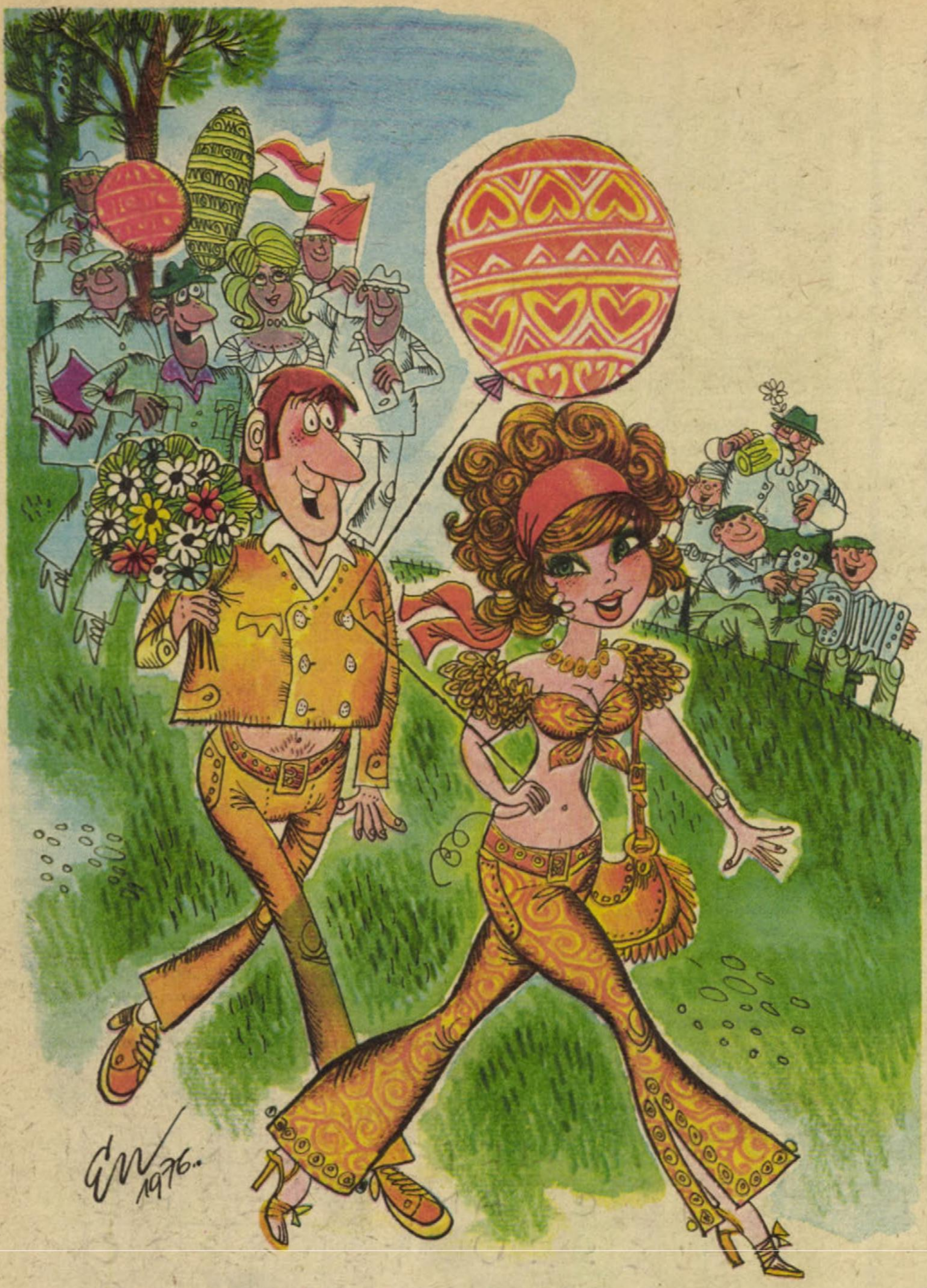

– Klárika, még soha nem fogott meg ennyire a május elseje hangulata, mint ma . . .

MAI KÁLVÁRIA

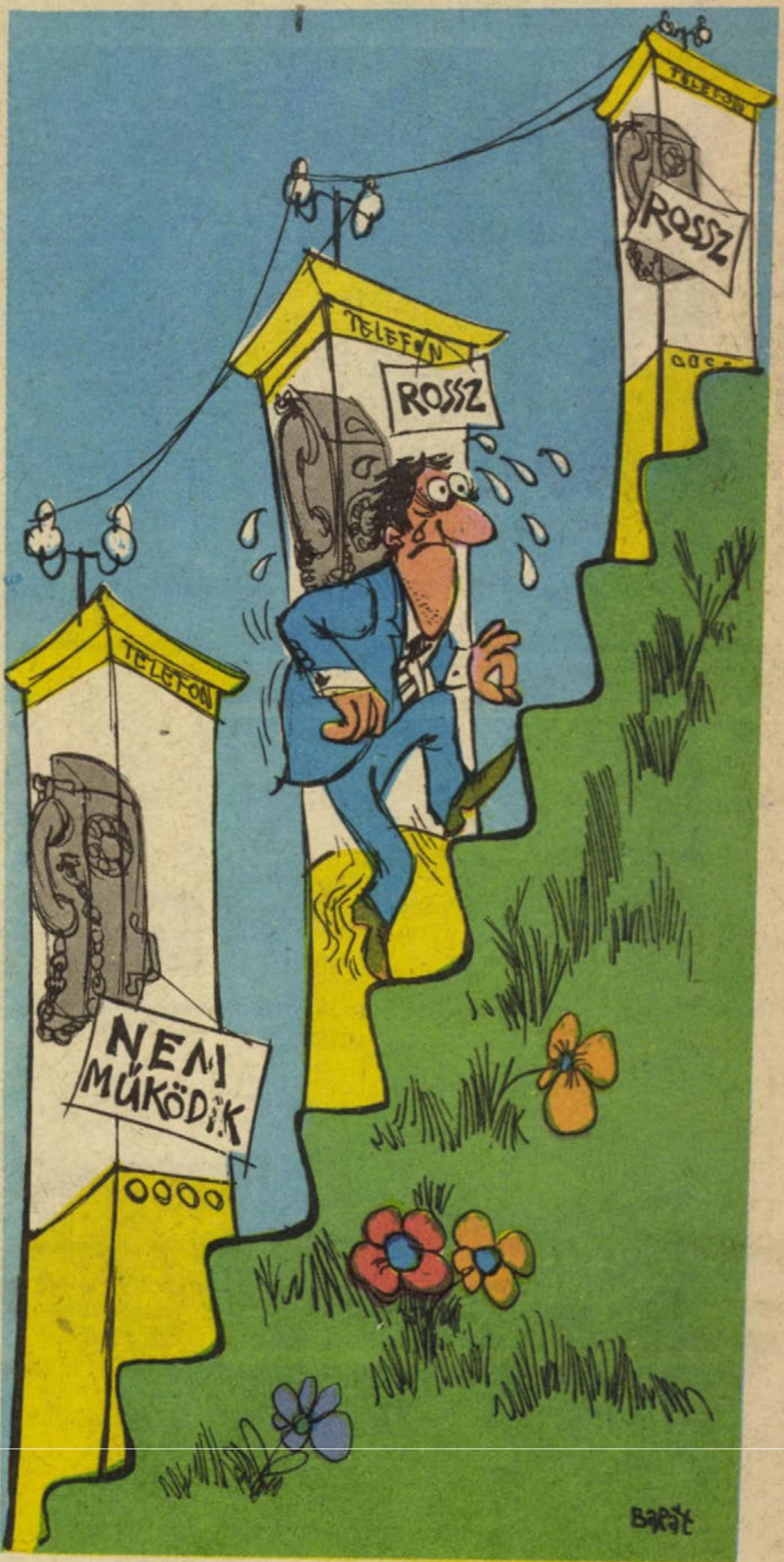
TELEFON
ROSSZ
TELEFON
ROSSZ
TELEFON
NEM MŰKÖDIK
BARÁT

A TRAPÉZON

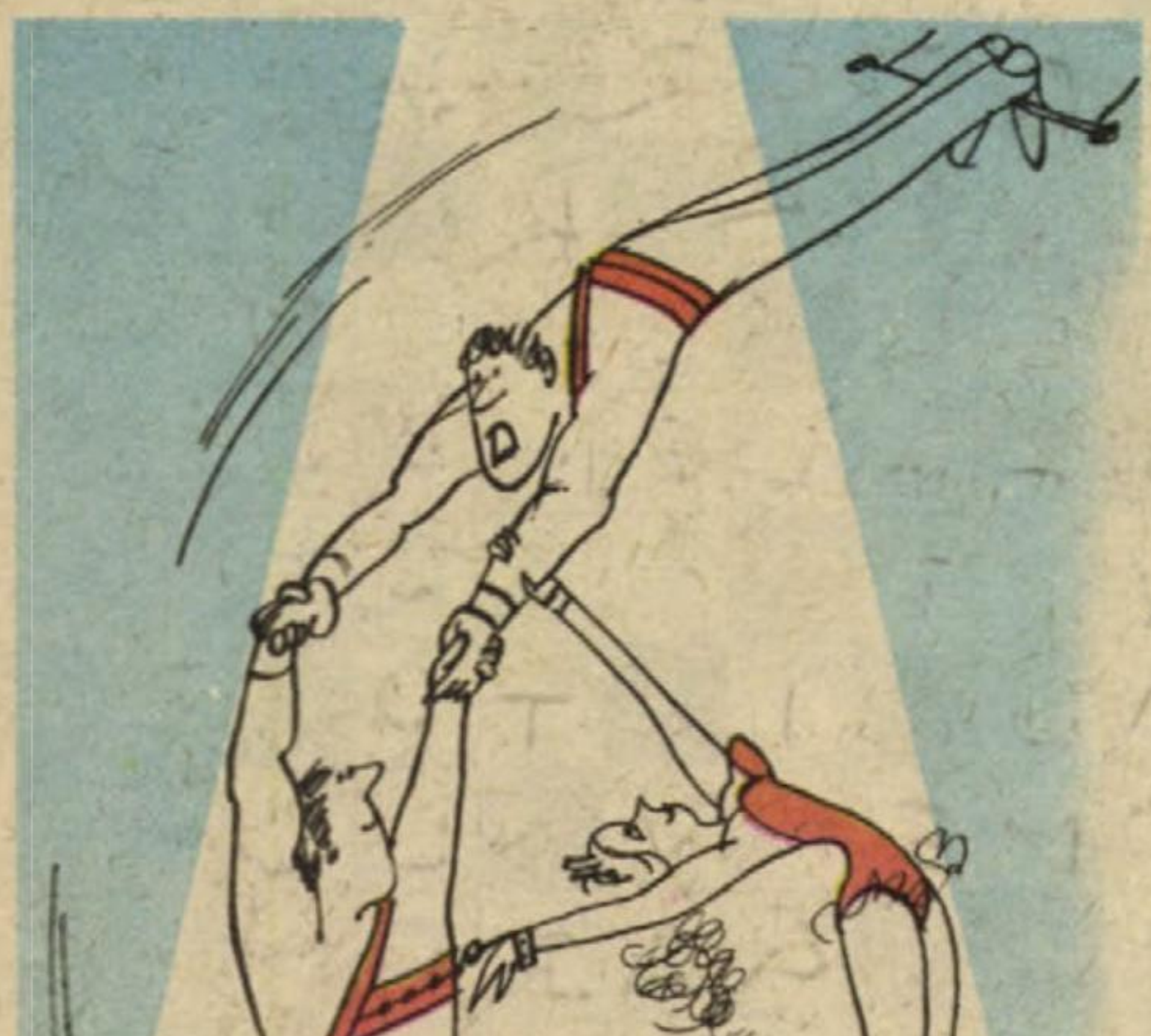

– Néha olyan feleslegesnek érzem magam . . .

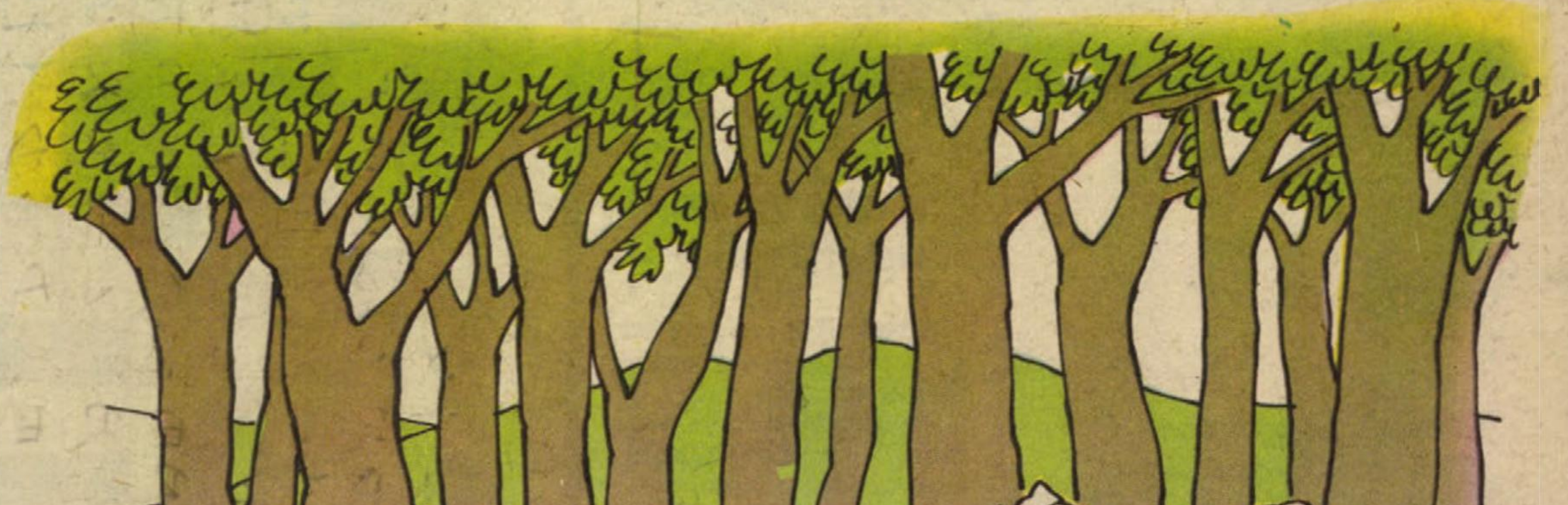

Szörnyű, micsoda emberek vannak! Így ellógni ezt a kevés szabad időt . . .